

கலைச்செல்வி

KALACHELVI

5-3

தருனி =
1963

பாலன் வெளியீடு
விலை = 30

உழைப்பவருக்கு உற்சாகம்
புகைப்பவருக்கு ஆனந்தம்

ராஜா பீடி ஸ்பெஷல்

ராஜா பீடி கம்பெனி

கொழும்பு 14

போன் 2739

5-3

YOGA STUDIO

CHUNNAKAM

நவீன முறையில் படப்பிடிப்பு

✦ பெருப்பித்தல்,

✦ வர்ணந்தீட்டுதல்,

✦ புளக் செய்தல்.

மற்றும் படப்பிடிப்பு (Photography)

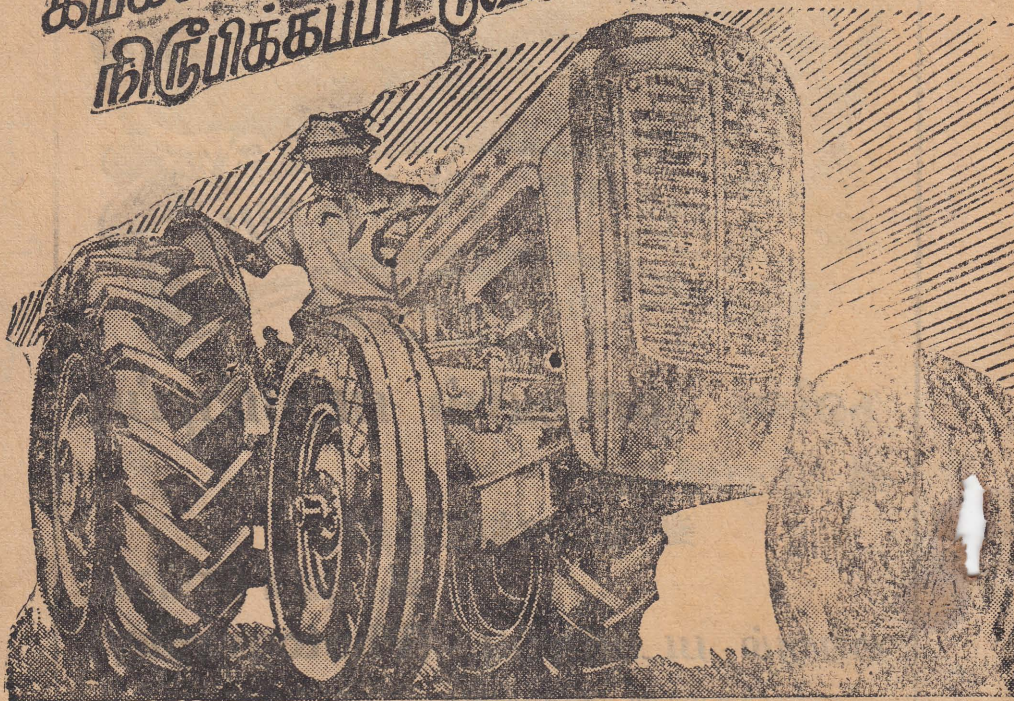
சம்பந்தமான விஷயங்களில் உங்களுக்குத்
திருப்தியளிக்கக் கூடிய ஸ்தாபனம்.

சொந்தக்காரர்:- J. A. பேரின்பநாயகம்.

La Ha

La Ha, Thusan

எல்லா டிராக்டர்களையும் விட
1,500,000
கமக்காரர்களுக்கு மிகச்சிறந்ததனை
நிறைக்கப்பட்டுவிட்டது!

மஸ்கி - பெர்குசன்
ஆர்கோ அகரிகல்ச்சரல் இன்டஸ்றீஸ்
பரந்தன் - வவுறியா

கலைச்செல்வி

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்—பாரதியார்

கலை: 5 | 1963-பங்குனி | காட்சி: 3

பொருளடக்கம்.

1. மறைந்த தலைவர்கள்.
2. வாசகர் கருத்து.
3. அட்டைக் கவிதை.
4. முற்போக்கு இலக்கியம்.
5. ஒரு புதுமை!
6. ஈழத்து இலக்கிய வானிலே!
7. இரட்டையர்கள்
8. கொழும்புப் பெண்.
9. தாய்ப்பாசம்
10. கவிக்குமரி.
11. அவள் ஊடல்.
12. சலனம்.
13. அந்தக்குரல்.
14. அக்கா.
15. துரைராஜுக்கு நன்றி!
16. இலக்கியமணிமண்டபம்.
17. பட் பட்.
18. சிந்தனைக் கண்ணீர்
19. திருக்குறள் கீர்த்தனை.
20. திரைவிருந்து.

‘கலைச்செல்வி’யில் வெளியாகும் கதைகளில் வரும் பெயர்களும் சம்பவங்களும் கற்பனையே. கட்டுரை, கவிதைகளில் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்கட்கும் ‘கலைச்செல்வி’க்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

ஆடும்போதும் பாடும் போதும்
அழகு நகைகள் ஜோலிக்கட்டும்
மங்கையர் மகிழ், மரசறு பெரன்னில்
எங்கள் கடையில் நகைகள் செய்வோம்
இன்றே வாங்குங்கள்
கே. என். எம். மீரூன் சாஹிப்
"தங்கப்பவுண் நகைமாளிகை"

கன்னுதிட்டி,
போள் 585

யாழ்ப்பாணம்.
தந்தி: மன்சூரு

திரு. கே. இராஜலிங்கம்

இலங்கையிலுள்ள இந்தியத் தொழிலாளர்களின் இலட்சியத்தொண்டுகை விளங்கிய திரு. இராஜலிங்கம் அவர்கள் சென்ற மாதம் 10-ந் திகதி மரணமடைந்தது பலருக்குப் பேரதிர்ச்சியை உண்டாக்கியுள்ளது. ஆடம்பரம் எதுவுமின்றி அமைதியாக இருந்து மக்களுக்கு அரும்பணியாற்றியவர் அவர். காந்தியடிகள் இலங்கைக்கு 1927ல் வந்தபோது அவருடைய கொள்கைகளால் கவரப்பட்டவர் திரு. இராஜலிங்கம். அன்றிலிருந்தே சொந்த நலனைக் கவனியாது தோட்டத் தொழிலாளர்கட்காகப் பாடுபடத் தொடங்கினார். இந்து

வாலிபர் சமாஜம், இந்திய சேவா சங்கம், அகில இலங்கை இந்திய வாலிபர் சங்கம், போஸ் சங்கம் முதலிய நிறுவனங்களைத் தொடங்கி அரும்பணி புரிந்தார். பண்டித நேரு அவர்களால் 1932ல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இலங்கை - இந்திய காங்கிரஸின் முதலாவது பொதுச் செயலாளராகக் கடமையாற்றியவர் திரு. இராஜலிங்கம். இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திற்குள்ளேயும் வெளியேயும் நின்று இலங்கை-இந்தியர் நலனைக்காத்த அவர் தனது 54-வது வயதில் மரணமடைந்தது தொழிலாளருகிற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பாகும்.

டாக்டர். ராசேந்திர பிரசாத்

யனிதருள் ஒரு மாணிக்கம் எனப் போற்றத்தகுந்த மாபெரும் தலைவர் ஒருவரை இந்திய மக்கள் இழந்து விட்டுத் துடிக்கின்றார்கள்-ஆம், இந்தியக் குடியரசின் முதலாவது ஜனாதிபதியும், தலைசிறந்த காந்திய வாதியும், மிகப் பெரிய மக்கள் தொண்டுகைவுகிருந்த டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் சென்ற மாதம் அமரராகிவிட்டார்கள். 'ராஜன்பாபு' என்று அனைவராலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டு வந்த ராஜேந்திரபிரசாத் அவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டங்களில் நேரடியாகப் பங்கு பற்றிச் சிறை வாசம் அனுபவித்தார்.

நாடு முழுவதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து தேசபக்தியை வளர்த்தார் ஜனாதிபதியாகப் பதவி வகித்த காலத்தில் அரசாங்கம் கொடுத்த 10000 ரூபாவும் வேண்டாமென்று, அதில் 2500 ரூபாவை மட்டுமே தனது சம்பளமாகப் பெற்று எல்லாருக்கும் முன்மாதிரியாக விளங்கினார். இத்தகைய ஒப்பற்றதியாகியை வரவேற்று உபசரிக்கும் பெரும்பேறு சில ஆண்டுகட்கு முன் இலங்கை மக்களுக்குக் கிடைத்தது. பணிவான குணமும், பன்மொழிப் புலமையும், பகையிலாப் பெருமையுமுடைய பிரசாத் அவர்களின் பிரிவு பாரத மக்களுக்குப் பெரு நஷ்டமாகும்.

இந்த இரு பெரும் தலைவர்களின் ஆன்மா சாந்தியடைக!

107

வாசுக்கருத்து

பொங்கலினிமை!

கலைச்செல்வி பொங்கல் மலர் பார்த்தேன்; படித்தேன். மனதிறகு இனிமையிலும் இனிமைதரும் கதை, கட்டுரைகள் மிக நன்றாக அமைந்திருந்தன.

மடுல்கெல்லை. பெ. துரைசாமி. 'கலைச்செல்வி'யின் வளர்ச்சி கண்டு பூரிப்படைகின்றேன். பொங்கல் மலர் இன்றுந்தான் படித்து முடியவில்லை. வி.கே. அவர்களின் ஓவியம் தமிழகக் கலைஞர் கட்டுச்சுவால் விடுவதாக அமைந்துள்ளது. கெங்கல்ல, கண்டி. மதியமுதன். சீவி மா!

'ஜெஸன்' அவர்களின் திரை விருந்து ஒரே தித்திப்பாக இருக்கிறது. இப்போதுதான் எல்லாக் கலைகளையும் வளர்க்கும் முறையில் 'கலைச்செல்வி' வெளியாகின்றனர். சினிமாப் பகுதிக்கு இன்னும் சில பக்கங்களை ஒதுக்குவீர்களா? மட்டக்களப்பு. ச. அரியமலர். கட்டி! கட்டி! நுரை!

'கலைச்செல்வி'யில் இப்போது கட்டுரைகள் அதிகரித்துவிட்டன. படிப்பதற்கு என்னவோ போல இருக்கின்றது. கட்டுரைகளைக் குறைத்து விட்டு, கதைகளின் தொகையைக் கூட்டுங்கள். பம்பலப்பிட்டி. வ. இராஜலிங்கம். தொடரிசை!

'இசையரங்கம்' பகுதிக்காகவே நான் இப்போது 'கலைச்செல்வியை' வாங்குகின்றேன். எம் மத்தியிலுள்ள இசைக் கலைஞர்களைப்பற்றி நடுநிலைமையுடன் நின்று எழுதும் 'மோகனம்'யாரோ? இந்தியாவி லுள்ள என் நண்பர்கள் சிலருக்கும் இப்போது 'கலைச்செல்வி' இதழ்களை என் சொந்தச் செலவிலேயே அனுப்பி வருகின்றேன். எங்கள் கலைஞர்களைப் பற்றி அவர்களும் அறிய வேண்டும். பொரனை. ந. சுந்தரமூர்த்தி.

கண்டதும் காதல்!

முதன் முறையாகத் தங்கள் 'கலைச்செல்வி'யினைக் கண்டேன். காத்த கொண்டேன். கடல்கடந்த தமிழர்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்ட ஒரு 'கலைச்செல்வி' இருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

கோ. க. பக்தவத்சலன். பூனமல்லி (இந்தியா.)

ஒதுக்கப்பட்டவர்கள்!

மாணவர்களும் 'கலைச்செல்வி'யை விரும்பிப் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மன்றம் அமைப்பதில் தவறில்லையே! இரண்டு பக்கம் ஒதுக்கித்தாருங்கள். கதைகள், ஓவியங்கள், கவிதைகள் எல்லாம் வர வேண்டும்.

தாவுடி. சி. சுதந்திரராஜா.

தொடுங்கதை!

'சிந்தனைக் கண்ணீர்' தொடர்கதையில் வரும் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றது. சிந்தனையைக் கிளப்பி 'அடுத்த இதழ் எங்கே?' என்ற கேள்வியை உள்ளத்தில் எழுப்புகின்றது. கந்தர்மடம். S.P. அம்பிகாபதி. விறு-விறுப்பு!

பாமா ராஜகோபால் எழுதும் 'இரட்டையர்கள்' - சிறுவர் தொடர்கதை வேறு விறுப்பாக இருக்கிறது. தனக்கே உரித்தான நடையில் மிகவும் அழகாக எழுதுகிறார். கொழும்பு-13 வி. இந்திரா. திரு! திரு! டாதே!

'பால்ராஜ்' எழுதிய 'திருடாதே' போற்றத் தகுந்த முயற்சி. மற்றவரின் எழுத்தைத் திருடும் மான மற்றவர்களைத் தொடர்ந்து அம்பலப்படுத்த வேண்டும். இங்குள்ள இலக்கிய கர்த்தாக்கள் சிலர் இப்போதே முழிசத் தொடங்கிவிட்டனர். மட்டக்களப்பு. தங்கராசன்.

மாசி இதழ் அட்டைப்படத்திற்கேற்ற கவிதையை ஆக்கி அனுப்பும்படி கேட்டிருந்தோம். இந்தியாவிலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் ஏராளமான கவிஞர்கள் தம் கவிதைகளை அனுப்பினார்கள். பரிசீலனைக் குழுவின் பாராட்டைப் பெற்ற சில கவிதைகள் இந்த இதழில் வெளியாகின்றன. மேலும் பல கவிதைகள் வெளியாகும்.

தையல் நகைக்கின்றுள்

— பரம்-நயினை —

மாலைநிகர் வண்ணங்கொளுஞ் சோலைதனில் நேரம் மாலை, விழும் அருவித்திரள் வண்ணம் பெறும் - தன்னை மாலை கொளும் என்னஒரு மாயஇள நங்கை மாலை கொள நின்றாள் இளங் காளைஉளம் வெல்வாள்.

வேள் எம்என வாழ்வில்வரு துயரந்தனை உணராள்கள் ளங்கபடற்ற மெனில் கயவர் இலராமோ? பள்ளமெது மேடென்பதும் அறியாள் இளம் பருவம் கொள்ளை எழில் புனைய உளங் குளிரநகைக் கின்றாள்.

வஞ்சம் என ஒன்றுஇந்த வையந்தனில் வாழ்வைக் கொஞ்சங்கொஞ்ச மாகக்கொலை கொள்ளுமெனுங் கொள்கை தஞ்சம்தரா நெஞ்சம் எனச்சாற்றும் எழில் வதனம் செஞ்சந்தன மேனி எழில்பஞ்சம் இலை அம்மா!

வெருமானென ஓடிவினை யாடிவரு போதில் மருமானென அம்மாசொல்லும் மாரன்னை மயக்க வருவான்தரு போதைமிக மார்பில் படர்போதில் தருவான்ஒரு முத்தம்எனத் தையல் நகைக்கின்றாள்.

முகை கட்டவிழ் நகையேயணி மயல்கொட்டினை விழியே பகைசுட்டிடும் உளம்வென்றவர் பறையுற்றிடும் விந்தை! தொகைபெற்றிடு மயிலோஎன நகைபற்றிடு வதனம் மிகைபெற்றிடு களிபோதையில் மின்னிப் பொலிகின்றாள்.

கலைச்செல்வி

க. வை. ஆ. சர்மா

கலைபொலியும் கதிர்மதியின் கவின்குறாகும் எழிலுதயக் காலே வேளை மலைபொலியும் மதுவனத்து மாணருவி நீர்ப்பெருக்கில் மகிழ ஆடி அலைபொழியும் அழகொளிர் அரவிந்தத் தாரணங்கு அலரா நின்றே கலைபொழியும் கலைச்செல்வி கண்குளிர் மாசியிதழ்க் காட்சி தந்தாள்.

இன்று வருவான்...?

—ச. வே. பஞ்சாட்சரம்—

முடியில் பிறந்து மலை
மடியில் தவழ்ந்து கல்லின்
அடியில் புரண்டுவிழுந் துறைநீரின்
[—துள்ளும்

பிறையின் சிரிப்பு பள்ளி
அறையின் நினைப்பு கன்னிக்
கறவைச் செழிப்பு பயில் அரங்காகி
[—நிற்கும்

வேகம் குளித்து குழல்
நாகம் நெளித்து முடிப்
பாகம் மலையளிக்க இடையேந்தி
[—அந்த

இளமைப் பொலிவைத் தினம்
களவிற் சுவைக்கும் அந்த
இளவற் துணைவன்தமிழ் நெறிபேணி
[—உன்னை

உடலில் மறைந்த துகில்
கடலில் பிறந்த விழி
மடலில் விரிந்தமலர் எனும்பாங்கில்
[—முதல்

மாலை புனைந்து மணக்
கோலம் புனைந்து மனைச்
சிலம் படைக்க இன்று வருவானோ?

அடிபெயர மறுக்கிறதே அத்தான்!

—மட்டக்களப்பு அருளாளன்—

மாதுனையின் குரும்பைமுலை; தங்கமேளி
மான்விழியாள் புதுப்புனல்நீர் மகிழ்ந்து ஆடி
சோலையிலே நடைபயிலும் மயிலின்சாயல்
துடியிடையாள் துவளுமுடற் பழுவைத்தாங்க,
காலையிலே அன்றலர்ந்த கமலமென்னக்
கார்குழலாள் வதனமதிகண்டு; இன்பப்
பால்பொழியக் காந்தள்விரல் மலர்; மண்ணில்
பதுமையெனக் கலைச்செல்வி பாவையானுள்

“மஞ்சளொடு குங்குமமும் கலந்தவண்ண
மாலைவெயில் இன்பத்தை நுகரும்சாட்டாய்
அஞ்சமணிக்ஞள்ளாக அருவியோடை
அருகினிலே வழிபார்ப்பேன் கண்ணே” என்று
வஞ்சகமாய்ச் சொன்னீரோ அத்தான் உங்கள்
வாய்மொழிதான் பொய்த்துவிட்ட மர்மம் ஏனோ?
அஞ்சாது நடைபயிலும் கால்கள்கூட
அடிபெயர மறுக்கிறதே அத்தான் அத்தான்:

முற்போக்கு இலக்கியம்

- நவாலியூர் சோ. நடராசன் B. A. (Hons)-

முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றி "ஈலைச்செல்வி" கார்த்திகை இதழில் 'வெளிவந்த ஒரு கட்டுரையை வாசித்தேன். அதைப்பற்றிச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். முற்போக்கு வாதிகளோடு எனக்கு ஒரு சிறு மனஸ்தாபம். எழுத்தாளனுக்குச் சுதந்திரம் அவசியம்.

கூட்டிக்காட்டி ஒரு செய்தி அனுப்பினேன். அதை அன்று கூட்டத்துக்குத் தலைமைவகித்த கி. இலக்குமணன் மூலம் அனுப்பினேன், அது வாசித்துக் காட்டப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதை முதலில் கூறி இந்தக் கட்டுரையை எழுதவேண்டியதன் அவசியம் இதனகத்துக் கூறும் மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்குத் தப்

முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றி விமர்சகர் கா. சிவத்தம்பி, சிறுகதை எழுத்தாளர் மு. தனையசிங்கம் ஆகியோரின் கட்டுரைகள் இதுவரை வெளியாகியுள்ளன. சிறந்த கவிஞரும் இலங்கை சாகித்ய மண்டலத்தின் பரிசைச் சென்ற ஆண்டு பெற்றவருமான நவாலியூர் சோ. நடராசன் அவர்களின் கட்டுரையை இந்த இதழில் வெளியிடுகின்றோம்.

அஃது அவனுக்கு உயிர் போன்ற தென்ற சாதாரணமான உண்மையை அவர்கள் மனப்பூர்வமாக ஒத்துக்கொள்வதாய்த் தெரியவில்லை. அதனாலேதான் சமீபத்தில் சாகித்ய மண்டலப் பரிசு பெற்றதற்காக என்னைப் பாராட்டுமுகமாய் எடுத்த விழாவில் பங்குபற்ற முடியாதென எழுதி அதை அவர்கள் கூட்டத்தில் வாசித்துக் காட்டுமாறு சுதந்திரத்தின் மகாமுக்கியத்துவத்தை

பான நோக்கம் கற்பிக்கக் கூடாதென்ற ஆசையே. சுதந்திரமாகக் கருத்துப்பரிவர்த்தனை செய்ய இப்படி ஒரு கருத்தரங்கத்தை நீங்கள் ஆரம்பித்திருப்பதற்காக உங்களைப் பாராட்டுகிறேன். கட்சி பிரித்து இலக்கியம் வளர்க்கும் சில இலக்கிய விளை பொருட்கம் பிலைகள், தமர் கருத்தினிற் பிறர் கருத்துக்கு இரட்டடிப்புச் செய்தும், செய்வித்தும் வரும் இந்த அவதியில் இத்தகைய கருத்தரங்கம் மிக்க பயன் உடவும்.

கலைச்செல்லி

சந்தா வ்பரம்

தனிப் பிரதி: 30 சதம்

ஓராண்டுச் சந்தா: ரூபா நான்கு
முன்றாண்டுச் சந்தா: ரூபா பத்து
சந்தாப் பணத்தை காசக் கட்டளை அல்லது அஞ்சல் கட்டளை மூலம் அனுப்பவும். பழைய சந்தா நேயர்கள் தங்கள் சந்தா எண்ணையும் குறித்து அனுப்ப வேண்டும்.

கலைச்செல்லி

பாலன் வெளியீடு,

செட்டிசுளம் : இலங்கை

அஃது அவ்வளவில் அமைக.

இனி முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றி கா. சிவத்தம்பி எழுதிய சில கூற்றுக்களைப் பற்றிச் சில குறிப்புகள் கூற விரும்புகிறேன். இப்போதாவது இந்த முற்போக்கைப்பற்றிய ஒரு விளக்கம் தரப்படுவது இக்கொள்கையாளரைப் பற்றி எல்லாரும் அறிந்து கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பை உண்டாக்கும். ஒன்று, இலங்கையிலுள்ள முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் கூடக் கடைசியாகச் சிறிதாவது சிந்தித்து எழுத முற்பட்டிருப்பது நல்ல சகுனம். அது போக,

“Ban Ban Caliban பாணு,

பாணு, கலிபாணு,

Got a new master ஆண்டான்
புதிசு,

Got a new man” அடிமை
புதிசு.

Ban, Ban, Caliban பாணு,
பாணு, கலிபாணு

என்று ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய “டெம் பெஸ்ட்” (புயல்) என்ற நாடகத்திலே கலிபான் என்ற பூதம் பாடிக் கொள்ளுகிறது. அந்த ரூபகந்தான் இந்தக்கட்டுரையை முதலில் வரசித்த பொழுது எனக்கு உண்டானது. கலிபான் ஓர் அடிமைப் பணியாளர். அந்த அடிமை தனக்கு ஒரு புதிய ஆண்டான் கிடைத்து விட்டான் எனக் குதூகலமாகப் பாடினான் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார் ஷேக்ஸ்பியர். இதை அந்நாடகமாகக் கவி பதினரும் நூற்றாண்டில் எழுதியிருக்க வேண்டும். திகதி ரூபக மில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டிலே இதை வாசித்து அனுபவித்த ஒரு யதார்த்த சோஷலிஸ்ட் இலக்கியவாதி, (இவர்களுக்குத்தான் இலங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்ற பெயர் என்று எண்ணி வந்தேன்.) “கண்டேன், கண்டேன், முதலாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராகப் புரட்சிக்குரல் எழுப்பிய முதற் புரட்சி வீரன் கலிபான்” என்று ஆரவாரத்தோடு விமர்சனம் எழுதினாராம்.

கொஞ்சக்காலத்துக்கு முன்னே திருமுறைகளிற் பேரபிமானமுள்ள ஓர் அன்பர் “தேவாரத்திலே கூட பர்மாவின் தலைநகரான ரெங்கூனைப் பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறதென்று ஆர்வத்தோடு சொன்னாராம்: “எந்தத் தேவாரம்” என்று கேட்டதற்கு “வாதலுரெங்கோன், திருவாசக

மென்னும் தேன்” என்ற தேவாரத்தில் (1) வரும் “ரெங்கோன்” பர்மாவின் தலை நகரந்தான்” என்று தமது ஆராய்ச்சி முடிவை குழந்தையைப் போன்ற அற்புதரசம் சலந்த பாவனையில் கூறினார். அற்புதம், முன்னே காணாததைக் கண்டவுடன் உண்டாகும் ஒரு உள்ளக்கிளர்ச்சி. இது பெரும்பாலும் சிறுவர், பள்ளிக்கூட மாணவர், வயதிலும் அனுபவத்திலும் குறைந்தவர்கள், கோணங்கிக் கூத்தாடுவோர், நாடையுட்கண்டு பழகாதவர், புதிதாக இலக்கிய விமர்சனஞ் செய்வோர், முதலியவர்களிடம் காணப்படும்.

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல்
வேண்டிற் பரந்து
கெடுக உலகியற்றியான்”

என்றோர் வள்ளுவர். இதை வாசித்த ஒருபோசிரியர் ‘பொதுவுடைமைக்கு வித்திட்டவர் வள்ளுவர் பெருந்தகையல்லவா?’ என்று முறுக்கினர். வறுமையின் கொடுமையைப் பற்றி அன்றுதொட்டு இன்றுவரை எத்தனையோ புலவர்கள் சக்கைப்போடு போட்டிருக்கிறார்கள், பஞ்ச தந்திரம் “மிருச்சகடிகத்தை”ப் பாருங்கள். ‘மணிமேகலை’ முதலிய காவியங்களைப் பாருங்கள். ஹோமரின் ‘இலியட்டில்’ ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலுந்தானே பெரிய விருந்து நடக்கிறது. ‘விநாயகர் நான் [மணிமேகலை]’ பாடிய பாரதியார் ‘தனி ஒருவனுக்குணவிலையெனில்’ என்று எழுதியவரி ஆபத்திற்கூட எவ்வளவுக்கு விமரிசனப்பஞ்சத்தை நீக்க உதவி

தரத்தில் உயர்ந்த
தூங்க வைர நகைகளுக்கு

பொ. அம்பலவாணர்

193 கஸ்தூரியார் வீதி

யாழ்ப்பாணம்

ற்று. நிர்ச்சுவாதிகளான முற்போக்கு எழுத்தாளர், ஸ்ரீல, ஸ்ரீ: ஆறுமுக நாவலரைக் கூட தம்மினத்திற் சேர்த்துக் கொள்வதில் அடங்கிய ஆராய்ச்சித் திறன் வியக்கத்தக்கதல்லவா?" என்றேன். "அருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்". இந்த அருட்சி இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கு அவ்வளவு பயன்தராது என நினைக்கிறேன். ஆனால் தூக்குத் தூக்கி விமர்சனம் செய்வோருக்கு இத்தகைய ஆராய்ச்சி பயன்படாமலா போகப்போகிறது. தூக்கு-தாசு:

பிரசாரம். இதுதான் யதார்த்தவாதிகட்கு இலக்கியத்தின் நோக்கமும் பயனும்போலத் தெரிகிறது. ரேடியோ விசார சேவையில் "புத்திக்கூர்மைக்கும், சிந்தனை வளத்துக்கும், சிறந்தது எங்கள் பீடி" என்றொரு விளம்பரத்தைச் செய்யக் கேட்டிருப்பீர்கள். இந்தக் கரைச்சலை முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளின் நீண்ட விமர்சனங்களிலும் கேட்கலாம். பேச்சுப் பெரிய பேச்சாக இருக்கும். விஷயம் இவ்வளவுதான். சிறுகதையும் சேரிமொழியும் இலக்கியத்திற் பயின்று வரலாமென்பதற்கு தொல்காப்பியத்தில் பிரமாணம் தேட வேண்டுமா? சரி பரவாயில்லை. அதையாவது நல்ல முறையில் ஆராயக்கூடாதா? போகட்டும், முற்போக்கு இலக்கியம் என்ன என்பதைப்பற்றி சிவத்தம்பி கூறுவதைச் சிறிது கவனிப்போம்.

இலக்கியம் மன எழுச்சிகளால் உண்டாகிறதென்றும், அது எழுத்தாளனது எண்ணத்தை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறதென்றும் (ஐயையோ) அத்துடன் அப்பொருள் பற்

றிய ஒரு கருத்தினையும் வலியுறுத்தி நிற்குமென்றும் "ஆழ்ந்த" கருத்துரை பல ஆரம்பத்திலிருந்தே அங்கு பிளிக்கின்றன. இலக்கியமென்பது வெறுமனே மன உணர்வுகளின் வெளிப்படல்லவாம். (பாவம், யார் சொன்னார்கள் அப்படியென்று) அதை மற்றவர்கள், அறியவும், அனுபவிக்கவும் சொல்வதுதானும் இலக்கியம். அதுதானும் முற்போக்கு இலக்கியம் (ஆகா) இவை எஸ். எஸ். சி. மாணவர் குறிப்புப் புத்தகங்களிலிருந்து ஒப்பிக்கும் விடையோ கிடையோ என எடுத்த எடுப்பில் எண்ணத் தோன்றும். அப்படி எண்ணாதேயுங்கள். இலக்கியத்தைப் பற்றி முற்போக்கு வாதிகள் கொண்ட ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் இவை. சிவத்தம்பியின் கட்டுரையில் ஆங்காங்கே இடையீடின்றிப் பெய்யப்பட்டிருக்கும் முற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனைக் கதிர்களின் சாம்பின் சிலவற்றை மேலுந் தருகிறேன்

1. கருத்துப் பரவல் தான்-இலக்கியத்தின் பணி (ஆகா!)
2. இலக்கியமென்பது தன்னுள் முடிந்த முடிபல்ல (இதன் பொருள் எனக்கு விளங்கவில்லை. யாராவது விளக்கிவிடுங்கள்: இப்படி விளங்காத புதிர்கள் பல. இது சாம்பின் தானே)
3. சிவ சின்னங்களாகிய வீழ்ந்தி உருத்திராகத்தை யே சிவமாகக் கொண்டவர்கள் நிலை அது. (யார் அப்படிக்கொண்டார்களே? சைவர்கள் சொல்லட்டும். இவ்வாறு இல்லாதவற்றை உண்டாக்கி அவற்

நின் நிழலோடு யுத்தம் புரியும் ஒரு தந்திரம் சொற்பகாலமாக பேராதனைப் பக்கத்திலிருந்து கலையோடு கலையாக வீசிக் கொண்டுவருவதைச் சில நண்பர்களாவது உணர்ந்திருப்பார்கள். சில வாரங்களுக்கு முன் ஒரு பேராசிரியர் சைவருக்குத்தானு தமிழ் சொந்தமென்று ஆத்திரமடைந்ததாகக் கேள்வி. அது மறுக்கமுடியாத உண்மை)

4. "இலக்கியம் பற்றிப் பூரண உணர்வுடன் எழுதப்படும் இலக்கியமே முற்போக்கு இலக்கியம்" (பேஷ். இம்மகா வாக்கியத்துக்கு விளக்கம் கீழே உண்டு).

இவற்றை வைத்துக்கொண்டு பார்க்குமிடத்து சிவத்தம்பிக்கு இலக்கியத்தைப்பற்றி [முற்போக்கு எழுத்தாளர்க்கும் என்று மாற்றியும் வாசிக்கலாம்] தெளிவான கருத்தில்லையென்பதும், "முற்போக்கு இலக்கியம்" என்பது அவர் கூற்றுப்படி சங்கம், நாயன்மார், ஆழ்வார், பாரதி, நாவலர், என்ற இந்த வழியில் வருகிற படியால் முற்போக்கு என்று விசேடிக்வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதும் தெளிவாகின்றன, மற்றொரு விடயமும் என் சொற்ப அறிவுக்கே புலனாகக் கூடியதாயிருக்கிறது. அதாவது தமிழிலக்கியம் முழுவதுமே முற்போக்கு இலக்கியமாயமைகிறது. "சர்வம் [சிவ] மயம் ஜகத்" அப்படியானால் முத்தமிழ்

படிமுறை அட்சர கணிதம்

108 நாள்களுக்குரிய பாடவிதானமும் பயிற்சிகளும், விடைகளும் கூடியது.

பாடநூற் பிரசுரசபையின் அங்கீகாரம் 1967
டிசம்பர் வரை பெற்றது.

ஆக்கியோன்.

A. J. ஆசீர்வாதம் B. Sc. (Lond)

[ஆசிரியர் சம்பத்திரிசியர் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்]

6 ஆம் வகுப்புப் படிமுறை அட்சர கணிதம் 1-60

7 " " " " " " - 1-60

உங்கள் பிரதிகளுக்கு:-

ஆசீர்வாதம்

அச்சகம் சக புத்தகசாலை

32, கண்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

(தொலைபேசி:- 274)

இலக்கியத்துக்கு முற்போக்கு என்ற புதிய லேபல் வேண்டுமா? என்னால் இதை நம்பமுடியவில்லை. எனவே ஆரம்பத்தில் கூறியபடி இது அந்தக் கலிபான் பாட்டு விமரிசனம் போன்றதுதானா? இந்த விளக்கத்தை மற்ற முற்போக்கு வாதிகள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா?

சிவத்தம்பியின் விளக்கத்தை நம்புவதானால் முற்போக்கு இலக்கியம் என்றொரு இலக்கியம் லேபல் மாத்திரையளவில்தான் உண்டு என்பதும் புலனாகிறது. என்னுடைய இந்த முடிவு தவறியிருக்க வேண்டுமென்றே ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய பல முற்போக்கு எழுத்தாள நண்பர்கள் மாட்டு உள்ள கண்ணோட்டம் (இஃது இக்காலத்துக் கண்ணோட்டமன்று, வள்ளுவர் காலத்துக் கண்ணோட்டம் ஏனெனில் இக்காலத்தில் சில கொற்கள், சாதாரணச் சொற்கள் கூடக் குழுஉக்குறியாகி விட்டன. பல சொற்களுக்கு பிரவேட பொருள்களும் ஏகதேசம் இக்காலத்தில் உண்டாகிக் கொண்டு வருவதால் புதிய சொல்லகராதியொன்றும் அவசியமாகிறது.) இவ்வாறுள்ளை விழையச் செய்கிறது.

முற்போக்கு இலக்கியத்துக்குச் சிவத்தம்பி தந்த விளக்கங்களை அவர் இரண்டொரு சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படுத்தும் போது தம்மையும் இப்போக்கு எங்கேயிருந்து வந்ததென்பதையும் வெளிப்படுத்தி விடுகிறார். அவற்றைத் தொட்டுக் காட்டி "யதார்த்த இலக்கியம்" என்பதைப்பற்றியும் சில வார்த்தைகள் கூறி இக்கட்டுரையை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

"அகழான் புற்றெடுக்கப் பாம்பு குடிக்கொண்டதாம்". கடந்த 25, 30 வருடங்களாகவே பத்திரிகை வளர்ச்சியின் பயனாகப் பல புதிய இலக்கிய முயற்சிகள் தமிழகத்தில் பரவலாகவும், பரீட்சார்த்தமாகவும் நடைபெற்று வருகின்றன. நாவல், சிறுகதை என்ற வகையில் பல எழுத்துக்

கள் எழுந்தன. தமிழ் ஒருவகையில் இலாகவமும் இக்காலக்கருத்துக்கள் பலவற்றையும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லும் ஆற்றலும் பெற்று வந்திருக்கிறது. இந்த முயற்சிகளின் பயன் தோற்றக்கூடிய கட்டம் உதயமாகிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் ஆங்கிலத்தில் வெளியாகும் சில சிறுகதைகளை அரைகுறையாகப் பின்பற்றிக் கதைகட்டும் சில முயற்சிகளைச் செய்துவரும் முற்போக்கு வாதிகள், எல்லாம் தங்களுடைய முயற்சியின் பயனை இக்கால இலக்கிய வளர்ச்சி என்று செப்பிடு வித்தை காட்டுவது, சித்தப் பிரமையோ, அருடைவன் காட்சியோ தெரியவில்லை. வாலில்லாத நாய் மனத்திலே வாலை ஆட்டிற்றும்.

சிவத்தம்பி முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிக் கூறும் விளக்கம் இவை, "இலக்கியத்தின் பண்பையும் பயனையும் உணர்ந்து அது எப்படிச் சமூகத்தினடியாகத் தோன்றி, எவ்வாறு சமூகத்தினிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறதென்பதை நன்கு அறிந்து, எழுதுகிறபொழுது முற்போக்கு இலக்கியம் தோன்றுகிறது." இது முற்போக்கு இலக்கியத்துக்குப் பிறப்புக் கூறியவாறு. இதைக் கொஞ்சம் தெளிவாகக் கூறுவதானால் இலக்கியம் சமூகத்தில் பிறக்கிறதாம். அதே சமூகத்துக்கு விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்குகிறதாம், அவைதாம் இலக்கியத்தின் தன்மையும் நோக்கமுமாம். அதை நன்கு உணர்ந்து எழுதுவதுதான் முற்போக்கு இலக்கியமாம். பாட்டு எழுதுவோரோ சதைகட்டுவோரோ, நாடகமமைப்போரோ இன்னது செய்யப்போகிறோம், சமூகத்தில் விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கப்போகிறோம் என்று சங்கற்பு செய்து கொண்டுதான் இலக்கிய சிருட்டி செய்கிறார்கள். இது யதார்த்த இலக்கியம் படைத்தவர்களைனக் கருதப்படும் ஸோலாகோர்க்கி, செக்கோவ், கொகோல், முதலிய எழுத்தாளர்களிடம் கூடக் காணப்படவில்லையே. மற்றொரு மகா வாக்கியம்,

“இலக்கியம் பற்றிய பூரண உணர்வுடன் எழுதப்படும் இலக்கியம் முற்போக்கு இலக்கியமாகின்றது,” என்கிறார் கட்டுரை ஆசிரியர். இஃது எப்படி இருக்கிறதென்றால் “பூசைப் பெட்டி எங்கே வைத்தாய்?” “சாப்பிட்ட இடத்தில்” “சாப்பிட்ட தெங்கே?” “பூசைப்பெட்டி வைத்த இடத்தில்” என்று வாதாடுவது போலிருக்கிறது. இதை மற்றொரு வகையில் கூறுவதென்றால் “இலக்கியமென்றால் என்ன?” “முற்போக்கு இலக்கியம்” “முற்போக்கு இலக்கியமென்றால் என்ன?” “இலக்கியம்” எனலாம். இந்தவகையான ஆராய்ச்சியில் மேலும் வீணாக நேரத்தைக் கழிக்க விரும்பவில்லை. கட்டுரையின் கடைசிக்கட்டம் மிக ருசி கரமானது. சோஷலிஸ யதார்த்த வாதமென்றும், பொதுவுடைமை வாதிகளால் போற்றிப் பாராட்டப்படுகின்றதென்றும், கொண்டாடப்படும் இந்த “முற்போக்கு இலக்கியமரபு” கட்டுரையாசிரியரின் கருத்துப்படி, “நாவலன் இட்ட பாதையிது. நடந்து முன் செல்லுகின்றோம் நாம். மற்றவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவது எமது இலக்கியம். அது முற்போக்கு இலக்கியம்.” சிவத்தம்பிக்கு முற்போக்கு இலக்கியத்தைப்பற்றியோ, நாவலர் பெருமானைப் பற்றியோ சொல்லத் தெரியாதென்பதற்கு இஃது ஒன்றே காணாதா? சமீபத்தில் வெளியான ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியின் முகவுரையிலென்று நினைக்கிறேன் இந்த முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளில் ஒருவர் நாவலரையும், சேர் பொன். இராமநாதனையும் மிக மலிவான முறையில் ஏழனஞ் செய்து எழுதியமை, நாவலர், முற்போக்கு இலக்கிய வாதியாயிருத்தமையா

லேதான்போலும்!

ஈற்றில் ஒரு வார்த்தை. “யதார்த்த இலக்கியம்” பற்றித் தெளிவாக விளக்குமாறு இரண்டு வருடமாகவே யதார்த்த வாதிகளைப் பத்திரிகை மூலமும் மேடைகளிலும் கேட்டுக்கேட்டு அலுத்துப்போய்விட்டது. சிவத்தம்பி இப்போது கொடுக்கும் விளக்கம் வேடிக்கையாயிருக்கிறது. “யதார்த்தம்” என்பது “உள்ளதன் உண்மை” என்கிறார். சேட்டவுடன் ஏதோ ஆழ்ந்த கருத்துப்போலத் தொனிக்கிறதா? உள்ளதன் உண்மையென்றால், இல்லாததற்கும் ஒருண்மை இருக்கிறதெனத் தெரிகிறது. இல்லாதது எப்படி உள்ளதாகும். இது பெரிய வாதம். வேண்டாம் இப்போதைக்கு. பிரத்தியட்ச உலகின் உண்மையென்றே பொருள் கொண்டாலும் அவ்வளவில் யதார்த்த இலக்கியம் முற்றுப்பெறவில்லை. பிரத்தியட்ச உலகின் முக்காலே மூன்று வீசமும் கற்பனையுலகின் ஜால வித்தையென்று நேற்றுத்தானே ஒரு குடியானவன் எனக்கு ரூபகப்படுத்தினான். புறத்தே தோன்றும் யதார்த்தம் தானு யதார்த்தம்? அகத்தேயும் யதார்த்தங்களில்லையா? அதாவது ரியாலிசீம் என்று சொல்லப்படும் கலைநோக்கு ஒன்றுதான் கலா மேதைகளால் கைக்கொள்ளப்படும் கலையமைப்புமுறை என்று சொல்லமுடியுமா?

யதார்த்தம், (உலகியல் வழக்கு) கற்பனை நவீனச் Romanticism சேரியலிஸீம் (Surrealism) எக்ஸ்ப்ரஷனிசீம் Expressionism என்ற வகையிலுள்ள கலையமைப்புத்தன்மைகளெல்லாம், கலைஞனுடைய உள்பாங்கைப் பொறுத்து வித்தியாசப்படும், மனிதனிடத்து நான்கு மனக்கூறுகளுண்டு என்பர் உளநூலாசிரியர்கள். சிந்தனை, உணர்ச்சி, அககாட்சி, புறக்காட்சி என இவைவகுக்கப்பட்டுள்

என, சில கலைஞரிடம் சில சமயம் சிந்தனை மேலோங்கி நிற்கும். சில சமயம் உணர்ச்சி மேலோங்கி நிற்கும். சில சமயம் அக்காட்சி மேலோங்கி நிற்கும். சிலவேளை புறக்காட்சி மேலோங்கும், சில சமயம் இவை தம்முட்கூடியும் குறைந்தும் கலந்து நிற்கும். இம்மனப்பாங்குக்கு ஏற்றவாறு அவ்விலக்கியப்படைப்புக்கள் கோலங் காட்டும். புறக்காட்சி ஓங்கி நிற்பவர் ரியாலிஸம் என்ற யதார்த்தவாதிகள். அக்காட்சியிற் திளைப்பவர்கள் படைப்புக்கள் அகப்பொருள் விரிவையுடையதாய் (இதனைச் ஸேரியலிசிம் எனவும் நனைவோடை உத்தி என்றும் (Stream of Consciousness) தன்னுள் நவீர்சி (Expressionism) என்றும் பலபடப் பிரித்துக் கூறுவர்.) இருக்கும். மேலும் மனிதனுடைய உள்ளத்தன்மை, வெளிப்புற நாட்டமும் உட்புற நாட்டமும் (Extrovert, Introvert) உடையதாயிருக்கும். அவற்றுக்கும் ஏற்றவாறு இலக்கியப்படைப்புக்கள் இண்பாடும், இப்பாகுபாட்டை எந்தநாட்டிலக்கியங்களிலும் காணலாம். இவை இலக்கிய கர்த்தாக்களின் உள்ளக் கூறுபாட்டின் தன்மையையும் மனவியல்பின் தன்மையையும் அனுசரித்து வித்தியாசப்படலாம். அதனால் ஒருவகை மனக் கூறுடையவர் எழுதிய இலக்கியந்தான் சிறந்தது. அதுதான் சிறப்பாயிருக்கக்கூடும். மற்றவையெல்லாம் மட்டமானவை யென்று கருதுவது இலக்கியத்தன்மைகளை அறி யாதார் கூற்றாகும். யதார்த்தம் என்பது உள்ளதை உள்ளபடி கூறுவது என்றொரு மிக மலிவான கருத்து சில யதார்த்தவாதிகளிடம் காணப்படுகிறது. இலக்கியத்தில் உள்ளதை உள்ளபடி கூறும் சம்பிரதாயம் யாண்டுமில்லை. அப்படிக்கூறுவது இலக்கியமாகாது. இதை "சாருந்தலநாடக" முகவுரையில் விளக்கியுள்ளேன். அப்படிக்கூறுவது அர்த்தமற்ற விழல் பேச்சு என்று 27.12.62 காலையில் வெளியான "டெய்லி மீரர்" என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் ஒரு

விமரிசகர் தன்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். உலகியல் நவீர்சி என்னும் ரியாலிசிம், பிரத்தியட்ச சம்பவங்களுக்குக் கலைஞன் ஏற்ற உருவம் கொடுத்துச் சமைக்கும் ஓர் இலக்கிய முறை. இந்த முறையைக் கொண்டு தான் ஒருவருடைய உள்ளப்பாங்கு எந்தவகையைச் சேர்ந்தது, எந்த இலக்கியப் பிரிவைச் சேர்ந்தது, என்றெல்லாம் நிச்சயிக்கலாமேயன்றி அவன் சொல்லும் பொருளைக் கொண்டன்று. எனவே குறித்த ஒரு அரசியல் கொள்கை உடையவர்க்கே குறித்த சில இலக்கிய முறைகள் சொந்தம், பொருத்தம் என்றுவாதாடுவதெல்லாம் அர்த்தமற்றது. ஆனால் சில ஆட்சிமுறையாளரின் ஆதிக்கத்தில் சில வகையான இலக்கிய முறைகள் ஊக்கப்படலாம். அரசு, எழுத்தாளரின் சுதந்திரத்தை வசப்படுத்தி இலக்கியமமைக்கச் செய்யும் பொழுது, அது பிரசார இலக்கிய மாவதன்றி, பேரிலக்கியங்களுக்குரிய சுவாதந்திரியத்தையும், புதுமையையும், தானுகத்தோன்றும் தன்வயத்தையும் பெறுது. இந்தச் சூழ்நிலையில் தேசிய இலக்கியம் என்று கும்மாளம் போடுவோர் பரதேசி இலக்கியத்தைத்தான் எதிர்பார்க்கலாம். அப்படி தேசிய இலக்கியம் உண்டானாலும் ஊரும் பேரும் உள்நாட்டுச் சாயல் பெற்றிருக்கலாம். உயிர், மூச்சு பரதேசிப் பெருமூச்சாயிருக்கும், அத்தகைய எழுத்தில் நேர்மையிருக்காது. சிறு குழந்தைகள் பேசும் பெரியவர் பேச்சுப் போலத்தான் இருக்கும். இலக்கியத்தில் உருவம் என்பதன் முக்கியத்துவம் இதிவீருந்து புலனாகும். பேரிலக்கியங்கள் வளர்வதற்கு சுதந்திரம் அவசியமென்பதைத் தனையசிங்கம் அழகாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் என நினைக்கிறேன். கலைஞருக்குக் கட்டளை இடும் பணியைப் பொதுவுடைமை நாடுகளே கைவிட்டுவிடப்பழகும் இக்காலத்தில் நாம் பழைய பல்லவியையே பாடிக்கொண்டிருப்பது கலிபாணின் பாடலை நனைவூட்டும்.

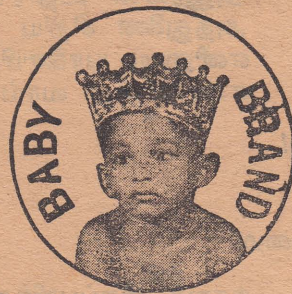
சுத்தமாக

சுகாதார முறைப்படி

நவீன இயந்திரங்களினால்

விசையர்ந்த மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு
தயாரிக்கும்

பேயி

மார்க்

ஸ்பெஷல்

பானங்களையே அருந்துங்கள்

எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பாளர்

சுப்பிரமணியன் சோடாக் கம்பெனி

போன்: 97

வல்வெட்டித்துறை

தந்தி: SODA

கிளை:

குஜு ஸ்ரோர்ஸ்

போன்:

2/B, ஸ்ரான்லி ரோட்,

தந்தி

373

யாழ்ப்பாணம்

ESVES

ஒரு புதுமை!

--புரட்சிக்கமால்--

மண்ணென்று உயிர் முளைத்து
மறுகி அலைகிறதோ.....?
என்னே சுறு சுறுப்பு!
எத்தகைய போற்றல்!

✽

அணுவின் உதாரணமோ.....?
அத்துனை சிறிய உரு!
என்னும்; யானையினும்
எண்ணிறை வாய் அங்கங்கள்!

✽

சின்னஞ் சீ ரெறும்பு!
சிந்தை கனக்கிறதே:
மன்னும் இமயம் வாழ்
மா நிலத்தில் ஓர் புதுமை!

✽

காலச் சிறப்பறிந்து
கற்றவனும்; சற்றயர்வான்!
ஞாலப் புதுமை; இது
நாழிகையும் உறங்காதே!

✽

பருக்கை - ஒரு சோற்றால்
பல்லாண்டு விருந்தயரும்
உயிரை, நம் முன்னே
உலவ விட்ட நோக்கென்ன?

✽

செல்லும் தட முண்டோ.....?
சாயலிடும் நிழலுண்டோ.....?
வல்லமை, இவ் வித்தகத்தை
வழங்கு கலாசாலை எதோ.....?

✽

‘இயக்கமே வாழ்க்கை’ எனும்
இலச்சினையே! சோம்பரிடை
முயங்கி, மிடியோம்பும்
முடரைத் தாக்குவையோ?

✽

சிறுயிரே! உன்னுடைய
சீல ஒழுங்க னைத்தும்
அற்புதமே! அற்புதமே!
ஆருயிரே; வாழ்த்துகிறேன்!

தனிவழிக் கவிஞர் புரட்சிக் கமரல்

அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமது

ஈழத்து இலக்கிய வானிலே எழில் தாரகையாக ஒளிவிடும் புரட்சிக்கமரல், தென்னிந்தியா, மலாயாபோன்ற இடங்களிலும் செல்வாக்கான அறிமுகத்தைப் பெற்றவர். 'இந்திய முஸ்லிம் லீக்' கிள்புதிய எழுச்சியின் போது அது சம்பந்தமாக இவர் பாடிய பாடல்கள் பல, தென்னிந்திய முஸ்லிம் லீக் மேடைகளில் கூட ஒலித்தன. 'கொடி தாங்க விடை தா' என்று கணவனொருவன், முஸ்லிம் லீக் அணியில் சேருவதற்குத், தன்மனை வியிடம் 'விடை' கேட்பதாக இவர் இயற்றிய (மணிவிளக்கில் பிரசுரமானது) பாடலொன்று, மிகமிக உருக்கமும் உணர்ச்சியானதுமாகும். 'முஸ்லிம் லீக் எழுச்சி' பற்றி இவர் பாடிய 'மானங்காப்பீர்' என்ற இன்னுமோர் பாடல் எவ்வளவு விறு விறுப்பும், உணர்வோட்டமுள்ளது என்பதற்கு இப்பாடலின் ஓரடியை நோக்குவோம்:-

அறவீரப் பெரும் புலிகாள்!
அனைத்துலகும் வியந்தேற்றும்
'காலித்' என்ற
மறக்குருதிச் செந்துளிகாள்!
நீவிரெலாம் செயல் மறந்து
இனத்தின் வாழ்வைப்
புறக் கணித்த தாலன்ரே
புல்லரெல்லாம் வில்லேந்திச்
சூழ்ந்தார்: இன்றே
நறுக்கிடுக அவர்வாலை

நலித்திடுக இழி செயலை;
மானங்காப்பீர்:

புரட்சிக்கமரலின் கவிதைகளை ஊன்றி அவதானிக்கும் போது அவர் தமக்கென ஒருதனித்துவத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்கிறார் என்றே தோன்றுகிறது! ஏனெனில் இவர் எழுந்தமானமாக எதைப்பற்றியும், எப்படியும் பாடுபவராகத் தெரியவில்லை. ஓர் இலட்சிய ரேகையில் இவரது கவிதைக் கருத்துக்கள் கோக்கப்பட்டிருப்பதாக உணரமுடிகிறது! கற்பனை வர்ணனைகள் மிகுதியும் கைவர்ப்பெற்ற இவர் 'இவைகளைவிடத் தம் கவிதையில் பொருள் நிறைவும், சிந்தனைத் தேக்கமும் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்'. ஆதலால் தனக்கென ஒருவழியை வகுத்துவரும் இவரைத் 'தனி வழிக்கவிஞர்' என்று கூறுவது பொருந்தும் என்றே நினைக்கிறேன்.

காலத்தின் வாடை எவருடைய கருத்தையும் பாதி யாமல் இயலாது. இலக்கியவரலாறுகள் இவ்வுண்மையை நன்றாக விளக்கும். இன்றைய கவிதைகளில் 'காலவாடை' என்னும் பெருமாற்றத்தைச் செய்தவர்கள் பாரதி, பாரதி தாஸன் ஆகிய இருவரே. புரட்சிக்கமரலின் கவிதைகளைப்படிக்கும் போது இவர் பாரதிதாஸனால் பாதிக்கப்பட்டவர் அல்லது கவர்ப்பட்டவர் என்று கருதமுடிகிறது.

கவிதை அமைப்பில் பாரதிதாஸ
னையும், கவிதைப்போக்கில், அல்
லாமா இக்பாலையும் தழுவி நிற்கி
றார் புரட்சிக்கமால், இவர்கள் இரு
வரையும், தழுவியும் ஊடறுத்தும்
செல்ல நினைக்கும், இவருடையதனி
வழியின் தனித்துவத்தை இவர்
இனிமேல்தான், தெளிவு படுத்தி,
ஸ்திரமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.
புரட்சிக்கமாலின் கவிதைகள்,
பெரும்பாலும் 'ஆத்மீகம், சமுதாயம்'
ஆகிய இரு பொருள்கள்
பற்றியே அமைந்திருக்கின்றன.
அல்லாஹ்! அல்லாஹ்! என்ற இவ
ரது கவிதையில் ஒன்றைக்கவனிப்
போம்:

வையகத்தை வானத்தை
அனைத்தும் சூழ்ந்து;
வகுத்த பொருள் அத்தனையும்
எனக்குத் தந்தாய்
மெய்யகத்து உணர்வு தர
மறையும் தூதும்,
மேலோனே! தந்தருளி
அடியேன் என்னைக்
கையத்துப் பாவையென
ரெட்சித் தாளும்
கருணை மிகப் பெரிதருளின்
முதலே; முடிவே;

ஐய!; உனைத் தொழுகின்றேன்
உன்பால் என்னை

அழித் தொழிய வினைகின்
றேன், அல்லா; அல்லாஹ்!
ஈற்றிரண்டடிகளிலும் மெய்ம
றந்து பக்தி உணர்வொன்றை
எழுப்பும் கவிஞர், அடுத்த அடியில்
மன்னா! என் வேட்கையிலே
வேகமூட்டு!

மறை திரைகள் எற்றுக்கு?
உன்னில் தாவ?

சென்னி தரை இட்டேங்கி
மாமுகின்றேன்!

என்று, 'கடந்த நிலையில்' பேசுகி
றார். பக்திப்பாடல்களில் இவ்விதம்
உள்ளத்தை ஆகர்ஷிக்கும் கட்டங்
களை உண்டாக்குதற்கு இயல்பான
நல்லுணர்வு வேண்டுமன்றோ!

புரட்சிக்கமாலின் கவிதைகளில்
துள்ளுநடையும் வேகமும் மிகுதியும்
காணப்படும். சொற்களை அளந்து
உபயோகிப்பார். ஆதலால் இவ
ரது கவிதைகள் பல சிறப்பாக
அமைந்திருக்கின்றன. 'கவிஞர்
நகர் மக்கா' என்ற பாடலொன்
றில் மக்காவில் 'ஹஜ்ஜாஜிகள்'
நிறைந்திருக்கும் புனித ஹஜ்ஜின்
சந்தர்ப்பத்தை நம் மனக்கண்ணின்
முன் கொண்டு வருகிறார் கவிஞர்.

இம்மா நகர் இதயந்தரும்
எண்ணம் ஒரு நூறே?

எம்மா தொகை எம்மோர் இவர்
எல்லா மிறை அடியார்
சிம்மாதன அரசும் அவர்
சொல்லே பயில் வோனும்
அம்மோ நிகர் 'அந்நாளினை'
அன்றே இது காட்டும்!

'எல்லாக்கவியரங்குகளிலும் எல்
லாப் பொருள்களையும்' பற்றிப்
பாட விரும்பாத இவர், 1960ல்
நடைபெற்ற தினகரன் தமிழ் விழா
கவியரங்கிலும், 1962ல் அ. இ. மு.
போ. எழுத்தாளர் சங்கம் நடாத்த
திய கவியரங்கிலும் கலந்து
கொண்டு சிறப்பாகப் பாடினார்.
தினகரன் கவியரங்கில் திரு. கைலா
சபதி அவர்கள் பேசும் போது;
புரட்சிக்கமாலுக்கும் நீலாவணனுக்
கும் கொடுக்க என்னிடம் பொற்
தேங்காய்கள் இல்லையே என்று
வருந்துகிறேன்' என்றார்.

ஏறாவுரைத்தாயகமாகக்கொண்ட ஜனாப. எம். எம். லாலிஹ் 'புரட்சிக்கமால்' என்ற பெயரைச் சூடிபத்து வருடங்கள் ஆகின்றன. ஆரம்பத்தில் இலக்கிய சம்பந்தமான கட்டுரைகளை எழுதி வந்த இவர், இப்பொழுது 'கவிதை'யைவிட வேறுஎந்தத்துறையிலும் கைவைப்பதில்லை. நல்ல பேச்சாளர்; ஆனால் இலேசில் மேடைகளுக்கு வரமாட்டார். அமைதியாக இருந்து கொண்டே நிறையவாசிப்பார்.

இவருடைய கவிதைத் தொகுதி யொன்றை கண்டிமுஸ்லிம் ஹோட்டல் புத்தக சாலையினர் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். இன்று தலைமை ஆசிரியராகக் கண்டிப்பகுதியில் கரந்துறையும் கவிஞர் புரட்சிக்கமால் எந்த எழுத்தாளர் சங்கத்திலும் உறுப்பினர் அல்லர்.

ஈழத்துப்பத்திரிகைகளில் இப்பொழுது மிகக்குறைவாகவே எழுதிவரும் புரட்சிக்கமால் ஈழத்து விமர்சகர்கள் கூட மறந்து விடுகிறார்கள். சமீபத்தில் தினகரணில் வெளிவந்த "நானாவருவான் ஒரு மனிதன்" என்ற இவரது கவிதையொன்றே இவரை எடுத்துக்காட்டப் போதுமானதாகும்.

காய்தல் உவத்தலின்றிக் கூறும் எவரும் இன்று ஈழத்தில் வாழும் சிறந்த கவிஞர்களுள் புரட்சிக்கமாலையும் குறிப்பிடுவார்கள் என்பது மறுக்க இயலாத உண்மையாகும்: இவர், தமது தனிவழியை மிகவிரைவில் 'தெளிவுபடுத்தி' ஸ்திரமாக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

**R.V. கவுடர்
R.V.G. பீடிகள்
மேலானவை**

தயாரிப்பாளர்கள்:-

R.V.G. பீடிக் கம்பெனி,
34, மாணிப்பாய் ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

ஈடு மீட்கவா!

வீடு கட்டவா!!

சீதனம் கொடுக்கவா!!!

இதைப்போல் எதற்கும்

இலங்காநிதி லிமிற்றெட்

நவீன சேமிப்பிற் சேருங்கள்

இலாபத்துடன் கொடுக்கும் தொகை

மாதவீதம்

கட்டுவது 30 மாதங்களில் 60 மாதங்களில் 100 மாதங்களில்

10 ரூபா 330 ரூபா 750 ரூபா 1300 ரூபா

25 ரூபா 825 ரூபா 1800 ரூபா 3250 ரூபா

50 ரூபா 1650 ரூபா 3600 ரூபா 6500 ரூபா

மேற்குறித்த இலாபத்துடன்

ஒவ்வொருமாதமும் அதிட்டசாலிகளுக்கு

அதிட்டஇலாபமும் கொடுக்கப்படும்

கட்டுபவர் இறந்தால் உரித்தாளிக்கு

கட்டிய பணத்துடன் கால் பங்கும் கொடுக்கப்படும்.

மறுவிபரத்திற்கு:

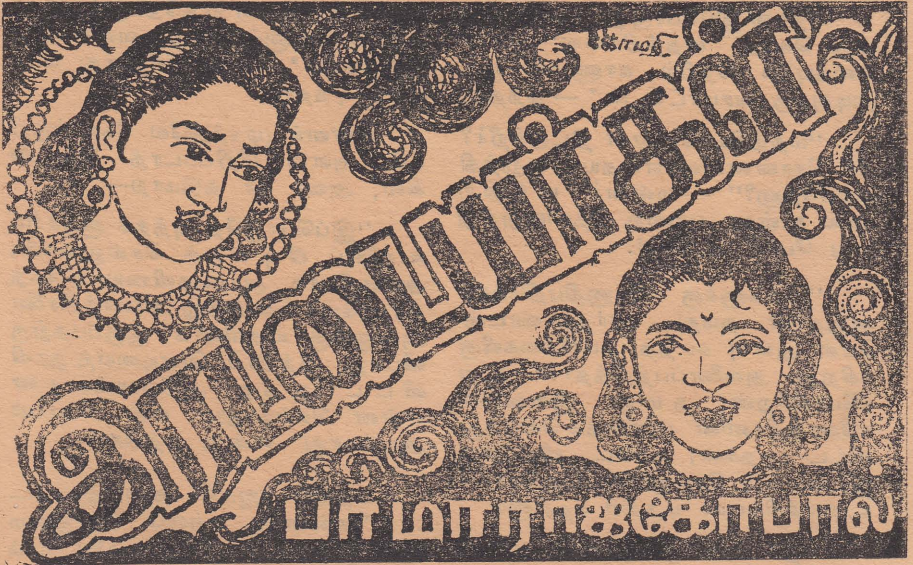
தலைமைக்கந்தோர்:

இலங்கா நிதி லிமிற்றெட்

திருநெல்வேலி வடக்கு, யாழ்ப்பாணம்

கிளை:

284, காங்கேசன்துறை வீதி, வண்ணார்பண்ணை.

3.

மன்னர் முடிவு;
நாட்டுக்கு விடிவு.

10ந்திரியின் வரவுக்காக மன்னர் இராஜவர்மன் காத்துக் கொண்டிருந்தார். “ஏது இவ்வளவு நேரமாக மந்திரியைக் காணவில்லையே” என்று மன்னர் எண்ணிக்கொண்டிருந்த போது—

முதல் மந்திரி கஜபதி வந்து கொண்டிருந்தார்!

மன்னரை கண்ட மந்திரி புன்முறுவல் பூத்து, கரங்களை மேலே தூக்கிக் கைகூப்பி “தங்களைக் காக்க வைத்ததற்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டும்” என்று பணிவாகக்கூறினார்; மன்னர் தன்பக்கத்தேயிருந்த ஆசனத்தில் அமரும்படி மந்திரிக்குச் சைகை காட்ட, மந்திரியும் அமர்ந்தார்.

பக்கத்தே அமர்ந்த மந்திரியை மன்னர் பார்த்து—

“கஜபதி! காலத்தின் கோலத்திலே எத்தனை மாறுதல்கள்; பாரெல்லாம் போற்றும் நாடாக, சிரித்திரத்திலே மறையாத இடம் பெற்ற நாடாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சிங்கநாட்டு ‘அரசபதி’ விஷயத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டதே என்பதை மற்றைய நாடுகள் அறிந்தால் பல்லினித்துச் சிரிக்கப் போகின்றனவே! சீ, வெட்கக்கேடு!! மந்திரியாரே! கணேந்திரனின் திடீர் மாற்றத்துக்கு ஏதாவது.....” என்று உணர்ச்சி பொங்கப் பேசினார்.

“அதைப்பற்றி உங்களுக்கு முன்னரே சொல்ல வேண்டுமென்றிருந்தேன் ஆனால், நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள் என்று விட்டுவிட்டேன்”

“கஜபதி! இப்பொழுதே சொல்லும், உண்மை யென்று கண்டால் உடன் முடிவு காண்கிறேன்”

“நான் இப்பொழுது செல்லு வது வெறும் வதந்தியல்ல” - நான் எதையுமே நேரில் காணாமல் ஒரு முடிவுக்கு வரமாட்டேன்” — மந்திரி.

“மந்திரியாரே! ஏன் நீட்டுகிறீர்? நீர் சொன்னவை எதையும் மறுத்திருக்கிறேனா?” — மன்னர் மந்திரிமேல் உள்ள பற்றை தெளிவுறுத்துவது போல் கூறினார்.

“உங்களுக்கு சேனாதிபதிமேல்-அதுதான் நமது மார்த்தாண்டன்மேல் அளவு கடத்த நம்பிக்கையிருக்கிறது. அவனைப்பற்றித்தான் கூறப்போகிறேன்; நமது இளவரசர் கணேந்திரனின் மனதைக் கெடுத்து விட்ட பாதகன்; உண்ட விட்டுக்கு இரண்டகம் செய்து விட்டதுரோகி” உணர்ச்சியுடன் மந்திரி கதறினார்.

“நீர் சொல்லுவது உண்மையா? எங்கே கண்டீர்? சொல்லும், சொல்லும்!” — மன்னர் பதறியபடி கேட்டார்.

“அரசரே! அவசரப்படாதீர்கள்; மார்த்தாண்டனின் போக்கிலே நான் சில காலமாகப் பெரிய தொரு மாற்றத்தைக் கண்டேன். எந்நேரமும் கணேந்திரனுடன் திரிவதையும், இன்னும் நமது அரசியல் விஷயத்தில் தலையிடுவதையும் பார்த்தேன். எனவே அவனைச் சுற்று ஊன்றிக் கவனித்தேன். ஒரு நாள், நான் எமது அரசன்மனைப் பூங்காவில் உலாவிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது எங்கோ இருவர் கதைக்கும் குரல் கேட்டது. ஊன்றிக் கவனித்தேன். அது..... அது..... இளவரசரும் மார்த்தாண்டனும் தான். என்னகதைக்கிறார்கள் என்று கிட்டே சென்று காதைக்கொடுத்தேன். என்ன அநியாயம்..... கணேந்திரனுக்கு மார்த்தாண்டன் ‘ஏதேதோ’ எல்லாம் போதித்துக் கொண்டிருந்தான்”

“அப்புறம்?”

“பிறகு மார்த்தாண்டனை நான் மிகவும் உன்ளிப்புடன் கவனித்து

வந்தேன். அவன் எந்நேரமும் கணேந்திரன் பின்னால் திரிந்த வண்ணமே இருந்தான்” — மந்திரிதனது பேச்சை முடித்தார்.

மன்னர் முத்திலே கோபக்குறிகள் அளவு மீறிப்பரத் தொடங்கின, அவர் நா தடுமாற—

“இப்பொழுதே அந்தச் சூழ்ச்சிக்காரனைப் பிடிக்கச் செல்லுங்கள்; அமைதியாக அரசபதவியை மகேந்திரனுக்குக் கொடுத்து கணேந்திரனை அவனுக்கு உதவியாக இருப்பதற்கு விடாது, மந்திரப் பொடியைத் தூவி விட்ட அந்த அநியாயக்காரன் என்ன செய்தாலும் என் கோபம் அடங்காது” என்று கத்தினார்.

மந்திரி கஜபதி அமைதியாக—

“மன்னரே, சற்றுப் பொறுமையாக இருங்கள்; இன்று மாலை நாம் அரசன்மனையிலுள்ள பூங்காவிற்குச் செல்வோம். அப்போது, மார்த்தாண்டனும், கணேந்திரனும் அங்கே நின்று கதைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்பொழுது மார்த்தாண்டனைக் கைது செய்யலாம்.”

“எல்லாம் உங்கள் விருப்பம்” — மன்னர்.

“மன்னரே! நமது சிங்க நாட்டு அரசபதவிக்கு.....!” என்று மந்திரி இழுத்தார்.

“நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டேன்; நானே அரச சபையில் தெரிவிக்கிறேன்!”

∴ ∴

மாலை நோம்.

மன்னன் இராஜவர்மனும், மந்திரி கஜபதியும், இன்னும் சில காவலர்களும் பதுங்கிப்பதுங்கி அரசன்மனைப் பூங்காவிற்குள் செல்கிறார்கள்.

எங்கோ ஒரு மூலையில்—

யாரோ கதைத்துக்கொண்டிருக்கும் சத்தம் கேட்டது; மன்னரும் மந்திரியும் அவ்விடத்தை நோக்கி றார்கள்.

அங்கே—

மந்திரி கஜபதி கூறியதுபோல சேனாதிபதி மார்த்தாண்டனும், இளவரசர் கணேந்திரனும் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பாவம், மார்த்தாண்டன்! மன்னரையும் மந்திரியையும் காணவில்லை. எவருமே இல்லை என்ற எண்ணத்துடன் மார்த்தாண்டன் கணேந்திரனுக்குப் பல சூழ்ச்சிகளைப் படிப்பித்துக்கொண்டிருந்தான்.

மன்னரும் மந்திரியும், மார்த்தாண்டன் கணேந்திரன் கண்களுக்குப் படாத வண்ணம் மறைந்து மறைந்து அவர்கள் பக்கத்துக்கு வேறுவழியால் செல்கிறார்கள்.

அவர்கள் கதைப்பது இப்போது தெளிவாக மன்னருக்கும் மந்திரிக்கும் கேட்கிறது.

“கணேந்திரா! உன் தந்தை உன்னை எப்படியாவது கெஞ்சிக் கேட்டாலும், நீ விட்டு விடாதே! என்ன வந்தாலும் நான் இருக்கிறேன்; நான் சொன்னவைகள் எல்லாம் நினைவில் இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்”—இது மார்த்தாண்டன்.

“சரி, மார்த்தாண்டா! நீசொன்னபடி நடக்கிறேன்”—இது கணேந்திரன்.

அப்போது—

மன்னர் இராஜவர்மன் தன்னை மறந்து, அளவுக்கு மீறிய ஆத்திரத்தினால்—

“வஞ்சகன்!” என்று கத்திவிட்டார்!

இவ்வளவு நேரமாகத் தாம் தனிமையில் தான் நிற்கிறோம் என்று

எண்ணியிருந்த மார்த்தாண்டனும், கணேந்திரனும், மன்னரின் குரலைக் கேட்டதும்—

பயந்து நடுங்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்!

மன்னர் அருகே நின்ற காவலர்களைப் பார்த்து—

“இந்தக் கேடு கெட்ட துரோகியைக் கைதுசெய்யுங்கள்” என்று கட்டளையிட்டார்.

“கணேந்திரா! என்பின்னேவா!” என்று கணேந்திரனைப் பார்த்து மன்னர் கூறிவிட்டு அரண்மனையை நோக்கி நடந்தார்.

∴ ∴ ∴

சின்கநாட்டு அரசசபை கூட்டப்பட்டிருந்தது; சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு, சேவகர்களின் இறுக்கமான பிடியிலே கைதியாக நிற்குகொண்டிருந்தான் மார்த்தாண்டன்.

சபையிலே பெரியதோர் பரபரப்பு. மார்த்தாண்டனை மன்னர் கைதுசெய்தது எல்லாருக்கும் பெரியதோர் வியப்பாக இருந்தது. ஏனெனில்—

மன்னர் மார்த்தாண்டன் மேல் அளவுகடந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்ததை எல்லாரும் அறிந்திருந்தார்கள்.

அப்போது—

மந்திரி கஜபதி எழுந்தார்; கையிலே இருந்த ஓலையைக் கண் எதிரே கொண்டு சென்று வாசிக்கத் தொடங்கினார்.

“மதிப்புக்குரிய மன்னர் அவர்களே! பட்டத்து ராணி அவர்களே! சபையோர்களே! எம் எதிரே சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டுக் குற்றவாளி

யாக இங்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் மார்த்தாண்டன் பெரியதோர் அரசியல் துரோகத்தைச் செய்துவிட்டான். நமது இளவரசர் கணேந்திரனின் திடீர் மனமாற்றத்துக்கு இவனே காரணம். இப்படி நமது 'அரசு பதவி விடயத்தில் கைவைத்துவிட்ட இவனுக்கு என்ன தண்டனை கொடுத்தாலும் போதாது என்றுலும்', மன்னர் அவனுக்காக மனமிரங்கி ஆயுள்காலச் சிறைத்தண்டனை கொடுத்துள்ளார்; இந்தத் தண்டனையை யாராவது எதிர்த்தால்....."

சபையோர்கள் எல்லாரும் ஒரே குரலில்—

"இதுதான் இவனுக்கு ஏற்ற தண்டனை" என்று ஒரே நேரத்தில் கத்தினார்கள்.

அதன் பிரகு—

மந்திரி பேசினார்: "சபையோர்களே! இன்று நமது நாட்டு அரசு பதவியை விட்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்துள்ளார் அந்த முடிவு நாட்டுக்கு விடிவாக அமையுமென்று எண்ணுகிறேன்; மன்னர் அதைக் கூறுவார்"—இப்படிக்கூறிவிட்டு மந்திரி அமர்ந்தார்.

மன்னர் இராஜவர்மன் முடிவைச் சொல்வதற்காக ஏழுந்தார்.

(தொடரும்)

**உங்கள் கண்ணைப்
பாதுகாக்க**

இலவசமான கண்பரிசோதனை

அழகு மிக்க கண்ணாடி பிரேம்கள்

அப்துல்லா அன் கோ

127, கே.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி 486

கொழும்புப் பெண்

-பொ. சண்முகநாதன் -

மட்டக்களப்பான், மலை நாட்டான் எனச் சிலர் தமிழர்களை அரசியல் காரணங்களுக்கே எனனவோ வேறுபடுத்திச் சொல்வதுண்டு. அப்படிச் சொல்பவர்கள் யாரையாவது எனக்குக் காட்டி 'இவர் மட்டக்களப்பா? யாழ்ப்பாணமா?' என்று கேட்டால் என்னால் பதில் சொல்ல முடியாது; வேறுபாடுகளைக் கண்டு பிடிக்க முடியாது. ஆனால் யாராவது ஒரு பெண்ணைக் காட்டி 'இவர் கொழும்புப் பெண்ணா? இல்லையா?' என்று கேட்டால் ஒரு விஷயத்தில் பதில் சொல்லிவிடுவேன். இதில் என்னை ஒருவராலும் வெல்லமுடியாது!

இது எப்படி அவ்வளவு சுலபமாக எனக்கு கைவரமுடிகிறதென்று பலருக்கும் வியப்பாக இருக்கலாம். இதற்காக கடந்த ஐந்து ஆண்டுகள் நான் கொழும்பில் தங்கி அரிய ஆராய்ச்சிகள் நடத்தியிருக்கிறேன். ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள் இதோ

வேறு பகுதிகளிலுள்ள பெண்கள் தங்கள் இடையை இரண்டு அங்குலத்துக்குமேல் காட்டமாட்டார்கள். கொழும்புப் பெண்களாயிருந்தால் அவர்களது இடை மூன்று அங்குலத்திலிருந்து ஐந்து அங்குலம் வரை இருக்கும். அது போலவே கழுத்தும் சில கிராமப் பெண்களைப்போல் 'குறுக்கு'க் கட்டியிருக்கிறார்களோ என எண்ணும்படியாக ஆடையின்றிக் காட்சியளிக்கும்.

ஆக இருப்பிலிருந்து கழுத்து வரையுள்ள மன்னிக்கவும், மார்புவரையுள்ள, சட்டையின் உயரம் நாலு அங்குலத்துக்கும் குறைவாக வேகொழும்புப் பெண்களுக்கு இருக்கும் என்று சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

இது ஒன்றே கொழும்புப் பெண்களைக் கண்டுபிடிக்கப்போது மென்றாலும் எளிதில் கண்டுபிடிப்பதற்காக இன்னும் குறிப்புகளைத் தருகிறேன்.

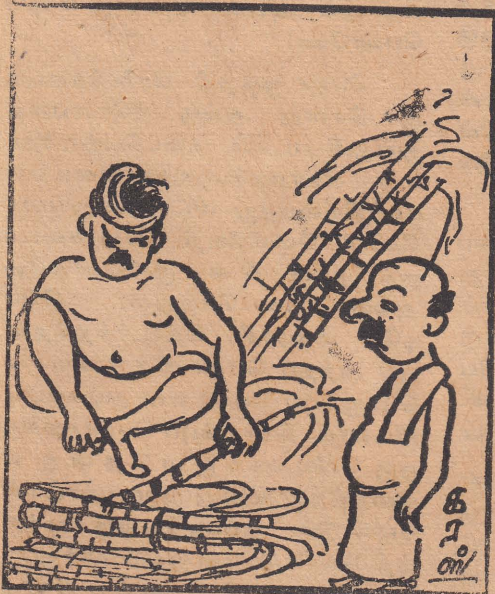
பெண் ஒருத்தியின் மேலாடைக்கு அரையார் துணி மிச்சம் மிச்சமாகப் போதுமென்றாலும், அவள் அணியும் சேலை விஸேயில் நூறு ரூபாவிற்கு மேலேயும் நிறையில் எட்டு அவுன்சுக்கு உள்ளேயும் இருந்தாலும் அவள் கொழும்புப் பெண்ணே!

பெண் ஒருத்தி சேலைக்கடைக்குச் சென்று அங்கு திரௌபதை துயிலுரி படலம் நடைபெற்றதோ என எண்ணும்படியாக கடையை மாற்றியமைத்து விட்டு வெறுங்கையோடு வெளியேறி வேறு கடைக்குத் தாவி பின் முன்போலவே அங்கும் நடைபெற்று..... இப்படியே நிகழ்ச்சி தொடர்கிறதென்றால் அந்தப் பெண் நிச்சயமாக கொழும்புப் பெண் என முடிவுகட்டி விடலாம். கொழும்புப் பெண்ணுக்கு ஒரு சேலை வாங்குவதென்றால் குறைந்தது மூன்று முழு நாட்கள் வேண்டும். அப்படியே ஒரு மூக்குத்தி வேண்டுமென்றாலும் முந்நூறு நகைக்கடைகளில் துப்பறியும் வேலை நடத்தவேண்டியிருக்கும்.

கண்ணாடிக்குமுன் நிற்பதைக் கொண்டும் கொழும்புப் பெண்ணைக் கண்டறியலாம். தினமும் நான்கு மணித்தியாலத்துக் மேல் கண்ணாடி முன் நின்று அலங்காரம் செய்பவ

என்றால் அவள் கொழும்புப் பெண்ணே! இதற்குமேலும் கண்ணாடிக்குமுன் நிற்கும் நேரம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகரிக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அவளை அசல் பரம்பரைக் கொழும்புப் பெண் என்று சொல்லலாம்.

நித்திரைக்கு, உணவுக்கு, அலங்காரத்துக்குத் தவிர ஏனைய நேரங்களில் வீட்டிலே தங்காதவளாயும் அந்த நேரங்களிலெல்லாம் வீதிவலம் வருவதையும், துணிக்கடை நகைக்கடைகளுக்குத் தரிசனம் செய்வதையும் ஒரு பெண் தன்

“ஐயா, கரும்பு வாங்கலையா?”

“எனக்கு கரும்பென்றால் கட்டோடு பிடிக்காது.”

“அப்படியென்றால் பிரித்துத் தருகிறேன், வாங்குங்களேன்!”

தவிர்க்கமுடியாத கடமைகளாகக் கொண்டவளாயிருந்தால் அவளும் ஒரு கொழும்புப் பெண்ணே!

பஸ் பிரயாணத்தின் போது வேறு இடங்கள் காலியாக இருந்தும் ஒரு பெண் இருக்கும் சீட்டிலேயே இன்னும் ஓர் ஆளுக்கு இடம் இருந்தும் கூட பெண் ஒருத்தி பஸ்சீஸ் ஏறி ஆணுக்குப் பக்கத்தில் இருந்தால், அதுவும் நெருங்கி இருந்தால் அவள் நிச்சயமாக ஒரு கொழும்புப் பெண்ணே!

ஒரு பெண் முகத்தில் எவ்வளவுதான் வியர்வை அரும்பினாலும் கைக்குட்டையால் முகத்தை துடைக்க மிகவும் தயங்குவளாயும், பின் மிகுந்த தொல்லையுடன் மெதுவாகவும் கவனமாகவும் துடைக்கிறாள் என்றாலும் அவள் ஒரு கொழும்பு பெண்ணே! (கொழும்புப் பெண்கள் அதிகமாகவும் கட்டாயமாகவும் ஏதோ சில மைகளைக் கண்புருவம் அதரம் ஆகியவைகளில் பூசுகிறார்கள் என்பதை நினைவில் வைக்குக)

ஒருமுறை நான் ஒரு பெண்ணைக் கண்டு ‘விழுந்து பல்லையும் உடைத்து கைவிரல்களையும் காயப்படுத்தி விட்டாளே, என்று உதவி’ செய்யும் எண்ணத்துடன் அவளை அணுக முயன்றேன். அப்பொழுது எனது கொழும்பு நண்பர் என்னைத் தடுத்தது ‘அப்படியொன்று மில்லை’ அவள் கொழும்புப் பெண்’ என்றும் ‘அவள் பல்லை உடைக்கவுமில்லை கைவிரல்களைக் காயப்படுத்தவுமில்லை. அவள் சொண்டுக்கும் விரல் நகங்களுக்கும் சிவப்பு மை பூசியிருக்கிறாள்’ என்றும் சொள்

ஊர். என்னைப்போல் உங்களுக்கும் பெண்களைக் காணும்போது இப்படியான எண்ணம் ஏற்பட்டால் நீங்கள் 'அவள் கொழும்புப் பெண், எனஎண்ணிக்கொண்டுகவலையின்று அப்பால் போகலாம்.

இவைகள் தவிர ஒரு பெண் மிகுந்த கவலையுடன் காணப்பட்டாலும் (இவ்வளவு பணம் செலவு செய்தும் இவ்வளவு நேரம் அலங்காரம் செய்தும் அழகு ஏற்படவில்லையே என்ற கவலை) தெருவில் விழுந்தாலும் (குதி உயர்ந்த காலணியால் ஏற்படுவது) அவளது பின்னால் கொண்டை முதலியன தெருவில் கழன்று விழுந்தாலும் கூட (அவைகள் செயற்கையானதால்) அவள்கொழும்புப் பெண் என்பதை முடிவுகட்டி விடலாம்.

எனது ஆராய்ச்சி முடிவுகள் இவ்வளவல்ல. இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவ்வளவையும் சொன்னால் பெண்களின் எந்த ஓர் அங்கத்தைப் பார்த்தாலுமோ அல்லது அவர்களது சிறு அசைவுகள், சிறு செய்கைகளைக் கண்டாலுமோ அவள் கொழும்புப் பெண்ணா இல்லையா என்பதை நீங்களும் என்னைப்போலவே நொடிப்பொழுதில் சொல்லி விடலாம்.

ஆனால் இப்பொழுது யாழ்ப்பெணியும் நேரமாகிவிட்டது. யாரே சில கொழும்புப் பெண்கள் எங்கள் வீட்டுக்கு வருகிறார்களாம். அவர்கள் கண்களில் இந்தக் கட்டுரை பட்டு விட்டால் பல விபரீதங்கள் ஏற்படுவதுடன் உங்களுக்குக் கூட கட்டுரை கிடைக்காமல் போகலாம். ஆதலால் இதோ கட்டுரையை முடித்துப்பத்திரிகைக்கு அனுப்பிவிடுகிறேன்.

குறைந்த செலவில் சிறந்த 'புளக்'சுகள் செய்யவேண்டுமானால் எங்களுக்கு எழுதுங்கள்.

நினைவுமலர்கள் வெளியிடுவோரே!

பாடசாலை அதிபர்களே!

புத்தக ஆசிரியர்களே!

பத்திரிகை நிர்வாகிகளே!

குறைந்த செலவில்

சிறந்த 'புளக்'சுகள்

செய்யவேண்டுமானால்

எங்களுக்கு எழுதுங்கள்.

Sri Lanka Block Makers

131, MESSENGER STREET,

COLOMBO.

இப்பொழுது!

வான்வெளியாராய்ச்சி யுகத்திற்குத்
தேவையான சக்தியை

ப. நோ. சே. கலந்த

லங்கா சூப்பர்
லங்கா பெட்ரோல்
அளிக்கின்றன.

இலங்கை

பெட்ரோலியம் கூட்டுத்தாபனம்
113, காலிரோடு, கொழும்பு-3

சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு கல்யாண வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். வாசலில் நின்று என்னை வர வேற்றவர் உள்ளே அழைத்துச் சென்று உட்கார வைத்தார்.

நானும் கூட்டத்துடன் கலந்து கொண்டேன். ஆண்கள் புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் வேறு அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களையும் அலசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பெண்கள் புடவைகளைப் பற்றியும் நகைகளைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் பட்செட் விவாதமது. ஒரு மூலையில் நாதசூரகாரர்கள் ஏதோ ஒரு இராகத்தை ஏதோ ஒரு இராகத்தில் இழுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இதற்கிடையில் கூட்டத்தில்

ஒரே பரபரப்பு...
என்ன? ஓஹோ!
தொழன் வந்து விட்டாரா! சில பொழுதுக்குப் பின் மாப்பிள்ளை புறப்பட ஆயத்த

மாணர். புறப்படும்பொழுது தந்தையினதும் தாயினதும் ஆசியைப் பெறுவதற்கு அவர்களை வணங்கினார். அது சமயம் தாயின் கண்கள் கலங்கின—ஆனந்த ஊற்று. “என்ன இருந்தாலும் தாயினன்பு தனி” என்றார் எனக்கருகிருந்தவர், “உண்மைதான், மனிதர்களிடம் மட்டுமல்ல மிருகங்களிடத்திலும் தாய்ப்பாசம் அமோகமாக இருக்கிறது” என்று சொல்லிற்று என் அடிமனம்.

உயிரினங்கள் செய்யும் முக்கிய தொழில் இனப்பெருக்கம். இந்த ஒன்றைக் கொண்டே உயிரற்றவற்றிலிருந்து அவற்றைப் பிரித்தறியலாம். சில உயிரினம் இனப்பெருக்கம் செய்வதோடு தமது வேலை முடிந்து விட்ட

தாக எண்ணிக்கொண்டு நிம்மதியடைவதுண்டு. முட்டைகளைப்பற்றியோ, குஞ்சு குட்டிகளைப் பற்றியோ கவலைப்படுவதில்லை. ஆயினும் பல விலங்கினம் தமது குஞ்சுகுட்டிகளை மிகக்கவலையுடன் கண்காணிப்பதுண்டு.

நன்றாக வளர்ச்சியடையுமுன்பே கங்காரு (KANGAROO) குட்டியை ஈன்றுவிடும், குட்டியை மிகச்சிறியதாக, தானாகவே ஒன்றும் செய்யமுடியாததாக, இருக்கும். தாய்க்கங்காரு குட்டியை மிகவும் பக்குவமாகத் தனது முன்னங் கால்களால் எடுத்துத்தனது வயிற்றில் (வெளிப்புறமாக) உள்ளபைக்குள் (Marsupial pouch) போட்டு வைத்துக்கொள்ளும். பைக்குள் ஒரு முலைக்காம்பு

உண்டு, குட்டியின் வாயை முலைக்காம்புடன் பொருத்தி வைக்கும், குட்டி தானாகப் பால் குடிக்க முடியாது. முலைக்

தாய்ப்பாசம் குகள்

காம்பிலுள்ள தசைநார்கள் அளவாகப்பாலைக்குட்டியின் வாய்க்குள் பிதிக்கிவிடும், இப்படியே குட்டி பைக்குள் வளர்ந்து கொண்டுவரும், நன்றாக வளர்ந்த பின்தான் குட்டி தாயை விட்டுப் பிரியும், சில குட்டிகள் பிரிய வேண்டிய காலத்திலும் பிரியாது தாய்குப்பாரமாக இருப்பதுண்டு. குட்டியுடன் உள்ள கங்காருவை எதிரிகள் விரட்டினால் ஓடித்தப்ப்பார்க்கும், முடியாவிட்டால் எதிர்க்குப்பார்க்கும், அதற்கும், முடியாவிட்டால் விரைவாக ஓடிச்சென்று குட்டியை எங்காவது புதரில் மறைத்து விட்டு வேறுதிசையை நோக்கி ஓடுதல், தன் மடிந்தாலும் குட்டி தப்பவேண்டும் என்ற நோக்குடன்.

குரங்குகளும், வெள்ளால்களும் தமது குட்டிகளைக்காவிச் செல்வதைக் காணலாம், குட்டிகள் தாயின் மார்புப் பகுதியில் உள்ள மயிர்களைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும். ஆபிரிக்காவில் சில காடுகளில் வாழும் மனிதக்குரங்குகள் (Man apes) குடும்பம் குடும்பமாக வாழ்வன, அநேகமாகக் கலியாண வயது வரும் வரைக்கும் (Maturity) குட்டிகள் பெற்றோருடன் வாழும். கொரில்லா (Gorilla) ஏழ், சிம்பன்சியும் (Chimpanzee) நடத்தும வாழ்க்கைமுறை கிட்டத்தட்ட ஆதிமனிதரின் வாழ்க்கையை ஒட்டியது.

அமெரிக்காவில் வாழும் ஒப்போசம் (American Opossum) குட்டிகளைத் தனது முதுகிற சுமந்து திரியும். குட்டிகள் முதுகில் தாயின் மயிர்களை இறுகப்பற்றியபடியே இருக்கும். அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் கோலாக் கரடிகளும் (Koala Bears) அவ்வண்ணமே குட்டிகளைத் தங்கள் முதுகுகளிற்சுமக்கும்

கரடிகள் ஈனுப்பொழுது குட்டிகள் மிகமிகச் சிறியனவாயிருக்கும். தாய் குட்டிகளை மிகுந்த அக்கறையோடு பாதுகாத்துவரும். ஓடியடித்திரியவாரம்பித்ததும் கரடக்குட்டிகள், குரங்குக்குட்டிகளைப்போல குறும்பும் குளப்படியும் நிரம்ப உள்ளவை.

பெண்யானைகள் தாய்ப் பாசம் மிகவாகக் கொண்டவை. யாருடையது என்று பாராது பெண்யானைகள் குட்டிகளை அன்போடு அரவணைக்கும். குட்டிகள் பால்சுரக்கும் எந்த யானையிலும் போய்ப் பருகலாம். தாயில்லாக்குட்டிகளை மார்புந் தாய்கள் கவனித்துக் கொள்ளும். எவ்வளவு அன்பு பாராட்டினாலும் யானைகள் (பொதுவாகப் பாலூட்டிகள் எல்லாம்—Mammals) கண்டிக்கவேண்டிய இடத்துக் குட்டிகளைக் கண்டிக்கத் தவறுவதில்லை.

நாம் எமது குழந்தைச் செல்

வங்களை வளர்க்கத் தாதியரை நியமிக்கின்றோமல்லவா? சில சமயம் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குக் குழந்தையைப் பார்ப்பதற்கு (Baby Sitting) யாரையாவது நாடுகின்றோமல்லவா? இந்த வழக்கம் நீர்யானை (Hippopotamus) களிலுமுண்டு. தாய்ப்பசுக்கள் இரை தேடச் செல்லும்பொழுது குட்டிகளைக்கூட்டி ஒரு பசுவின் கண்காணிப்பில் விட்டுவிட்டுச் செல்வது வழக்கம்.

பறவைகள் முட்டையிட்டு, அடைகாத்து, குஞ்சுபொரித்து, குஞ்சுக்கிரையூட்டி வளர்ப்பது யாவரும் அறிந்ததே. கூட்டில் முட்டைகளோ, அல்லது குஞ்சுகளோ இருக்கும் காலத்து தம்மைக்காட்டிலும் பெரிய எதிரிகளையும் பறவைகள் துணிவுடன் எதிர்க்கும். குட்டிகளுடன் அல்லது குஞ்சுகளுடன் இருக்கும் பொழுது எந்தத்தாய்க்கும் வீரம் அதிகம்.

சாதாரணமாகத் தவளைகளும் தேரைகளும் (Frogs & Toads) முட்டை இட்டபின் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படுவது கிடையாது. ஆயினும் அமெரிக்காவில் வாழும் ஆண் மருத்துவச்சித்தேரை (Mid - Wife Toad) பெண் முட்டைகளை இட்டபின் அவற்றை எடுத்துத் தனது பின்னங்காலிடுக்கில் வைத்துக்கொண்டு திரியும். பெண்ணின் கடமை முட்டை இடுவதோடு முடிந்துவிடும். முட்டைகளைப் பாதுகாப்பது ஆணின் கடமை. "இந்தாருங்கோ, குழந்தையைக் கொஞ்சம் பிடியுங்கோ" என்று குழந்தையைத் தகப்பனிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சமையற் கட்டிற் சென்று மறையும் பெண்மணிகளுடன் மேற்கூறிய தவளைப் பெண்மணிகளை ஒப்பு நோக்கலாமா?

சாதாரணமாக மீன்கள் முட்டையிடுவதோடு சரி. அதற்கு மேல் கவலைப்படுவதில்லை. இதற்கு விதிவிலக்காகச் சில மீன்களுமுண்டு, கெழுற்று (Cat - Fish) மீனினத்தைச் சார்ந்த (Arius) ஏறியஸ் என்ற

மீன் வர்க்கத்தில் ஆண்மீன்கள் முட்டைகளைத் தமது வாய்க்குள் கொண்டு திரியும். அதனால் முட்டைகள் பொரித்துக் குஞ்சுகள் வெளியேறும் வரை அவை உணவருந்துவதில்லை - உணவருந்தமுடியாதநிலை. சிலசமயங்களில் பலவீனத்தால் (சாப்பாடின மையால்) இவை இறப்பதுமுண்டு. விரதமிருந்து நொந்து வேண்டி பிள்ளை குட்டிகளைப் பெறுவதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

கடற் குதிரை (Sea - Horse) என்ற மீனில், ஆண்மீனுக்கு வயிற்றில் (வெளிப்புறமாக) ஒரு பையுண்டு (Brood Pouch) - இந்தப் பைக்குள் பெண் முட்டைகளை இட்டு விடும், முள்முதுகன் (Sticklebacks) மீன்கள், கூடுகட்டி, முட்டைகளிட்டுக் கூடுகளைப் பாதுகாக்கும். சில சமயங்களில் இந்த மீன்கள் அருகருகாமையில் கூடுகள் கட்டுவதுண்டு. அப்பொழுது ஒரு மீன் மற்றொன்றைத் துரத்திச்செல்லும். அதன் கூட்டை நெருங்கியதும் அது இதைத் துரத்தும். பின் இதன் கூட்டை நெருங்கியதும் இது அதைத் துரத்தும் இப்படியே ஒன்றை ஒன்று துரத்திக் கொண்டிருப்பது பார்ப்பதற்கு வேடிக்கையாக இருக்கும். முள்முதுகன் (Stickle backs) கள் ஆற்று மீன்கள்.

தேனி, எறும்பு, குழவிபோன்ற பூச்சிகளின் வாழ்க்கை முறையும், முட்டைகளிலும், குஞ்சுகளிலும்

அவை எடுக்கும் அக்கறையும், எல்லோரும் அறிந்ததே. குழவிகளில் ஒரு வேடிக்கையை ஒரு சிறு பரிசோதனை மூலம் காணலாம். ஒரு குழவியையும் அதன் குடம்பியையும் (Larva) ஒரு கண்ணாடிப் பார்த்திரத்துக்குள் அடைத்து வைக்கவேண்டும். குடம்பிக்கு இரை கொடுக்க வேண்டுமென்று குழவியை உந்தும் (Natural Instinct) ஆனால் குழவியால் வெளியேறமுடியாது. எப்படியாவது இரை கொடுத்தே தீரவேண்டும். குழவி சுலபமாகச் சிக்கலை விடுவித்துக் கொள்ளும். குடம்பியிற் பின்புறமாகச் சிறிது துண்டை வெட்டி எடுத்து முற்புறமாகக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கும். (ஊட்டும்).

சிலந்திகளில் சில, முட்டைகளை நூலிலாக்கப்பட்ட கூடுகளில் இட்டுவைக்கும். சில, உதாரணமாகப் பொட்டுப்பூச்சி (Wolf - Spider) தாம் போகுமிடமெல்லாம் முட்டைப்பையையும் கொண்டு செல்லும். கொடுக்கன் (Scorpion) முட்டைகள் இடுவதில்லை. முட்டைகளைத் தன்னகத்தே வைத்திருந்து, பொரித்தபின், குட்டிகளாக ஈனும். சிலந்திக்குஞ்சுகளும் கொடுக்கன்குஞ்சுகளும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் தமது தாய்மார்களைப் புசிக்கத் தயங்குவதில்லை. சிலந்திகளும் கொடுக்கன்களும், பசி ஏற்பட்டால் தமது சிக்கலை கொண்டு புசிக்கும். இதுவும் ஒருவகைத் தாய்ப்பாசம்தரவே.

அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டி.

பரிசு : ரூபா 500

முடிவு திகதி : 1-5-1963

கதைகள் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

செயலாளர்,

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்

226, கே. கே. எஸ். வீதி

— யாழ்ப்பாணம்.

கவிக்குமரி

--'சர்வானந்தன்'--

கொஞ்சம் அழகு தமிழினிற் கண்டசொற்
கோவை தனில் அமைத்தே - உனை
விஞ்சுமழகில் படைத்து எடுத்து என்
மோகமணத்திடையே - நிறை
நெஞ்சமகிழ நினைச்சுவை செய்கிறேன்
நித்தியம் என்னுடனே - அடி
அஞ்சலொழிந்து அகமும் மகிழ்ந்துநீ
ஆயுளில் என்றுமிரு.

காதலும் காமமும் கண்ணிடை மின்னிட
காவியமாய்ப் படைத்தேன் - அடி
சாதலும் வாழ்தலும் உன்னுடனே என்று
சாகசம் பேச நின்றாய் - என்ன
பேதமை, உன்னைப் பிறந்திடச் செய்தொரு
பேரையும் வைத்தவன் நான் - இன்று
சோதனை உன்னைச் சுகித்து மகிழ்ந்திட
சுற்றி அலையவைத்தாய்.

பெண்ணை மணந்தொரு பிள்ளையைப் பெற்றவன்
என்ன சுகமடைந்தான் - அடி
கண்ணை எனதுயிர்க் காவியப் பெண்ணேநான்
காலமெல்லாம் உனையே - மன
எண்ண அனாவில் எடுத்துச் சுவைக்கிறேன்
எத்தனை இன்பமடி - எழில்
வண்ணத்தமிழ்க் கொடிவாடா மலரடி
வாழ்க என் காதலினை.

கவிஞர் சத்திய சீலன் தரும் புதுமைப்படைப்பு

விழிதிறப்பு

சித்திரைச் சிறப்பிதழில் வெளியாகிறது.

அவள் ஊடல்

-சி. கனகசூரியம்-

சிந்தனை எல்லாம். எந்தன்
சிந்தையில் நிறைந்த அந்த
அந்திவான் நிறுத்தையொத்த
அழகிமேற் செல்ல, இங்கே
வந்திடுவாளா நெஞ்சை
மயக்கியே இழுக்கும் வார்த்தை
தந்திடுவாளா என்று
தவித்து நான் இருந்தேன் அப்போ

வந்தனள் ஆனால் ஐயோ
வந்தவள் பக்கம் வாரா
செந்தமிழ்க் கலையின்செல்வி
சீற்றமோ அறியேன் நின்றாள்
'இந்தநல் உலகை ஆழும்'
என்று பின் ஏய்த்திட்டாலும்
எந்தனின் உள்ளம் தாங்கும்.
இவள் செயல் தாங்கவொண்ணா.

'வானிடை மிதக்கும் மீன்கள்
மயக்கிடும் தென்றல் மற்றும்
கானிடைத் துள்ளும் மான்கள்
கத்திடும் குயிலின் கீதம்,
தேனிணும் இனிமை என்று
தெரிவித்தாய் நீதான் இன்றேல்
ஊனிடைச் சதை தோல் போர்த்த
உடம்பினாற் பயனே இல்லை'.

என்று நான் உரைத்தேன் பார்த்தாள்
எழில் நகை பூத்தாள், என்னைக்
கொன்றிடும் விழியாள், ஊடல்
குலைந்திட அருகில் வந்தாள்
என்றுமோர் உருவமில்லா
எழில், அவள் கவிதைப்பெண்ணும்
நன்று என் இதய பீடம்
நாடினால் இன்பம் இன்பம்.

கணவனின் நடத்தையில் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது மனைவிக்கு. இவரும் மௌனவிரதம் இருக்கின்றனர். கடைசியில் சந்தேகம் நீங்குகின்றதா? எப்படி?

சலனம்

அகலவத்தை செ நடராசா.

இரவு எட்டு மணியிருக்கும். மழை பெய்து ஓய்ந்திருந்தது. வானத்திலுள்ள கருமேகங்கள் கலைந்து நட்சத்திரங்கள் பளிச்சிட்டன. முழுமதி உடலைச் சிலிர்த்துவிட்டு உல்லாசமாகப் பவனிவந்தான். மழை பெய்ததற்கு அறிகுறியே இல்லாமல் தெருவில் நீர் வடிந்திருந்தது.

வீட்டிற்கு வந்து கதவைத் தட்டினேன். தாழ்பாழை அகற்றும் ஓசையைத் தொடர்ந்து கதவு திறந்தது.

வீட்டிற்குள் காலடி வைத்த எனக்கு என்மனைவியின் தோற்றம் அதிர்ச்சியைத் தந்தது.

‘அழுதிருக்கிறாளா என்ன? இமைகளில் நீர் கோத்திருக்கிறதே; என்னைப்பார்த்தவுடன் கண்களில் நீர் பளித்திருக்கிறதே ஏன்?’

விளக்கு வெளிச்சத்தைப் பெரிதாக்கிவிட்டு சட்டையைக் கழற்றினேன்.

என்மனைவி-சரசி. போக எத்தனித்தாள்.

“சரசி இங்கேவா; அழுதாயா என்ன?” சற்று அதிகாரத்துடனே கேட்டேன்.

“இல்லையே;” ஈனஸ்வரத்தில் முனகினாள்.

“என்னை ஏமாற்றுதே; நீ அழுதிருக்கிறாய், உன் கண்கள் பொய்கூறிவிடுமென்று [எண்ணுகிறாயா?”

பரிவு இழைந்திருந்தாலும் அதிகாரந்தான் என் குரலில் ஓங்கி நின்றது.

மௌனமாக நின்றாள் சரசி.

“ஏன் நெடுமரமாக நிற்கிறாய்? ஏன் அழுதாய் சொல்லேன்” நான் நாற்காலியில் உட்கார்ந்தேன்.

“நான் நெடுமரந்தான்”, கைகளுக்குள் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு தேம்பினாள். எந்த விஷயத்தை இவ்வளவு பெரிது படுத்துகிறாள் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. நான் எழுந்து அவள் தோள்களைப் பிடித்து உலுக்கிவிட்டு, “உண்மையைச் சொல் சரசி; உனக்கு இப்பொழுது என்ன நேர்ந்து விட்டது?”

“என் விதியை எண்ணி ஏங்குகிறேன்,” விம்மலுக்கும் பொருமலுக்குமிடையே வார்த்தைகள் வெடித்து விழுந்தன.

“விளக்கமாகத்தான் சொல்லேன்,” எனக்கு பைத்தியம் பிடித்து விடும் போலிருந்தது.

“நீங்கள் இப்பொழுது எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?” வெடுக்கென்று கேட்டாள் சரசி.

எனக்குத் திக்கென்றது.

“கமலா வீட்டிலிருந்துதான்; இது உனக்குத் தெரியாதா என்ன?”

“பருவப் பெண்ணெருத்தி சிரித்துச் சிரித்துப் பேசினால் அங்கேயே பழியாகக் கிடந்துவிடுவதுதான் இலட்சணமா? வீடு

மனைவி எல்லாம் மறந்து போகுமா என்ன? அவளுக்குத்தான் தெரியாவிட்டாலும் உங்களுக்காவது தெரிய வேண்டாமா?"

'பட'ரென்று ஒரு அறை சரசியின் கன்னத்தில் விழுந்தது.

"நிறுத்து சரசி; என்னை முட்டாளென்று எண்ணி விட்டாயா? பெண்களே சந்தேகப் பிண்டங்கள்: போ சரசி என்முன் நிற்பாதே!" நான் இரைந்தேன்.

"உள்ளதைச் சொன்னால் உடம்பு வலிக்கிறது."

"என்ன சொன்னாய்?" நான் பாய்ந்தேன்.

சரசி அறைக்குள் மறைந்து கொண்டாள்.

அன்று இரவு ஏகாதசியும் சிவராத்திரியுமாக கழிந்தது.

∴ ∴ ∴

விடிந்தது. சரசி என்னுடன் முகம் கொடுத்துப் பேசவில்லை. அவளைப் பார்க்க நான் கூசினேன். நிரை மறைத்துவைத்திருக்கும் கருமேகத்தைப்போல இத்தகைய அவதூறான எண்ணங்களைத் தனது மனப் பெட்டகத்தில் அடக்கி வைத்திருந்தவளை எண்ணியெண்ணிமனம் புழுங்கினேன்.

கமலா! என்மனைவியின் அடிமனத்தில் ஊறியிருந்த அழுக்குப் படிந்த எண்ணத்தைப்போல அவளொன்றுங் கெட்டவளல்ல. நான் போதிக்கும் கல்லூரியில் கற்பிக்கும் சக ஆசிரியை. எனது தந்தைக்கு நன்கு அறிமுகமானவருடைய மகள்.

சமீபத்தில் ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலையிலிருந்து வெளியேறிப் புதிய நியமனத்துடன் எங்கள் கல்லூரிக்கு வந்திருக்கிறார். எனது

கல்லூரிக்கு அணித்தாக அவளுக்கு வீடுகிடைத்துவிட்டது. தனது வயது சென்ற தாயாருடன் வசித்து வருகிறார். தந்தையை இழந்த துர்ப்பாக்கியசாலி.

ஒருவிதத்தில் என் தந்தை கமலாவின் தந்தைக்குக் கடமைப்பட்டவர். என் தந்தையின் வியாபாரம் நலிந்து சிறுமைப்பட்டபோது கைகொடுத்து உதவி செய்தவர் கமலாவின் தந்தை. இந்தவிதமான பிணப்புக்களால் கமலாவின் மேல் ஏன் அந்தக் குடும்பத்தின்மேல் அளவு கடந்த அன்பைச் செலுத்தினேன்.

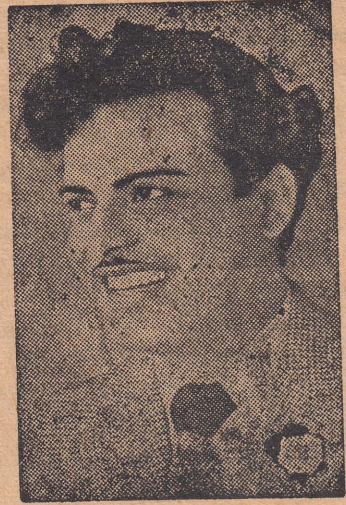
இவற்றையெல்லாம் ஆதியோடந்தமாக மனைவிக்கு கூறியிருக்கிறேன். எல்லாவற்றையும் ஒரு செவியால் கேட்டு மற்றச் செவியால் வீட்டுவிட்டு இப்பொழுது தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால் என்று விவாதம் பண்ணுகிறார்.

கமலா நல்ல அழகிதான் இறைவன் அளித்த கொடையது. செந்தாமரை மலரின் துல்லியமான நிறங்கொண்டது அவள் மேனி. இளநுங்கின் வழவழப்பான கதுப்புக்கும் அகன்ற வேல் விழியும், பவள அதரங்களும், பிறை போன்ற நெற்றியும் பருவந்தந்த உடற்கட்டும் பார்ப்பவர்களைப் பரவசமடையைச் செய்யுமென்பது உண்மைதான். ஆனால் அவளது அழகில் மயங்கியா நான் அவளிடம் அன்பு காட்டினேன்? சகோதர பாவத்துடன் ஒருத்தியுடன் ஒருவன் பழகமுடியாதா? அன்பு காட்ட முடியாதா?

சில நாட்களுக்கு முன்னர் கமலா தாயாருடன் எங்கள் வீட்டிற்கு வந்திருந்தாள். அப்பொழுது சமூகமாக என்மனைவி அவளுடன் பழகி

- கனதனவான்கள்
- கட்டிளங்கானைகள்
- தொழிலாளர்கள்
- முதலாளிகள்

அனைவரும்
ஆனந்தமாகப்
புகைப்பதற்கு

786 கல்கி பீடி

786 கல்கி பீடிகளையே

தெரிவு செய்கிறார்கள்.

திறம்பீடிப் புகையிலை
பீடி இலை

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சி. சின்னத்துரை அன் பிறதர்,

39, K. K. S. வீதி
யாழ்ப்பாணம்

44, 3ம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு

தொழிற்சாலை:
118/12, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு.

னாளே; அவளது தந்தையின் முடிபைக் கேட்டு 'ஐயோ பாவம்!' என அங்கலாய்த்தாளே; எல்லாம் சாகசம் என்றுதானே இப்பொழுது கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

கமலா போவதற்கு விடைபெற்றுக் கொண்டபொழுது இருட்டி விட்டது, 'கமலாவும் தாயாரும் தனியாகப் போகிறார்கள்: நீங்கள் அவர்களை விடுவரை அழைத்துப் போய் விட்டு விட்டு வாருங்கள்' என்று தேயும் பெழிந்தவன் இன்று என்னையும் அவளையும் சந்தேகக்கண் கொண்டு நோக்குகிறான்.

∴ ∴ ∴

இரண்டு மூன்று நாட்கள் வரை சரசிக்கும் எனக்குமிடையே பேச்சு வார்த்தைகிடையாது. இருந்தும் வழக்கப்படியான காரியங்கள் தடையின்றி நிறைவேறிக்கொண்டிருந்தன. வீட்டிலே சுமுகமான உறவு இல்லாததின் காரணமாக கமலா வீட்டிற்குப் போவதை நிறுத்திக் கொண்டேன்.

கல்லூரியில் 'ஏன் நீங்கள் வீட்டுப்பக்கம் வருவதில்லை' என்று கேட்ட கமலாவிடம் எதோ அப்பொழுது தோன்றியதைச் சொல்லிவைத்தேன். சாயந்திர வேளைகளில் நேரகாலத்தோடு வீட்டிற்குவந்து எனது அறைக்குள் உட்கார்ந்து படித்துக் கொண்டிருப்பேன். இரவு சாப்பாடு தயாரானதும் சரசி இருமுறைகள். நான் புத்தகத்தை மூடிவிட்டு எழுந்துபோய்ச் சாப்பிடுவேன். சரசியின் வளையற் கரங்கள் மட்டும் பாலை என் மேசையில் வைக்கும், எப்பொழுது வந்து படுக்கிறாள், எழுகிறாள் என்பது எனக்குத்தெரியாத புதிர்.

இரண்டொருநாள் அவளுடன் பேசிவிட என் நாதுடித்தது. 'என்மீது தப்பில்லாதபோது வேண்டுமென்றே என் மீது அபாண்டம்

கற்பித்தவன் தானாகவே பேசட்டுமே' என்று என் நாவைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டேன்.

சரசிக்கு மட்டுமென்ன? என்றேனோ பேசிவிட வேண்டுமென்ற ஆசை முகத்தில் குமிழியிடும். இரண்டு மூன்று முறை என்னை நிமிர்ந்து பார்ப்பான். நான் தலையைக் கவிழ்த்துகொள்வேன்.

அன்று நான் கல்லூரியிலிருந்து வந்ததும் சரசி ஓடிவந்து என்கால்களைக்கட்டிக் கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுதாள்.

'இதெல்லாம் என்ன சரசி? எழுந்திரு' என்றேன் நான்.

'நான் பேதை; உங்களை அவதூறுகப் பேசிவிட்டேன் ஏதோ அப்பொழுதிருந்த எண்ணத்தில்.....'

நான் சரசியின் வாயைப் பொத்தினேன்.

'நடந்ததை மறந்துவிடு. போய் உட்கார் சரசி' தான் விட்டபிழைக்காகக் கசிந்துருகும் ஒருத்தியிடம் வர்மம் பாராட என் உள்ளம் இடந்தரவில்லை.

'நீங்கள் என்னுடையவர். எனது செல்வம்; அதையாராவது அபகரித்து விடுவார்களோ என்ற ஏக்கத்தில் வார்த்தைகளுக்கு அடிமையாகி 'இத்தனை நாட்கள் அனுபவித்த நரகவேதனை போதும்' கண்ணீரோடு வார்த்தைகள் கலந்தன.

'கமலா என்னிலும் அழகி; உங்களோடு பழகுவன்' என்ற எண்ணம் வேறு என்னை அரக்கியாக்கி விட்டது.'

என்னை ஏறிட்டு நோக்கிய சரசியின் கண்கள் குளமாயின.

'பெண்களென்றால் எல்லோருமே ஒரே அச்சில் வார்த்தெடுத்த பதுமைகள்; நீமட்டும் அதற்கு விலக்கா?

நான்கு நாட்கள் நரகவேதனையை அனுபவித்து விட்டேன்.

'அத்தான்' சரசியின் முகம் என் மார்பில் புரண்டது.

∴ ∴

பழைய சகஜபாவம் வீட்டில்

நிலவ ஆரம்பித்தது. தொடர்ந்து ஒருவாரம் சுரமாக வீட்டிலே படுத்து விட்டேன்.

அன்று நாள் கல்லூரிக்குச் சென்றதும் அதிபர் கூறியசெய்தி என்னிதயத்தை வேகவைத்தது. கமலா எங்கள் கல்லூரியின் கிளையாகவுள்ள ஒரு ஆரம்ப பாடசாலைக்கு மாறிப் போய்விட்டாள்!

அவள் என்னிடங் கொடுக்கும் படி அதிபரிடங் கொடுத்துச் சென்ற கடிதத்தை ஆவலுடன் பிரித்துப் படித்தேன்.

‘அண்ணா.

அன்று நாள் உங்கள் இல்லத்திற்கு வந்தேன். உங்களின் மனைவியுடன் நீங்கள் சம்பாஷித்ததையெல்லாம் கேட்டபின் இல்லத்திற்குள் நுழைய மனம் இடந்தரவில்லை. வேறு வழியில்லாமல் மாறிச் செல்கிறேன். நீங்கள் புரிந்த உதவிகளை என்றென்றும் மனத்திலிருத்தி மகிழ்வேன். அண்ணாக்கு எனது வணக்கம்.

அன்புள்ள தங்கை
கமலா.

என் கண்கள் பனித்தன.

மதிப்புரை

தேனமுதம் (ஆண்டுமலர்.); வெளியீடு:- தேனமுத இலக்கிய மன்றம், மட்டக்களப்பு. விலை:- 1,50.

கொமேர்சியல் கல்லூரியில் இருந்து கடந்த பத்தாண்டு காலமாக தட்டச்சுப் பத்திரிகையாக வெளிவந்து இலக்கியப்பணி புரிந்து வரும் தேனமுதம் ஆண்டுமலராக, பல அறிஞர்களது வாழ்த்துரைகளுடனும், பத்தொன்பது கவிதைகளுடனும், பதினொரு கதைகளுடனும், சில கட்டுரைகளுடனும் மலர்ந்திருக்கிறது.

மட்டக்களப்பில் இலக்கிய மறுமலர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பாக மலர்ந்திருக்கும் இம்மலரில் இந்திய எழுத்தாளர்கள், ஈழத்துத் தலைசிறந்த கவிஞர்கள், பிரபல வளர்ந்த எழுத்தாளர்கள், வளர்ந்து வரும் இலக்கிய பரம்பரையினர், ஆகியோர்களின் படைப்புகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

மீன்பாடும் தேன் நாட்டில் தேனமுதத்திற்குக் கவிபாடப் பஞ்சமா? பத்தொன்பது கவிதைகளும் பாராட்டைப் பெறும் கவிதைகள் தாம். கட்டுரைகளில் கி.வா.ஜ.வின் ‘ஆசையும் நாணமும்’ அருமை.

நகைச்சுவைக் கட்டுரையால் சிவலிங்கம் சிரிக்க வைக்கிறார். ‘சினிமா விஷயம்’ வேறு பத்திரிகையில் வந்ததே! மறுபிரசுரம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. தவிர்த்திருக்கலாம்.

தேனமுதம் தரும் தித்திக்கும் கவிதைகளுடன் சிறு கதைகளால் போட்டிபோட முடியவில்லையே! பிரபல எழுத்தாளர்கள் எழுதியிருந்து இந்நிலை ஏன்? ‘இப்பத்திரிகைக்கு இப்படித்தான் எழுதவேண்டு’ மென்ற கருத்து, காரணேடு பறக்கட்டும். கடமைக்கு எழுதவேண்டாம். பெயர்மங்காமல் இருப்பதற்காகவாவது நல்ல தரமான கதைகள் எழுதவேண்டும். ‘கூணப்பித்தம்’, ‘நியமனம்’, ‘ஆவதும் பெண்ணாலே...’ ஆகிய சிறுகதைகள் முறைப்படி இருப்பதற்குள் குறிப்பிடக் கூடியவை.

மொத்தத்தில்- கவர்ச்சிகரமாக- அருமையாக பாராட்டக்கூடிய முறையில் வெளிவந்திருக்கும் தேனமுதத்தில் விழுந்து கிடக்கும் பூச்சிகளைப் பொறுக்கி எடுத்து அகற்றிவிட்டுச் சுவைக்கலாம். நிச்சயமாக இனிக்கும்.

—இரா. சிவசந்திரன்.

புதிய எழுத்தாளர் கா. சிவபாலசிங்கம் திருமலை மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் கடமையாற்றுகின்றார். கண்ணில்லாத கபோதி ஒருவனின் காதல் இலட்சியம் பற்றிச் சோகம் ததும்பச் சுவைபடக் கூறுகின்றார் தமது முதற்கதையில்.

‘அண்ணே! கேட்டியாசெய்தியை?’

‘அப்படி யென்ன குடி முழுகிவிட்டது?’

‘அந்தப் பைத்தியம்...’

‘ஊரிலே எத்தனையோ பைத்தியங்கள்;’

‘அந்தப் பத்மாவதிப்பைத்தியமண்ணே; இன்றைக்குக் காலையில் டாக்சியில் அடிபட்டுச் செத்துப்போனான்; பாவம், ரோட்டெல்லாம் ஒரே இரத்தமாய்ப்போய்ச்சு.’

தெரு வீதியிலே சிந்தனையுலகிற் சஞ்சரித்த வண்ணம் சென்றுகொண்டிருந்த என்னைத் தடைப்படுத்தியது அவ்விருவரினதும் உரையாடல்.

‘பாவம், ரோட்டெல்லாம் ஒரே இரத்தமாய்ப் போச்சு’

நாகதாளி முள்ளொன்று நெஞ்சிலே சுருக்கெனத்தைத் ததைப்போன்ற பெருவலி!

‘இந்தாப்பா! எங்கே அந்தவீபத்து?’

‘காலி ரோட்டிலே “மோகன்ஸ் புடவைக்கடைக்கு முன்னாலேதான்’

அப்படியா? நான் ஓட்டமும் நடையுமாகச் சென்றேன்.

அதோ வேடிக்கைக்கும்பல் இன்னும் கலையவேயில்லை;

இறந்த அந்தப் பைத்தியத்தை எடுத்துச் சென்று

விட்டார்களாம்; பாவம்; அவனது இரத்தவெள்ளத்தில் வேடிக்கை கண்டனர் மனிதப் பூச்சிகள்!

என் நெஞ்சிற் புயல் கிளம்பியது; இடி இடித்தது;

கால்கள்நிலை தழும்பின. ஆம்! அந்தப் பைத்தியம் சந்திரசேனா என்னொருயிர் நண்பன்: சொன்னாற் புரியாது; ஆனாற் சொல்லவேவேண்டும்: சொல்லாவிடில் என் நெஞ்சிலவிந்திருந்த எரிமலை குமுறிவிடும்.

க்

க்

க்

புலகலைக் கழகத்திற்குப் புதிதாய் வந்த எங்களைப் பழைய மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்துக்கொண்டிருந்தார் பேராசிரியர் மயில்வாசனம் அவர்கள்.

‘இவர்தான் நடேசன்; இவர்தான் கருணரத்னா; இவர்தான் சந்திரசேனா’...

நான் சந்திரசேனாவையுற்றுப் பார்த்தேன்.

‘என் உற்றுப் பார்க்கிறீர்கள்?’

● கா. சிவபாலசிங்கம் ●

அந்தக் குரல்

நல்ல மாணவன் சந்திரசேனா! சிறந்த பேச்சாளன்; ஆனால்'...

விளங்கிவிட்டது; சந்திரசேனா கண்பார்வையற்ற கபோதியா? நீண்டநாசி; வட்டமுகம்; சுருண்ட கேசம்; மாநிறம்; சந்திரனிலுள்ள கறையைப் போன்று வெண்திரை போர்த்த கண்கள்; கையிலே ஓர் கைத்தடி; தன்நிலையை எண்ணி வேதனைப்படும் ஓர் வேதனை முறுவல்.

‘இறைவா! சந்திரசேனாவுக்குக் கண்பார்வையைக் கொடுக்காது வஞ்சித்து விட்டாயே!’

நாமிருவரும் கை குலுக்கிக் கொண்டோம். நடேசன் பிடியிலிருந்த சந்திரசேனாவை நான் பற்றிப் பிடித்த வண்ணம் நடந்தேன்.

∴ ∴

ஒரு சில நாட்களில் நானும் சந்திரனும்-சுருக்கமாக அவனை அப்படி அழைக்கத் தொடங்கிவிட்டேன்-நீண்டகாலம் பழகிய வர்களைப் போல் நண்பர்களாகிவிட்டோம்; சந்திரனின் அறிவு என்னைப் பிரமிக்க வைத்தது; என் சண்பகப் பூ அழகில்லாவிட்டாலும் இனிய மணம் பரப்புகிறதுதானே! வேண்டிய வேண்டிய நேரங்களில் எனக்குப் புத்தி சொல்லும் நல்லாசிரியனாகி விட்டான் அவன்; என்னைத்த வயதுதான் அவனுக்கும்: ஆகவே நாங்கள் மற்றவர்களைப் போன்று போலிக்கொளரவத்திற்காக, - முகமனுக்காக “நீங்கள்” என்று ஒருவரையொருவர் அழைத்துக் கொள்ளவில்லை.

‘நீ ஒரு உண்மைச் சினேகிதனுக்கு உதவி செய்கிறாய்; அதுவும் ஏழை; கண்பார்வையற்றவன்; ஆம்

சந்திரனுக்கு உதவியல்ல, தொண்டு செய்கிறாய்’ என்று ஒருவிதத்திற்கு பெருமைப்பட்டது என்மனம்.

‘சண்முகம்! நீ நல்லவன்: பொறுமையானவன்; இல்லாவிட்டால் இந்தக் கபோதிக்காக இரவு ஒரு மணிவரை கண்ணிளித்துப் புத்தகம் வாசித்துக் கொண்டிருப்பாயா? இதற்கு என்ன கைம்மாறு செய்வேன்.”

“சந்திரா! இதை ஓர் பெரிய உதவியாகக் கருதிவிட்டாயா? இதனால் எனக்கும் பயன்தானே; நானும் நீயும் மட்டும் இதனாற்பயனடையப் போவதில்லை; நானே! எண்ணற்ற கண்பார்வையற்ற மாணவர்களை அறிஞர்களாகவும்-தியாகிகளாகவும் மகான்களாகவும் மாற்றும் பணியை மேற்கொள்ளப் போகின்றாய்; கண்ணிருந்தும் கபோதிகளாய் வாழும் மனிதர்கள் நானே உன்னைப் பார்த்துப் பொருமையடையப் போகிறார்கள். இந்த உலகம் உன்னையும் உன் தொண்டைப் பற்றியும் என்றே ஒரு நாள் புகழ்த்தான் போகின்றது.”

“போதும் சண்முகம், என்னைப் பற்றிரொம்பவும்பிரஸ்தாபிக்கிறாயே’ எல்லாம் அந்தப்புத்தபகவான் செயல்: “அவனின்றி அணுவுமசையாது.” கருமுகிலிலிருந்து விடுபட்ட முழு நிலவைப் போன்று மாறியது அவனது முகம்.

“போதும் சண்முகம்; இன்று இம்மட்டோடு நிறுத்திக் கொள்.”

மடமடவென்று ஏதோ குறிப்புக் களைத்தனக்கே புரியக்கூடிய விதத்தில் எழுதிக் கொண்டான்.

∴ ∴ ∴

அன்று புதன்கிழமை; வழக்கமாக நடைபெறும் கூட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது; பேராசிரியரும் விரிவுரையாளரும் குழுமியிருந்தார்கள்; அப்போது சந்திரன் எழுந்து 'இலங்கையின் அரசியலமைப்பு எங்ஙனம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்' என்பது பற்றி நீண்ட ஓர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினான். பேச்சின் இறுதியிற் பேராசிரியர் தயாபரர் எழுந்து "சந்திரசேனா எங்களுக்கு அரசியலில் ஓர் புதிய வழியைக் காட்டியிருக்கிறார். அவ்வழியில் எம் நாடு செல்லுமாயின் பஞ்சம் ஒழியும்; போட்டியும் பூசல்களும் ஒழியும்; சுபிட்சம் நிறையும்" என்றார். அப்போது சந்திரனின் முகத்தில் மகிழ்ச்சியின் சாயல்கள் தோன்றிமறைந்தன. அடுத்ததாகப் பத்மாவதி யெழுந்தாள். அவள் எங்களுடன் புதிதாய் வந்த மாணவி.

'நான் இப்போது "காவியங்கண்ட பெண்கள்" என்ற தலைப்பில் ஓர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தவந்துள்ளேன். குற்றங்களைந்து குணங்

கொள்ளல் கற்றோரின் கடன்" உள்ளார்.

அந்தக் குரல்.....! அவளது இனிய குரல் கன்னலும் பாலும் களங்கமற்றபாகும் கலந்தாற் போன்று இனிமை பயத்தது. கிள்ளை மொழியாள் எங்களைக் கிறுகிறுக்க வைத்தாள். ஒளிச்செடியில் பூத்த ஆயிரம் மலர்கள் ஒரே நேரத்தில் மலர்ந்ததைப் போன்று குறு நகை புரிந்தாள்.

பத்மாவதி நல்ல அழகி. எலுமிச்சம் பழ நிறம், சுருண்ட குழல்; கூரிய முக்கு; நீண்ட கரிய விழிகள்; லிப்ஸ்டிக்கைப் பழிக்கும் அதரங்கள் பத்மாவதி காவியப் பெண்ணாகவே தோன்றினாள்.

எல்லாவற்றிலும் பார்க்க அந்தக் குரல்.....! பத்மாவதி காவியப் பெண்கள் ஒவ்வொருவரையும் படம்பிடித்துக் காட்டினாள். அவர்களது கற்பைப் புகழ்ந்தாள், காதலைப் போற்றினாள், பெண்கள் ஒவ்வொருவரும் அவர்களைப் போல் வாழவேண்டுமென்று வேண்டினாள்; இனிய பாடல்கள் சிலவற்றை

இரண்டாம் பதப்பு வெளிவந்துவிட்டது!

வான வெளியிலே!

—தேவன் - யாழ்ப்பாணம்—

வான் வெளியாராய்ச்சி பற்றித் தெளிவான சரியான விபரங்களைச் சுவையான முறையில் தமிழில் கூறும் முதலாவது புத்தகம் இதுவே.

இன்றே வாங்கிப் படியுங்கள்.

தனிப்பிரதி: ரூபா ஒன்று.

சண்முகநாதன் புத்தகசாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

நவீன விளம்பரம்

அன்பர்களே!

கடன் காரர் தொல்லையா?

காதலில் தோல்வியா?

வாழ்க்கையில் மனக்கசப்பா?

இவை எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு

நொடியில் முடிவுகாணலாம்!

பொலிடோல் குடியங்கள், பெருமை

அடைவீர்கள்.

‘பொலிடோல்’

(“திருப்தியின்றேல் உயிர்
திருப்பிக்கொடுக்கப்படும்”)

—மணி

றைப் பாடினான்.

அப்போது என்னருகிலிருந்த சந்திரன் “யார் பேசும்பெண்?” என்றான்.

“பத்மாவதி” என்றேன் நான்.

“பத்மாவதி! பத்மாவதி!!” திரும்பத்திரும்ப உச்சரித்துக் கொண்டான். என்காதில் அவை வேசாய் விழுந்தன. அவளது சொற்பொழிவினின்றுதியில் சந்திரன் எழுந்து, “பத்மாவதி காவியங்கண்ட பெண்ணே”யென்றான்.

பத்மாவதியின் முகத்தில் வெறுப்புணர்ச்சி பிரதிபலித்தது. கபோதியொருவன் தன்னைப் போற்றுகிறானே யென்ற வெறுப்பாகத்தானிருக்கவேண்டும்!.

∴ ∴ ∴

‘இன்று ஏனோ என்மனம் ஒரு நிலையிலில்லை. தயவு செய்து நீ மனதுக்குள்ளேயே வாசித்துக் கொள் சண்முகம்’

‘ஏன் ஏதாவது உடம்பு சுகவீனமா?’

‘இல்லை’ பெருமூச்செறிந்தான் சந்திரன்.

‘சரி நான் வருகிறேன்; ஏதாவது உதவி தேவையென்றால் என்னைக் கூப்பிடு சந்திரா’. நான் என்னறைக்குப் போய்விட்டேன்.

மறுநாள் சந்திரனின் அறையை அடைந்தேன்.

‘இன்னும் நீ வகுப்புக்கு வெளிக் கிடவில்லையோ? முகம் களையிழந்து காணப்படுகின்றது; உடம்பும் சோர்வுற்றுத் தோன்றுகிறது. ஏதாவது வருத்தமா சொல் சந்திரா’

‘வருத்தந்தான்!’

‘ஆ! இதுவரை ஏன் என்னிடம் சொல்லவில்லை? இராத்திரியே கேட்டேனே!’ அவளது நெற்றியிற் கையை வைத்தேன்.

வேதனைச் சிரிப்புச் சிரித்தான் அச்சிரிப்பில் நளினம் மிகுந்திருந்தது. எனக்குப் புரியாத புதிராக விருந்தது.

‘சண்முகம்! இன்னும் நீ யென்னைப் புரிந்து கொள்ளவேயில்லை’.

‘சந்திரா! யாருக்கும் சொல்லக் கூடாத நொயேதாவது.....?’

‘எல்லாம் மனநோய்!’

நான் திடுக்கிட்டேன்; மனநோய்! மனநோய்! இந்த வார்த்தைகள் ஆயிரமாயிரந்தடவை என்மனத்திரையிலடிபட்டு எதிரொலித்தன.

‘சந்திரா! நான் புத்திபேதலித்த வேளைகளில் நீ எனக்குப் புத்திமதிகள் கூறினாயே; அவ்வேளை நான் உன்னைப்பற்றி என்னென்ன எண்ணினேன் தெரியுமா?’

‘உண்மைதான் சண்முகம் நான் அவ்வேளை ‘அந்தக்குரலை’க் கேட்கவேயில்லை; கேட்டிருந்தால் அன்றே நான் பித்தனாகியிருப்பேன்’

‘எந்தக் குரலை?’

‘அந்தப் பத்மாவின குரலை’

‘பூ! இதுதானா! ஏன் தினமும் அவளது குரலைக் கேட்டுக் கொண்டாடவேயிருக்கிறாய்!’

‘சண்முகம்! நீ இன்னும் நன்றாக என் கவலை யைப் புரிந்து கொள்ளவேயில்லை. என்னைப் பெற்றவளை ‘அம்மா! அம்மா!’ என்று பாசத்துடன் அழைத்தேனெயொழிய அவளது உருவத்தை நான்காணவேயில்லை; அவளது குரலில் நான் பாசத்தை யுணர்ந்தேன்; ஆனால் அந்தப் பத்மாவின குரல் எனக்கு இனந்தெரியாத ஓர் வேதனையைக் கிளப்பிவிட்டது. ஏன் கண்பார்வையற்ற கபோதியானாலும் எனக்கு இயற்கையுணர்ச்சியும் இதயதாகமும் இருக்கக்கூடாதா?’ என்னைப் பிடித்து உலுப்பிக் கொண்டே, “சொல், சண்முகம்! சீக்கிரம் சொல்” என்றான். அந்த நேரத்தில் என்னால் மௌனம் சாதிப்பதை விட வேறென்றும் செய்ய முடியவில்லை.

‘இந்த விஷயத்தில் நீ தான் உதவிசெய்யவேண்டும் சண்முகம்’

‘என்னிடம் என்ன உதவியை எதிர்பார்க்கிறாய்?’

‘சண்முகம்! அந்தக் குரலைத் தொடர்பாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் பத்மாவதி என்னருகிலேயே இருக்கவேண்டும்; அந்தக்கன்னல் மொழியாள் என் இன்னலைத் தீர்க்கவேண்டும்! நிறைவேறுமா சண்முகம்!’

அவன் முகத்தில் சோகத்திரைபடர்ந்தது; கண்ணீர்த்துளிகள் துளிர்ந்தன.

‘நிறைவேறுமா! நிறைவேறுமா?’ என்றவார்த்தை என் உள்ள

மெங்கும் எதிரொலித்தது.

நான் அப்பாவி யென்றெண்ணியிருந்த சந்திரனுக்குக் காதல்! இல்லை, கைக்கிளை; முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு ஆசைப்பட்டகதைதான்.

‘சண்முகம்! இன்று மாலை நான் பத்மாவதியிடம் தனிமையிற்கதைக்க விரும்புவதாகச் சொல்கிறாயா?’

‘கட்டாயம் சொல்கிறேன்’

அன்று வகுப்பு நேரம் முழுவதும் சந்திரனைப்பற்றிய போராட்டமேமனதிற்குடி கொண்டிருந்தது; பாடங்கள் யாவும் புறக்குடத்தில் வார்த்த நீரா கப் பயன்றிட்டுப் போயின. வகுப்பு முடிவடைந்ததை அறிவிக்கும் மணியின் பயங்கர அலறல் என்னை ஆழ்ந்த சிந்தனையினின்றும் மீட்டுச்சென்றது.

∴ ∴ ∴

பத்மா தன் சினேதிகளுடன் அரட்டையடித்த வண்ணம் சென்று கொண்டிருந்தாள். நான் தயங்கியபடியே “மிஸ் பத்மா” என்றேன்.

‘என்னையா கூப்பிட்டீர்கள்?’

அந்தக் குரலில்தான் எவ்வளவு இனிமை!

“சந்திரசேனா உங்களுடன் ஏதோ விஷயமாகக் கதைக்க விரும்புகிறார்.”

அவளது முகத்தில் அரும்பியிருந்த மகிழ்ச்சி கதிரவனைக் கண்டபணித்துளிபோல் மறைந்தது.

அவர்கள் பேசுவதைக் கவனிக்கவிரும்பாத நான் அப்பாற சென்று அன்றைய குறிப்புக்களைப் புரட்டிய வண்ணமிருந்தேன். சற்று நேரத்தில் பத்மா கலங்கிய கண்களுடனும், சூனியப் பார்வையுடனும்

அந்த வழியே போய்க்கொண்டிருந்தாள். அன்றொருநாள் கோவலன் கொலையுண்டதை யறிந்த கண்ணகி, 'குற்றமென்ன செய்தேன் கொற்றவனே! யென்று பாண்டியனிடம் வழக்குரைக்கச் சென்ற காவியக்காட்சியை இன்று நான் பத்மாவிடம் கண்டேன். சந்திரனிடம் சென்றேன்; அவன் கண்களினின்றும் கண்ணீர் பெருகிக் கொண்டிருந்தது.

“சந்திரா!”

திடுக்கிட்டுத் திரும்பியபடியே, “வா சண்முகம்! சீக்கிரம் அறைக்குப் போவோம்.”

அவன் உடம்பு படபடத்துக் கொண்டிருந்தது. நான் எவ்வளவோ வற்புறுத்திய போதிலும் அவன் அங்கு நிகழ்ந்தவற்றையெனக்குச் சொல்லவேயில்லை; தலையணையில் முகத்தைப் புதைத்த வண்ணம் குழந்தைப்பிள்ளையைப் போலக் கேவிக் கேவி அழுதான். அன்றிரவு நான் அவனது அறையிலேயே தங்கினேன்; வெகுசீக்கிரத்திலேயே தூங்கிவிட்டேன். நடுச்சாமத்தில் என் நித்திரை கலைந்தது.

“பத்மா! பத்மா! உன் இனிய குரலை நான் மறக்கவேண்டுமா? திரும்பத்திரும்ப இதையே பிதற்றிக் கொண்டிருந்தான், சந்திரன்; விடிந்தது.

என் பெயருக்குப் பத்மாவிடமிருந்து ஓர் கடிதம் வந்திருந்தது. பரபரப்புடன் பிரித்தேன்.

சந்திரசேனவின் நண்பனென்ற முறையில் நீர் இதை அவருக்கு வாசித்துக் காட்டவும்; அவருடைய முகத்தைக்கூடப் பார்க்க எனக்கு விருப்பமில்லை.....’

‘சந்திரா! பத்மாவிடமிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது.’

துள்ளியெழுந்த வண்ணம், “வாசி! வாசி” என்றான்.

நான் உமது நிலையையெண்ணிப் பரிதாபப்படுகிறேன்; வேதனைப்படுகின்றேன்; மனஒற்றுமையில்லா வாழ்வு நாதமற்ற வீணையைப் போன்றது: இந்த விஷயத்தில் என்னை தியாகம்கூடச் செய்யமுடியாது.....’

‘போதும் சண்முகம்! நிறுத்து! அவள் என்னைக் கொல்லாமற் கொல்லுகிறாள்.’

‘பத்மா! உன்னினிய குரலையினிக் கேட்கமுடியாதா?’

ஆயிரமாயிரந்தடவைகள் இப்படித் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டான். அவன் பைத்தியமானான்; இல்லை பித்தனானான். விஷயங்காட்டுத் தீயாகப்பரவியது; அவனது தாய்க்குத்தந்தி பறந்தது; ஏழைத்தாய் ஓடோடிவந்து மகனின் நிலையயறிந்து புலம்பினாள்; அங்கொடை அவனை வரவேற்றது; மின்சார சிகிச்சையளித்துப் பார்த்தார்கள். எந்தச்சிகிச்சையாலும் அவனது மனநோயை மாற்ற முடியவில்லை.

∴ ∴ ∴

சிறந்த ஒரு மனநோய் நிபுணர், சந்திரனுக்கு ஒரு பெண்ணாலேயே இந்த மனநோயைப் பட்டிருக்க வேண்டுமென்றும், அந்தப் பெண் ‘பத்மா’ என்ற பெயரையுடையவளாக இருக்க வேண்டுமென்றும், அதே பெண்ணைச் சந்தித்தால் ஒரு வேளை இந்தநோய் மாறிவிடுமென்றும் தனது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார்.

ஆனால் அந்தக் குரலைத்தானி
னிக் கேட்கமுடியாதே!

கையிலே கைத்தடி; அழுக்குப்
படிந்து கிழிந்த ஆடை; பசுமை
யற்ற வரண்டமுகம்; பரட்டைய
டித்த கேசம்; இவைதான் பைத்தி
யகாரச் சந்திரனின் தோற்றம்.

கொளும்புமாநகரின் நீண்டு
பரந்த சாலையோரங்கள் அவனுக்
குத் தஞ்சமளித்தன.

யாராவது பெண்ணின் குரலைக்
கேட்டதும் கூர்ந்து கவனிப்பான்;
பின்னர் “இது என்பத்தாமின்
குரல்ல; அந்தக் குரல் எவ்வ
ளவு இனிமையானது,” என்பான்.

என் நெஞ்சம் வெடித்துவிடும்
போலிருந்தது! தொண்டையை
அடைத்துக் கொண்டது; பேசமுடி
யாத ஒரு நிலை.....

‘என்ன ஐயா வெறித்துப்பார்த்
துக் கொண்டே நிற்கிறீர்கள்?’
பழக்கமான அந்தக்குரலைக் கேட்
டுத் திரும்பிப்பார்த்தேன். “பாவம்
அந்தப் பைத்தியம்” என்று
புடவைக்கடைச் சிப்பந்தி.

‘இந்த விபத்து எப்படி நிகழ்ந்
தது?’

‘அதையேனையா கேட்கிறீர்
கள்; ஒரு பெரிய இடத்து அம்மா
வும் ஐயாவும் எங்களிடமிருந்து
புடவைகளை வாங்கிக் கொண்டு
தங்கள் காரிலே ஏறினார்கள்;
அந்த அம்மா தன் கணவனுடன்
ஏதோ கொஞ்சலாகப் பேசிக்
கொண்டு போனாள்; அப்போது
எங்கிருந்தோ வந்த அந்தப் பைத்
தியம், ‘இதுதான் என்பத்தமா!
இதுதான் என்பத்தமா!’ என்ற
படியே காரைநோக்கி ஓடினாள்;
அதற்கிடையில் அவர்களது கார்
புறப்பட்டுவிட்டது; பின்னால் வந்த
டாக்கி இவனையடித்து விட்டது:
இப்போதெல்லாம் இந்த டாக்கிக்
காரர் சுத்தமோசம் சார்; கண்
கடை தெரிவதில்லை” அவன்
ஏதோ அருக் கிக்கொண்டே
போனான்’

ஆம், டாக்கி அவனது உயி
ரை வாங்கவில்லை; அவனுக்கு
இனிமை பயந்த ‘அந்தக்குரலே’
அவனது உயிரைக் குடித்து விட்
டது; இதோ என் சேட்டுக் கண்
ணீரால் நனைந்துவிட்டது; இந்தக்
கண்ணீரால் அந்த ரூட்டின்
இரத்தக்கறை கரைந்துவிடுமா?

மில்க்வைற்

நீலசோப்

MILKWHITE
BLUE
SOAP

பிரகாசமாய்
சுவை
செய்கிறது

“அல்லி” கையெழுத்தேட்டின் ஆசிரியரான இமையவன் காரைநகர் இந்துக்கல்லூரியில் கல்விப்பயில் கின்றார். சிலருடைய வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற, பெரும்பாலான எழுத்தாளர்களால் கையாளப்படாத ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு எழுத்துருவம் கொடுக்கின்றார்.

அக்கா....!

-இமையவன்-

நெருப்பின் வெப்பம் போல் அவன் உடல்தகித்துக் கொட்டியது. அவன் தாய் தந்தை உறவினர் அனைவரும் அவனருகே இருந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் முகங்கள் வாடிக்கிடந்தன. அவர்கள் நெஞ்சில் அவன் மறைந்து விடுவானோ என்ற பயம் நிறைந்திருந்தது. அவன் வாயிலிருந்து ‘ம், ம்...’ என்ற அனுக்கக் குரல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

∴ ∴ ∴

‘தம்பி!’

யாரோ அழைப்பது அவன் செவிகளில் கேட்கிறது. ‘யார் அழைப்பது?’ பார்க்கிறான். ‘என் அக்காவா...?’ ஆம், அக்காதான்! என்று அவன் மனம் சொல்லுகிறது. எழுந்து அவனருகே செல்ல முயல்கிறான்.

‘தம்பி! நீ இங்கே வரவேண்டாம், நான் அங்கே வருகிறேன்!’

நெருங்கி வந்து அவன் தலையருகில் அமர்ந்து கொண்ட அக்காவை நிமிர்ந்து பார்க்கிறான். ‘அம்மா சொன்னதுபோல் மூக்கும் முழியுமாகத்தான் இருக்கிறான். நான் காண முடியாது என்றல்லவோ நினைத்

தீருந்தேன், கண்டுவிட்டேன். இனி அவனானேயே சென்று விடவேண்டும்!’

‘அக்கா.....!’

‘என்ன தம்பி...!’ தேனில் குழைத் தெடுத்த மொழியில் வினவினான்.

‘நான் உங்களுடனே வரட்டுமா அக்கா?’

‘தம்பி!’ அவன் கண்களிலிருந்து நீர் பெருக அவனை நோக்குகிறான். அது ஆனந்தக் கண்ணீர். இளங்குவளை மலரொத்த அவன் கண்களில் எத்தனை மகிழ்ச்சி - மலர்ச்சி!

‘வேண்டாம் தம்பி! நீ இங்கேயே இருந்துகொள். என்னுடன் நீ வரவேண்டாம்?’

‘அக்கா!... என்னை ஏன் வருத்துகிறீர்கள்? இவ்வளவு காலமும் உங்களைப் பிரிந்திருந்தது போதுமக்கா! இனியும் என்னால் பிரிந்திருக்க முடியாது!’

‘தம்பி! உன்னை வளர்த்து ஆளாக்கி, உன் உழைப்பை நம்பி இருக்கும் நம் தாய்தந்தையருக்கு நீ செய்யும் கடமை, என்னுடன் வந்து விடுவதா? பாவம்! அவர்கள் உன்னை எவ்வளவு நம்பி இருக்கிறார்கள். நான் பிறக்கமுன்னமேயே சென்று விட்டவள். என்னை நீ ஒரு முறை

கூடப் பார்க்கவில்லை! என்மேல் செலுத்துகின்ற அன்பிலும் அதிக அன்பை அவர்கள் மேல் செலுத்து! அது உன் கடமை!

'இல்லை அக்கா! உங்களுக்கு உலக வாழ்வைப் பற்றித் தெரியாது. எவ்வளவு சஞ்சலம்! ஒவ்வொருவர் இடையேயும் பொருமை! வஞ்சகம்! பச்சோந்திக்குணம்! பகல்வேஷம்! இன்னும் என்னென்னவோ இழிந்த குணங்களை எல்லாம் கொண்டவர்கள் வாழ்கிறார்கள். உண்மையில் இங்குதான் நரகம் இருக்கிறது. இங்கு வாழ எனக்கு கொஞ்சமேனும் விருப்பமில்லை. நான் அங்குதான் வரப்போகிறேன்!'

'தம்பி வீணாக என்னுடன் வாதாடாதே! நிலமெல்லாம் சமமாக இருந்து விடமுடியுமா? மேடும் பள்ளமும், ஆறும் கடலும் நிறைந்ததுதான் உலகம். நாம் நம்முடைய கடமையைச் செய்து பண்போடு வாழ்வோமானால் அது தான் சொர்க்கம்!'

'அக்கா! என்னை மீண்டும் வற்புறுத்தாதீர்கள்!'

'தம்பி! உனக்கொரு தங்கை இருக்கிறாள் என்பதை மறந்து விடாதே. அவளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கவேண்டிய நீ என்னுடன் வந்துவிட்டால் அவள் நிலை?'

'படைத்த கடவுள் விட்டுவிடுவாரா?'

'தம்பி வீணா வேதாந்தங்கள் போதும்! உனக்கு தாய், தந்தை, சகோதரி, உறவினர் உலகம் இவற்றை எல்லாம்விட, ஒருமுறை கூடப் பார்த்திராத நான் பெரிதாகத் தோன்றுகின்றதென்றால் நான் மகிழ்கிறேன். அந்த அன்பு உண்மையானதானால்...!'

'சொல்லுங்கள் அக்கா, என்ன செய்யவேண்டும்?' ஆவலோடு நிமிர்ந்து நோக்குகிறான்.

அவன் முகத்திலே ஒரு கனிவு-புன்சிரிப்பு.

'நீ என்னுடன் வரும் ஆசையை விட்டு விடவேண்டும்!'

திடுக்கிட்டு ஏதோ சொல்ல வந்தவனை மறித்து 'ஆனாலும் நின் இதயத் தாமரையில் நித்தமும் நான் வீற்றிருப்பேன். நீ என்னைக்கானா விருப்பும் நேரமெல்லாம் அங்கேணா!'

'அக்கா!'

∴

∴

அவன் உடல் புல்லரிக்கிறது. வியர்த்துக் கொட்டுகிறது. அவன் அம்மா சொல்லுவது அவன் காதில் அரைகுறையாகக் கேட்டது.

"தம்பிக்கு, காய்ச்சல் மாறப் போகுது.....!"

புதிய கட்டுரைத்தொடர்:

'தென்னிந்தியாவும் தொல்லிலங்கையும்'

க. த. திருநாவுக்கரசு

(பேராசிரியர், சென்னை மாநிலக்கல்லூரி)

சித்திரைச் சிறப்பிதழில் ஆரம்பமாகின்றது.

துராஜக்கு

என்

நன்றி

வில்லன் கண்ணன்

நினைத்துப் பார்த்தால் கூட நம்பமுடியவில்லை. ஆம், நான் இந்த படவுலகில் நுழைந்து இன்றைக்கு ஏறக்குறைய எட்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன.

“அப்பாடா!” - என்று பெருமூச்சு விடுகிறேனே - அந்த பெருமூச்சில் சென்ற சில மாதங்களுக்கு முன் பெருமிதத்தை விட ஏக்கம் தான் அதிகமாக இருந்தது. ஏன் தெரியுமா? அது நான் வரையில் நான் படங்கள் பலவற்றில் நடித்திருந்தும் “இதோ அந்த பாகத்தை செய்திருக்கிறே கண்ணன் - அது எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது!” - என்று பல வாய்கள் சொல்லி நான் கேட்டது இல்லை. காரணம் எனக்குத்தரப்பட்ட வாய்ப்புகள் முதல்படமான மங்கையர் திலகத்திலிருந்து நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம் வரை - அத்தனையும் மிக குறைந்த நேரம் தலையைக்காட்டி - அதிகமாகப் போனால் பத்து வார்த்தைகள் பேசக்கூடிய பாகங்களாகத் தான் இருந்திருக்கின்றன.

இரும்புத்திரை படத்தில் ஒரு கண்ணை மறைத்து நிலத்துணியை விட்டுக் கொண்டிருந்த என் மேக்கப் பலருக்கு என்னைப் புரியவைத்தது. முரட்டு உடலுக்கு ஏற்ற

பாகம் என்று என் காதுபடவே பேசினார். சரி, விரைவில் எனக்கு ‘முரட்டு வேடங்கள்’ பலவும் கிடைக்கும் என்று உள்ளத்துக்குள் முடிச்சுப் போட்டுக்கொண்டேன்.

ஆனால் என் வியப்பிற்கு வேலை கொடுத்த படாதிபதிகள் என்தலைக்கு ஒரு “ட”னா குல்லாயை மாட்டி கையிலே ஒரு உருட்டு தடியைக்கொடுத்து என்னை இன்ஸ்பெக்டராக மாற்றி - பல படங்களில் உலவ விட்டார்கள். முரடன் - திருடனைப் பிடிக்கும் காவலனாக மாறினேன். ஆர்டினரி கண்ணன், இன்ஸ்பெக்டர் கண்ணனாக மாற்றப்பட்டேன். இப்படிப் பல படங்களில் நடித்தபிறகு எனக்கே இன்ஸ்பெக்டர் வேஷம் புளித்து விட்டபிறகு படாதிபதிகளையும் - ரசிகர்களையும் பற்றி கேட்கவேண்டுமா?

திருடாதே, கடவுள் எங்கே போன்ற படங்களில் திருட்டு கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவனாக வந்து பார்த்தேன். ஆலயத்தில் ஸ்டெதாஸ்கோப்பை மாட்டிக்கொண்ட டாக்டராகவும் வந்தேன். ஆனால் எடுபடவில்லை.

இன்றுமட்டும் எப்படி நிலைமை திடீரென மாறிவிட்டது என்று கேட்கிறீர்களா? இதோ -

பலபடங்களில் வில்லனுக்குத்

துணையாக நின்று என்னைப் பார்த்திருந்த படாதிபதியும் நடிசுருமான துரைராஜ் தான் எடுக்கவிருந்த புது படத்தில் என்னை முழு வில்லனாக நடிக்க ஒப்பந்தம் செய்தவுடன் தான் இந்த பழைய நிலைமை மாறியது - என் முகத்தில் புன்சிரிப்பு வந்தது என்று குறிப்பிட்டேன்.

துரைராஜ் எனக்குத் தந்த பாகம் எனக்கு மிகவும் பொருத்தமானது. எனக்கு மிகத்திருப்தி தந்த அந்த வில்லன் வேடத்தை நன்றாக செய்திருக்கிறேன். அதற்கு துரைராஜ் செய்த - இதுவரை எந்த படாதிபதியும் செய்திராத அந்த செயல் மிக உதவியது.

அது—

தனது படத்தின் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடிக்கும் சந்தர், ராஜா, ஸ்ரீமணி ஆகிய எல்லாருமே “புதுமுகங்களாகவே” இருந்ததால் துரைராஜ் ஒரு புது டெக்னிக்கை கையாண்டார். அதாவது ஒவ்வொரு காட்சியிலும் நடிக்கும் முன்னும் பலமுறை நடிக்களை தனி ஒத்திக்கை செய்ய வைத்து பிறகு அதை படமாக்கினார். ஒவ்வொரு

நடிகரிடமும், கதையை விளக்கி - ஸீனே அக்கு வேறு ஆணி வேருக பிரித்து அழகாக சொல்லி புரிந்து கொள்ளவைத்து பிறகு நடிக்க வைத்த துரைராஜ் மணியான ஒரு டைரக்டர் என்பதையும் இந்த படத்தின் மூலம் விளக்குவாரா என்பது உறுதி.

துரைராஜின் படத்தை அடுத்து நான் பல படங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடிக்க ஒப்பந்தமாகிய வண்ணம் இருக்கிறேன். ஓரியன்டல் பிலிம்ஸ் படம்,, ஆனந்தனின் நானும் ஒரு மனிதன், இப்படி பல... எனவே தான் எனக்கு நல்ல தொரு வேடத்தை தந்து - என்னை முழு வில்லனாகிய நடிகர் துரைராஜுக்கு ‘நன்றி’ என்று குறிப்பிட்டேன்.

“ஆயிரங்காலத்து பயிரு”—

இதுதான் துரைராஜ் படத்தின் பெயர். இந்த பெயரைப்போல நாங்களும் வாழ வளர ஆசைப்படுவதில் என்ன தவறு!

உங்கள் அன்பும் ஆதரவும் இருந்தால் எதுவும் பிரமாதமான தில்லையே.

கலைச்செல்வி

சித்திரைச் சிறப்பிதழ்.

மண்வாசனை	—	சு. வே.
கண்கள்	—	செ. யோகநாதன்
அன்பிற்கு முன்னால்	—	பா. நாகபூஷணி.

முதலிய மணியான கதைகள் இடம்பெறுகின்றன. உங்கள் பிரதியை உறுதிப்படுத்துங்கள்.

தோணி

செங்கை ஆழியான்

வ. அ. இராசரத்தினத்தின் கதைகளை இலக்கிய மணிமண்டபத்தில் ஏற்றி, மதிப்பீடு செய்யும் போது, அவை உருவான காலவேளைகளை மறந்து விடக் கூடாது. 'தோணி'யில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் பதினான்கு சிறுகதைகளுடன், அவை உருவான காலவேளைகள் (அல்லது, பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த காலங்கள்) அவ்வச்சிறுகதைகளின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன — அவை வெளிவந்த காலத்தைக் கொண்டு மதிப்பிட்டுங்கள் என்பதுபோல. இவ்வாறு, 'தோணி'யின் ஆசிரியரோ, வேறு யாராவதோ கருதியிருந்தால் அக்கருத்து முற்றாகத் தவறான தென்று கூறமுடியாது ஆனாலும், தோணியிலுள்ள சிறுகதைகளிற் சில அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் சில வற்றிற்கு 'உறை' போடவே காணாது. எனினும், சில கதைகள் இக்காலத்துச் சிறுகதைகளிலும் பலமடங்கு விஞ்சி, எவரெஸ்டாக விளங்குகின்றன, என்பதை மறைக்க முடியாது. 'என்னைச் சூழ்நிலைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையை என் கதைகளிற் கையாள வேண்டும், என்ற ஆசை என்னுள் ஓர் வெறியாக உருவெடுத்திருந்தது'—என்று ஆசிரியர்

தோணி: வ. அ. இராசரத்தினம். அரசு வெளியீடு, 231, ஆதிருப்பள்ளித்தெரு, கொழும்பு - 13; விலை ரு 2-00

தனது முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த உணர்வு வெறி எவ்வளவு தூரம் அவருடைய கதைகளிற் பிரதிபலிக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கும்போது, வ. அ. இராசரத்தினத்தின் கதைகளை ஓரளவு நாம் அறிந்து, அவற்றின் இடத்தை நிர்ணயிக்கமுடியும்.

"கலைஞரும் சிருஷ்டியும்" எனும் சரித்திரப் பகைப்புலக்கதையையும், 'பாசம்' எனும் புராணநிலைக்களக் கதையையும், 'ஏமாற்றம்' எனும் அபூர்வகற்பனைக் கதையையும் தவிர்த்த என்மைய சிறுகதைகள் யாவும் அவரைச் சூழ்நிலைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையைக் கூறுவனவாகவே இருக்கின்றன.

ஆசிரியருடைய சமூகக்கதைகளில் ஒரு வெளிப்படையான உண்மை காணப்படுகிறது. அவரைச் சூழ்ந்துள்ள சமூகத்தை, அதன் அங்கமான மனிதர்களின் வாழ்க்கையைப்பார்க்கின்ற கண்ணோட்டத்தில், ஆழப்பார்க்கின்ற தன்மை காணப்படாமல், சமூகத்தை அவ்வாறே படம் பிடிக்கின்ற, மேலோட்டப்பார்வையே தென்படுகிறது. அதாவது, தான் கண்டு அனுபவித்த காட்சிகளினதும், சம்பவங்களினதும் அவசமாகவே ஆசிரியருடைய கதைகள் தென்படுகின்றன. இன்னும் சற்

றுத் தெளிவாகக் கூறில், சமூகத்தை 'சீரியஸா'க அணுகாமல், மேலோட்டமாக அணுகுகிறார் என்றே கருத்த்தோன்றுகிறது. மனித வாழ்க்கையைப்படம் பிடித்துக் காட்டுவதோடு அவன் பிரச்சனைகளுக்குப் பரிசாரம் காட்டும் தன்மை ஆசிரியருடைய கதைகளிற் சிறிதுமில்லை. (புதுமைப் பித்தனுடைய சில கதைகள் இவ்வாறே).

'பாலன் வந்தான்' எனும் கதை ஒரு சிறு குழந்தையின் நம்பிக்கை நிறைந்த ஆசை நிறைவுரூது போவதையும் 'மலிதன்' எனும் கதை ஒரு மனிதனுடைய மிருக—மனிதவுணர்வையும், 'பெண்' எனும் கதை ஒரு பெண்ணினுடைய பழமையூறிய மனநிலையையும், 'குடிமகன்' எனும் கதை சாதிப்பிரச்சனையையும், இவ்வாறே ஏனைய சிறுகதைகளும் சமூகத்தின் உண்மைநிலையினைக் கூறுவதோடு திருப்தி யடைகின்றன. 'குடிமகன்' என்றகதையில், சாதிப்பிரச்சனை எனும் தளர்ந்து வரும் சமூகக் கட்டிற்கு, நல்ல ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கலாம்.

'தோணி'யின் பதினான்கு கதைகளில் தலைசிறந்த கதைகளாக விளங்குபவை மூன்றே மூன்று கதைகளே. ஒன்று தோணி, மற்றது நம்பிக்கை, மூன்றாவது அறுவடை. தோணி, நம்பிக்கை, அறுவடை என்று ஒழுங்குபடுத்தியிருப்பதும் காரணகாரியத்தோடேயே.

'தோணி' என்ற கதையே தன்னுடைய சிறந்த கதை என்பதை ஆசிரியர் உணர்ந்திருப்பதாலேயே, 'சிந்தி' தொகுத்த 'ஈழத்துச் சிறுகதை' களில் இடம் பெற்ற 'தோணி' யைத் திரும்பவும் தன்

தொகுதியில் சேர்த்ததோடு, தொகுதியின் தலைப்பாகவும் இட்டிருக்கிறார்.

'தோணி' சிறந்த ஒரு கதை என்பதைச் சிறுகதை உலகமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது; கனமான ஒரு விஷயத்தை வெகு லாவகமாகக் கூறும் உன்னத கதை. ஆனால், எங்கோ ஒருகரையில் மீள் பிடிக்கும் ஒருவன், கதையினிறுதியில் கார்ல் மார்க்ஸின் தத்துவம் பேசுவது மட்டும், 'தோணி' க்கு ஓர் உடைவையும், தொய்வையும் கொடுக்கிறது என்பது மறுக்க முடியாதது.

'ஆனால், இன்னமும் தோணி எனக்குக் கனவுப் பொருளாகத்தான் இருக்கிறது. அதனலென்ன? உயர்ந்த கனவு செயல் மிக்க கனவின் ஆரம்பந்தான். எப்போதாவது ஒரு நாளைக்குக் காலம் மாறத்தான் போகிறது, அன்றைக்கு எனக்கு மட்டுமல்ல. என் நண்பர்கள் எல்லோருக்குமே சொந்தத் தோணியிருக்கும் (இத்தோடு கதையை முடித்திருக்கலாம். ஆனால், ஆசிரியர் கதாபாத்திரம் வாயிலாகத்தத்துவம் பேசுகிறார்)எங்கள் தோணிகள் சப்த சமுத்திரங்களிலும் சுதந்திரமாகச் சென்று மீள் பிடிக்கும். அப்போது உழவனுக்கு நிலமும் சொந்தமாக இருக்குமல்லவா?"

'நம்பிக்கை' எனும் கதை, நம்பிக்கையில் மலரும் ஒரு மெல்லிய காதற்கதை. அதை ஆசிரியர் சொல்கின்றமுறை எவருக்கும் வராத கலை. காதலன் பிரிந்து போகப்போகிறான்; ஒரு மாதத்திற்குள் திரும்பிவந்து விடுவதாகக்கூறுகிறான்.

—“அது மட்டும் நான் அடியும், உதையும் பட்டுக் கொண்டு கிடப்பேன்” என்றான் அவள்.

“எனக்காக அவற்றைப் படமாட்

டாயா?" என்றான் அவன்.

"நன்றாகப் படுவேன்" என்றான் கனகம். அவன் குரலில் இனிமை இருந்தது; முகத்திலே தெளிவும், இதழ்களில் குறுநகையும் இருந்தன.

இவற்றை 'நம்பிக்கை'யில் படிக்கும்போது உள்ளம் நெகிழ்ந்து போகிறது.

'அறுவடை' விவசாயி ஒருவன் தன் பயிர்களைச் சுற்றி எழுப்பும் கற்பனை கருகிப்போவதைக் கூறும் கதை. இக்கதையின் உயர்ச்சியையும் தனித்துவ நிலையையும், கதையை வளர்த்துக் கொண்டு போகும்போது, தானும் இருப்பதாக ஆசிரியர் இடையிடையே தலைநீட்டுவது கெடுப்பதோடு, மன்னிக்க முடியாத விதத்தில் ஆசிரியர் மேல் ஆத்திரவுணர்வையுந்தோற்றுவிக்கிறது.

—'அப்துல்லா கடலில் இருந்தவாறு தன் வயலைப் பார்த்தான். அங்கே..... ஐயோ! நான் எதை எழுத? கரும்பாய்ப் பெருத்து, ஈர்ப் பீச்சியது போலக் காய்த்துக் கனத்தாற் தலைசாய்த்து....." என்று போகிறது.

கதையிடையே புகுந்து கதாசிரியர் கதை சொல்கின்றதன்மை, 'அறுவடை'யில் தெளிவாக அவதானிக்க முடிகிறது. ('நம்பிக்கை' இத்தற்குச் சற்று வேறுபட்டது.) கதையை ஆசிரியன் கூற்றாகவே சொல்கின்ற இயல்பு இவருடைய பல கதைகளில் நிறையக்கிடக்கிறது. "கலைஞனும் சிருஷ்டியும், பாசம்" 'ஒற்றைப்பனை' என்பன தக்க உதாரணங்கள்.

'தோணி' யிலுள்ள கதைகள் யாவும் உருவத்தைப்பொறுத்தமட்டில் ஒரே மாதிரியானவை. உள்ள

டக்கம் ஒவ்வொரு கதைகளிலும் சிறப்பாகவும், தெளிவாகவும் விழுந்துள்ளது 'பிரிவுபசாரம்' உள்ளடக்கத்திற்குச் சிறப்பான உதாரணம் என்றால் 'பாலன் வந்தார்' அவருடைய உருவத்தை முழுமையாகக் காட்டும் நல்லகதை. உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் சிறப்பாக விளங்குவது தோணி, தோணிக்கு இவ்வடிவத்தைத் தவிரவேறு உருவம் கொடுத்திருந்தால் சோபித்திருக்க முடியாது எனத்திட்டமாகக் கூறலாம்.

ஆசிரியருடைய நடையைப் பற்றியோ, சொல்லாட்சியைப்பற்றியோ, இடம் கருதி வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கும் திறமையைப் பற்றியோ சொல்லாது விட்டாலும், ஆசிரியருடைய கதாபாத்திரங்களைப் பற்றி நிச்சயம் கூறவிடில், இம்மதிப்பீடு முற்றுப் பெற்றதாகாது.

இலவச வெளியீடு!

வேல் வெண்பா

கதிர்காம முருகன்மேல் பாடப்பட்ட அருமையான வெண்பாக்கள்.

ஆக்கம்
கவிஞர் மு. செல்லையா

10 சத முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்க.

கவிஞர். மு. செல்லையா

பாரதி இல்லம்

அல்வாய்.

‘பாலன் வருவார், என்ற நம்பிக்கையில் தவிக்கும் பிலோமினா, பயிர்கள் ஒரு மந்தை காட்டுப்பன்றிகளால் உழக்கப்பட்டுப்புதிதாய் உழப்பட்டதரையாய், நெருப்புப் பிடித்தகாடாய்க்கிடக்கும் நிலையைக்கண்டு மனம் வெதும்பி, ‘அல்லா’ என்று கூவும் அப்துல்லா. உயர்ந்த கனவு செயல்மிக்க நனவின் ஆரம்பமென்றெண்ணித் தோணி வாங்கும் நானை எதிர்நோக்கியிருக்கும் ‘நான்’ என்ற பாத்திரம், ஒருசிறுதுளி நம்பிக்கையில் காத்திருக்கும் கனகம்—இவர்கள் மனதை விட்டு அழியமுடியாதவர்கள். ஆசிரியருடைய பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகையான சமூக அங்கங்கள்.

‘தோணி’ தொகுப்பு ஈழத்துச் சிறுகதைகளின் ஒரு கால கட்ட

வளர்ச்சியை வெளியுலகிற்கு நிச்சயமாக எடுத்துக்காட்டும்.

ஆசிரியரின் படாடோப மற்ற தெளிவான நடையின் இனிமைக்காகவும், (மேலோட்டமான கண்ணோட்டமாயினும்) சமூகத்தைத்தக்க விதத்தில் படம்பிடித்துக்காட்டும்திறமைக்காகவும், நிச்சயமாக ஒவ்வொருவரும் படிக்கவேண்டிய தொகுப்பு ‘தோணி’ படித்து முடித்து வைக்கும்போது ஈழத்துச்சிறுகதை இலக்கியத்தில் ஒரு வித நம்பிக்கையையும், மனத்திருப்தியையும் அடையலாம்.

வ. அ. இராசரத்தினம் துளிர்ந்து வளர்த்து, பூத்துக்காய்த்த ஒரு மாமரம்; தோணி, நம்பிக்கை, அறுவடை எனும் மூன்று கதைகளும் கோடைப்பழங்கள்; மற்றவை மாரிப்பழங்கள்.

ஒரு நற்செய்தி!

பைந்தமிழ்க் கவிஞன் பஞ்சாட்சரம் அவர்களின்

எழிலி

காவியத்தைப் படித்துவிட்டீர்களா?

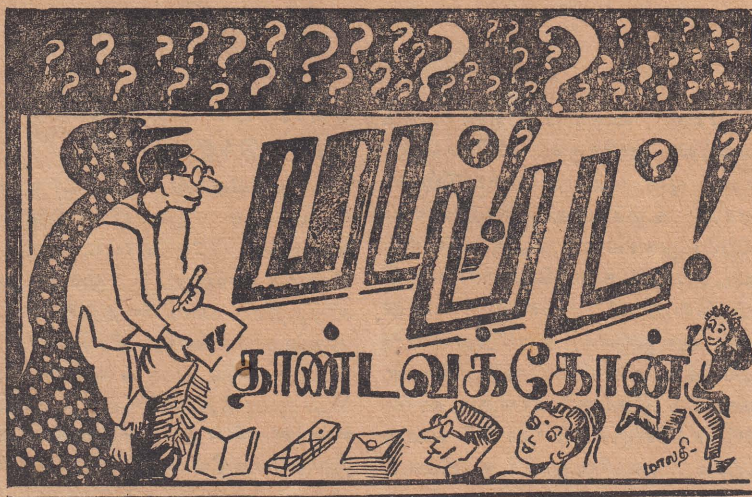
இதுவரை படிக்காவிட்டால் இன்றே வாங்கிப் படித்து அதற்குச் சிறந்ததோர் விமர்சனத்தைத் தயார் செய்யுங்கள்.

எழிலி விமர்சனப் போட்டி பற்றிய விபரங்கள் ‘கலைச் செல்வி’ சித்திரை இதழில் வெளியாகின்றன.

தனிப்பிரதி : ஒரு ரூபா.

உங்கள் தேவைக்கு எழுதுங்கள்:

பாலன் வெளியீட்டு நிலையம்,
செட்டிகுளம்.

மு. பாஸ்காகுமார், கந்தரோடை
கே: இலங்கையில் தங்களுக்குப் பிடித்த மூன்று தமிழ்ப் பேச்சாளர் களைக் குறிப்பிடுங்கள், பார்க்கலாம்?

ப: அ ர ச ி ய ல் பேச்சாளர்களுள் எனக்குப் பிடித்தவர்கள் பலர் தமிழ், தமிழ் இலக்கியம் பற்றிப் பேசுபவர்களுள் சு. நடேசபிள்ளை, க. ந. வேலன், பொன். முத்துக்குமாரன் ஆகியோர் எனக்குப்பிடித்தவர்கள் வாளுலியில் அடிக்கடி சொற்பொழிவாற்றும் ஆ. கந்தையாவின் பேச்சும் என்னைக் கவர்ந்துள்ளது.

கே: இலங்கைப் பிரதமரின் சீன விஜயத்தால் சீன-இந்திய எல்லைப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடுமா?

ப: அப்படி நம்புவதற்கு இடமில்லை. தானாகவே இந்த விஷயத்தில் தலையிட்ட இலங்கை இரண்டிலொரு முடிவைக் கண்டிருக்க வேண்டும். கொழும்பு யோசனைகளை ஏற்க சீனா மறுத்ததால் ஏற்பட்ட மரணப்பூட்டை விடுவிக்க என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதை இலங்கை இன்ன

மும் தீர்மானிக்கவில்லையே; எஸ். எஸ். இப்ரகிம், கொழும்பு-12

கே: கலைச்செல்வி விலாசத்தை வெட்டி ஒட்டாமல் இனிமேல் எழுதுகிறேன் பதில் கிடைக்குமா?

ப: மூன்று சத அஞ்சலட்டையை நஷ்டமாக்கியே தீருவது என்று நீர் கங்கணம் கட்டினால் அதையாரால் தான் தடுக்க முடியும்?.

M. M. மயூர் முகமட், கூறத்தபத்தி வீதி, பதுளை.

கே: ஹலோ மிஸ்டர்! தாங்கள் ஒரு சிறந்தநடிகராமே, உண்மையா?

ப: இந்த வதந்தியைப் பரவ விட்டவர் என் திருமதிதானே, இல்லையா? அவளைப் பற்றி நான் புழுகியது இப்போது அவளுக்கே விளங்கி விட்டது.

சாரதா மயில்வாகனம், கொழும்பு துத்துறை.

கே: மனிதன் இறைவனை எப்போ எவ்வருவத்துடன் காண்கின்றான்?

ப: ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றாகத் துன்பமும் கஷ்டமும் ஏற்படும்

போதுதான் மனிதன் இறைவனை நினைக்கிறான்; கூவியழைக்கிறான். ஒவ்வொருவரின் அவசர தேவைக்கு மேற்ப ஆண்டவனும் வெவ்வேறு வடிவம் எடுக்கின்றான். பசியால் வாடுபவன் உணவின் உருவத்தில் இறைவனைக் காண்கின்றான்; நோயினால் வருந்துபவன் மருந்தின் உருவத்தில் காண்கின்றான். "இறைவனை இயற்கையில் காண்கின்றேன்." இதயத்தில் வைத்திருக்கிறேன்" என்று சிலர் சொல்வதெல்லாம் சுத்த 'ஓப்'.

நல்லாரான். யாழ்ப்பாணம்

கே: அந்தக் காலத்துப் பெண்களுக்கும் இந்தக் காலத்துப் பெண்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?

ப: அந்தக் காலத்துப் பெண்கள் 'பின் தூங்கி முன்னெழும் பேதைகள்'; ஆனால், இந்தக் காலத்துப் பெண்கள் 'முன் தூங்கிப் பின்னெழும் மேதைகள்'.

எஸ். முத்துமாணிக்கம், அட்டன்

கே: தாங்கள் ஒரு கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருக்கிறீர்களா மே, உண்மையா?

ப: தபால் மூலம் கல்வி புகட்டும் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருக்கிறேன். உங்கள் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்து அறிவூட்டுகிறேன் அல்லவா? தபால் மூலம் கல்வி கற்பிப்பதும் இப்படித்தானே!

எஸ். கே. சண்முகநாதன் வண்ணார்பண்ணை.

கே: வாடகைக்காரர்களுக்கு ராக்கி என்ற பெயர் எப்படி வந்தது? அது எந்த மொழியிலுள்ளது?

ப: பிரஞ்சு மொழியிலுள்ள tax என்பதிலிருந்துதான் இந்தச் சொல் வந்திருக்க வேண்டும். Taxe என்

றால் பிரஞ்சு மொழியில் வீலை என்று பொருள். பணம் கொடுத்து வாடகைக்கு அமர்த்தும் கார்கள் தான் 'ராக்கி' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இலங்கையிலுள்ள 'ராக்கி'கள் வாடகைமனிதர்களையும் லவா சில சமயம் சுமந்து செல்கின்றன!

கே: சீன இந்தியத் தகராறு பற்றித் தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?

ப: இந்தியாவின் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போட வேண்டும் என்று நினைத்தது சீனா. 'அகிம்சை அகிம்சை' என்று பேசிக் கொண்டிருக்கும் இந்தியா தன்னுடன் சண்டைக்குவராது என்று தப்புக் கணக்குப் போட்டுவிட்டு இப்போது தத்தளிக்கிறது சீனா. இந்தியாவிலுள்ள மக்கள், கட்சி வேறுபாடுகளை மறந்து நேருவின் கரங்களைப் பலப்படுத்தி வருகின்றார்கள். போட்ட பொருளாதாரத்திட்டங்கள் அனைத்தும் அணுவளவும் பிசகாமல் அமுல் நடத்தப்படுகின்றன. அன்னியரின் உதவியில்லாமல் தானே எல்லாவற்றையும் சமாளிக்கக் கூடிய நிலையை இந்தியா படிப்படியாக அடைந்து வருகின்றது. உலக அபிப்பிராயம் சீனாவுக்கு எதிராகத் திரண்டுவிட்டது. இந்த நிலையில் சீனர்களின் ஆக்கிரமிப்பு சிதைக்கப்பட்டுவிடும் என்று தான் நான் நம்புகிறேன்.

M. மகாலிங்கம், கிரிமெட்டியா

கே: ஒரு நாளில் எகிப்து பாலத்தின் வழியாக எத்தனை கப்பல் ஓடுகிறது?

ப: பாலத்தின்மீது பஸ் ஓடும், கார் ஓடும், புகைவண்டி ஓடும், லொறி

ஓடும், கப்பலும் ஓடுமா? அப்படி நான் கேள்விப்பட்டதில்லையே!

சிமியோன், மகேஸ்வரி விலாஸ், கிளிநொச்சி.

கே: இராவணன் சீதையைச் சிறை எடுத்துக்கொண்டு வந்து என்ன செய்தான்?

ப: இது தெரியாதா? அசோக வனத்தில் இருந்தி, அரக்கியரைக் காவல் வைத்தான்!

அ. தேவசகாயம், மத்திய கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

கே: மைத்திரிபாலசேனனையக்கா அடுத்த இலங்கைப் பிரதமராக வருவார் என நினைக்கிறேன். இது பற்றித் தங்கள் கருத்து?

ப: "எங்கள் கல்லூரியின் பழைய மாணவன் தான் இந்நாட்டின் பிரதமர்" எனப் பெருமையடித்துக் கொள்ளலாம் என்று இப்போதிருந்தே மனப்பால் குடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டீரே!

தர்மா, வெள்ளவத்தை,

கே: தங்கள் 'கலைச்செல்வி' சென்ற ஆண்டு வெளியாய்வில் முதலாவது விழாவைக் கொண்டாடியது. ஆனால் ஆண்டு 13-1-63ல் வெளியான "சுதந்திரன் இதழில் 'கலைச்செல்வி' நான்கு ஆண்டுகளாக வெளியாகும் பத்திரிகை எனப் படித்தேன். ஒரே குளப்பம், விளக்கம் தேவை?

ப: "சுதந்திரன்" தந்த தகவல்கள் அனைத்தும் சரியானவை. வெளியாய்வில் நடந்தது கலைவிழாவேயன்றி ஆண்டுவிழா அன்று. 'கலைச்செல்வி' க்கு நான்கு ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டன. இப்போது 'கலைச்செல்வி' ஐந்தாண்டுக் குழந்தை. அவளை அன்புடன் ஆதரிக்க வேண்டியவர்கள் உங்களைப் போன்றோர்.

P. கருப்பையா, கீனசேனை டிவிஷன், பதுளை.

கே. நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனுக்கு எத்தனை வயது?

ப: 1978ல் விழுப்புரத்தில் பிறந்த நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனுக்கு இப்போது நடப்பது 35 வது வயது.

R. மகிள்மணி, பருத்தித்துறை.

கே: வாழ்க்கை என்ற போர் எப்படிப்பட்டது?

ப: அது அவரவர் நிலையையும், மனப்பான்மையையும் அறிவையும் பொறுத்தது, சிலருடைய வாழ்க்கை நாய்பூனைச் சண்டை; சிலருடையது சீன இந்தியத் தகராறு; வேறு சிலருடையது சீன-ரஷ்ய ஊடல்!

மாஸ்டர் நிசாகரன், கிண்ணியா.

கே. முதலில் ஒரு சிறுகதைக்குத் தலையங்கமிடுவதா அல்லது கதை எழுதியபின் தலையங்கமிடுவதா நல்லது?

ப: தலையங்கமிட்டவுடனேயே அதன் கீழ் வரும் கதை நன்றாக இருக்குமென்றே. அல்லது கதையை எழுதியபின் இடும் தலையங்கம் சிறப்பாக அமையுமென்றே யாராலும் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. உண்மையான சிறுகதை எழுத்தாளன் இப்படியான கேள்வியையே கேட்க மாட்டானே!

எஸ். ஐ. எஸ். ஜெமால்தீன் நேரிய குளம்

கே: அறிமுகமில்லாத ஒரு வாலிபனைப் பார்த்து ஒரு வாலிபப் பெண்புன்னகை செய்தால் அதைப்பற்றி வாலிபன் எப்படியோசிக்க வேண்டும்?

ப: தொடர்போவது துன்பம் என்றுதான் யோசிக்க வேண்டும். மின்னல் மின்னினால் அதைத் தொ

டர்வது நடுங்கவைக்கும் இடி. அவள் உண்மையிலேயே காதலித்தாலும்சரி அல்லது அவள் தன்னைக் காதலிக்கிறாள் என்று வாஸ்பன் தப்பாக நினைத்தாலும் சரி தொடர்வது துன்பமே! எஸ். வி. இராமச்சந்திரன். நீர் கொழும்பு.

கே: இராஜ. அரியரத்தினம் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையைவிட்டு விலகி விட்டாராமே?

ப: உண்மைதான். இந்த நாட்டின் இலக்கிய நாடியை நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கும் அவரின் சேவையைத் தக்க முறையில் பயன்படுத்த 'ஈழநாடு' நிர்வாகிகள் தவறிவிட்டார்கள்.

செல்வி. இந்திரா, கொழும்பு-13

கே: "கலைச்செல்வி" சிறுகதைப் போட்டியில் மூன்றாவது பரிசு பெற்ற மக்கீனின் முகவரி என்ன?

ப: அவர் கொழும்பில்தான் இருக்கிறார். இலங்கை வானொலியில் இஸ்லாமிய பகுதியில் கடமையாற்றுகின்றார். அவருடைய முகவரி: 217 மொகிதீன் மஸ்ஜித் ரோடு, மருதானை.

க. கனகரத்தினம். சாவகச்சேரி.

கே: என்னுடைய மகள் கதைகளை அழகாக எழுதுகின்றாள். தங்கள் அலுவலகத்தில் ஏதாவது வேலை கொடுக்க முடியுமா?

ப: மன்னிக்கவும்: "கலைச்செல்வி" கையெழுத்துப் பிரதி அல்ல; அச்சில் பவனிவரும் மாத இதழ். கையெழுத்துப் பத்திரிகை என்றால்லவா அழகாக எழுதுபவர்கள் தேவை! வ. கந்தவேல், வெள்ளவத்தை.

கே: இந்தியாமீது அபாண்டமாகப் பழி சுமத்திப் படையெடுத்து மூக்குடைபட்ட சூ என் லாய் இப்போது என்ன செய்கிறார்?

ப: தன்னுடைய முட்டாள்தனமான வேலையை எண்ணி அழுகின்

றாரா, சிரிக்கின்றாரா என்று சொல்ல முடியாதிருக்கிறது. சீனர்களுடைய முகத்தில்தான் அழுவதற்கும் சிரிப்பதற்கும் வித்தியாசம் தெரியவில்லையே!

வை. தங்கராசா, கண்டி.

கே: பத்திரிகை மசோதா பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: பொதுவாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களினதும் சிறப்பாகச் சிறுபான்மையினரது குரல்வளையை நெரிக்கும் மசோதா அது. அதை அப்படியே வீசியெறிய வேண்டியது அப்பிராய சுதந்திரத்தில் நம்பிக்கையுடைய அனைவரதும் கடமையாகும்.

'கோமதிநாயகன்' வண்ணாற்பேட்டை, சென்னை.

கே: "கலைச்செல்வி" மாசி இதழ்கண்டேன், இலங்கையிலுள்ள எழுத்தாளர்களைப் பற்றி இன்னும் நன்கு அறிய விரும்புகின்றேன். என்ன செய்யலாம்?

ப: இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கு கௌரவமும் மதிப்பும் கொடுத்து அவர்களின் திறமையை மற்றையோர்க்கு வெளிப்படுத்திவரும் "கலைச்செல்வி"யை ஒழுங்காகப் படியுங்கள். இதனிட, எழுத்தாளர்க்கென்றே ஒரு மாத இதழை அடுத்த மாதம் தொடக்கம் வெளியிடுகின்றது இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம். 'இலங்கை எழுத்தாளன்' என்ற அந்த இதழின் ஆண்டுச் சந்தா மூன்று ரூபா அதையும் படிக்கலாம். உக்கு பண்டா, நாவலப்பிட்டி.

கே: மாத்தயா! உங்களுக்கு சிக்கலம் தெரியுமா?

ப: ரிக்க ரிக்க தன்னுவ.

அஞ்சலட்டையில் வெட்டி ஒட்ட வேண்டிய முகவரி:-

தாண்டவக்கோன்

மே பா கலைச்செல்வி

பாலன் வெளியீடு

செட்டிகுளம். Ceylon

இலக்கியத் திருட்டுகள் சிலவற்றைச் சென்ற “கலைச் செல்வி” இதழில் அம்பலப்படுத்தியிருந்தார் “பால்ராஜ்” அவர்கள். இலக்கிய அன்பர்களிடையே பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது அந்தக்கட்டுரை. கட்டுரையின் கடைசிப் பகுதிக்குத் தன் எதிர்ப்புக் குரலைக் காட்டியுள்ளார் எழுத்தாள அன்பர் நந்தி. அவர் அனுப்பிய கடிதம் இது

திருடாதே!

அன்புடையீர்,

வளர்ந்து வரும் ஈழத்து இலக்கியப் பயிரினிடையே புகுந்து களைபிடுங்க வந்த “பால் ராஜ்” பயிரையே பிடிங்கிவிட்டார். பொறுப்பற்ற முறையில், அறிவும் அனுபவமும் ஆராய்ச்சியும் மந்தமான ஒரு நிலையில், ‘திருடாதே’ என்ற கட்டுரையில் சில பகுதிகளை எழுதி விமர்சனத் துறையை ஒரு கேலிக் கூத்தாக்கிவிட்டார்.

இந்தக் கேலிக்கூத்துக்கு ‘கலைச் செல்வி’ மேடை அமைத்துக் கொடுத்ததை நினைக்கக் கவலையாக இருக்கின்றது.

சிறந்த சிறுகதையாசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா, திரு. C. ராஜகோபாலாச்சாரியார் எழுதிய கதை ‘போன்ற’ ஒரு கதையை எழுதியிருந்தால் அவர் ‘திருடானா?’ ‘இரு ஆசிரியர்களின் கதையின் ஜீவநாடியையும் கவனிக்கையில் அவற்றிடையே வேற்றுமையில்லை’ என்கிறார் பால்ராஜ், உண்மையாக இருக்கலாம். தொழிலை தெய்வமாகப் போற்றும் சமுதாயத்தின் சிந்தனையில், பாதுகையை வைத்து வணங்கிய பரதனின் கதை தோன்றிய பண்பாட்டில் இத்

கைய கரு பலருக்குப் பல சமயங்களில் தோன்றலாம். ஒரே கருவைவைத்துப் பலர் பல விதங்களில் கதைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். எழுத்தாளர்கள் இதை அவதானித்திருப்பார்கள். சில வேளைகளில் சிந்தனையின் ஒற்றுமையை அனுபவித்திருப்பார்கள்.

நீதி மன்றத்தில் ஒரு குற்றத்தை நிலைநாட்டுமட்டும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்குத் தண்டனையோ குற்றம் சார்ந்த பட்டமோ தரப்படுவதில்லை. இது பொதுவான நீதி. இந்தத் தர்மம் இலக்கியத் துறையில் ஏனோ கையாளப்படுவதில்லை.

திரு. டொமினிக் ஜீவா இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் பரிசு பெற்ற சிறுகதை எழுத்தாளர். சிறந்த சிந்தனையாளர். தொழிலாளரின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை தான் அவர் கதையின், அவர் எழுதும் கதைகளின் இதய நாடி. பாதுகை போன்ற சிறுகதையின் கரு அவர் வாழ்க்கையின் ஓர் அனுபவமாக இருக்கக்கூடும். அவர் ‘பாதுகை’யின் வரலாற்றை விளக்கினால் இந்த உண்மை தெரியவரும். இதையெல்லாம் அறிவதற்கு முன் கருவின் ஒற்றுமையை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு நமது நாட்டின் சிறந்த எழுத்தாளர் ஒரு

கதையைத் 'திருடினார்' என்று எழுதுவது குழந்தைப்பிள்ளை ஒன்றின் துணிச்சலான செயலையொப்பதாகும்.

போதிய அத்தாட்சியில்லாமல் ஆராய்ச்சிச் சூன்யத்தோடு, வேண்டுமென்று செய்ததுபோல் 'ஜீவா—ராஜாஜி' என்ற பிரச்சினையைத் தொட்டு எழுது நாட்டின் எழுத்தாளரை அவமதித்த கலைச்செல்வி, உடனடியாக இந்தத்தவறை உணர்ந்து அதை நிவர்த்தி செய்ய முயல வேண்டும்.

செ. சிவஞானசுந்தரம்,
'நந்தி'

ஆசிரியர் குறிப்பு:—

நண்பர் "நந்தி" அவர்கள் "கலைச்செல்வி" மீதும் குற்றம் சுமத்தியுள்ளார். "இந்தக் கேலிக் கூத்துக்கு 'கலைச்செல்வி' மேடை அமைத்துக் கொடுத்ததை நினைக்கக் கவலையாக இருக்கிறது " எழுது நாட்டின் எழுத்தாளரை அவமதித்த கலைச்செல்வி "— இவற்றிற்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டியது நமது கடமை. "திருடாதே" என்ற கட்டுரை விமர்சன ரீதியில் எழுதப்பட்டதல்ல என்பதை "பால்ராஜ்" அவர்களே தன் கட்டுரையில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார் ஆகவே அவர் விமர்சனத்தைக் கேலிக்கூத்தாகக் கவுமில்லை. அந்தக் கேலிக் கூத்துக்கு நாம் மேடையமைத்துக் கொடுக்கவில்லை. அந்தக் கட்டுரை சில இலக்கியப் பிரச்சனைகளை உள்ளடக்கியது. எழுத்தாளர்களினதும் வாசகர்களினதும் சிந்தனைக்குவிருந்தாகும் என்று நாம் நம்பியே கட்டுரையை வெளியிட்டோம். கட்டுரையில் எந்த எழுத்தாளரும் தனிப்பட்ட முறையில் 'அவமதிக்கப்படவில்லை' 'இலக்கியகர்த்தா' என்ற நிலையில் வைத்தே ஆராயப்பட்டிருக்கிறார். இலக்கியகர்த்தா ஒருவரின் படைப்புகள் பற்றி ஆராய்வதற்கு எந்த வாசகனுக்குமே உரிமையிருக்கிறது. இரு வேறு எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்ட இரண்டு கதைகளை ஒரு வாசகன் படிக்கின்றான் என வைத்துக்கொள்வோம்.

அந்த இரண்டு கதைகளும் ஒரே மாதிரியாக (மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தாலுஞ்சரி அல்லது ஆளமாக ஆராய்ந்து பார்த்தாலுஞ்சரி) இருப்பதாக அவனுக்குத் தோன்றினால், 'ஒருவர் மற்றவரிடமிருந்து திருடிவிட்டார்' என்று சொல்வதற்கு அவனுக்குப் பூரண உரிமையுண்டு. இந்த 'ஒரே மாதிரியான தன்மை' உண்மையிலேயே தற்செயலாக ஏற்பட்டதென்றால், அது பற்றிய பரிபூரணமான விளக்கத்தைக் கொடுத்துத் தப்பிப்பிராயங்களை நீக்கவேண்டியது கதாசிரியரின் தவிர்க்க முடியாத கடமை. கட்டுரையைப்பிரசுரிக்கும் போதே 'இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்படும் எழுத்தாளர்கள் தமது விளக்கங்களை எழுதியனுப்பினால் அவையும் இடம் பெறும்' என்று குறிப்பிட்டிருந்தோம். கட்டுரை வெளியாகி மூன்று வாரங்கள் கடந்து விட்டன. ஆனால் இன்றுவரை எந்த எழுத்தாளராவது தனது விளக்கத்தை எழுதியனுப்பவில்லை. இவ்வளவும் போதும். நமது நிலைமையை வாசகர்கள் நன்கு உணர்ந்து கொள்வார்கள் என நம்புகின்றோம்.

—ஆசிரியர்.

சென்னையில்
நமது விற்பனையாளர்.

நேரு நியூஸ் மார்ட்,

ஸர்கோணர்
மைலாப்பூர்,
சென்னை.

இந்திய வாசகர்களும் மற்றைய விற்பனையாளர்களும் இவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

அறிவுக்கதிர் : 2

இப்போட்டியில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிலுள்ள 25 வயதிற்குட்பட்ட மாணவ மாணவிகள் அனைவரும் பங்கு பற்றலாம். கீழேயுள்ள ஐந்து வினாக்களுக்குமுரிய விடைகளை வெள்ளைத் தாளில் மையினால் எழுதி, அடியிலுள்ள விண்ணப்பப் பத்திரத்தையும் நிரப்பி எமக்கு அனுப்புக. ஒவ்வொரு மாதமும் முன்று பரிசுகள் வழங்கப்படும். பரிசு பெறும் நேயர்கள் தமக்குத் தேவையான, இலங்கை எழுத்தாளர்களால் சமீபத்தில் எழுதப்பட்ட நூலொன்றைக் குறிப்பிட்டு அனுப்பினால், அந்நூல் அவர்கட்கு அனுப்பிவைக்கப்படும்.

கேள்விகள்

1. இலக்கியத்திற்காகச் சமீபத்தில் நோபல் பரிசுபெற்ற அமெரிக்க எழுத்தாளன் யார்?
2. இந்திய - சீன எல்லைக் கோட்டை நிர்ணயித்த ஆங்கிலேயரின் பெயரென்ன?
3. காந்தியடிகள் எத்தனையாம் ஆண்டு இறந்தார்?
4. ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டிகள் எத்தனை ஆண்டிற்கொருதடவை நடைபெறுகின்றன?
5. "திருக்குறள்" என்பது என்ன?

விடைகள் அனுப்பவேண்டிய கடைசித் திகதி 15-3-62 விண்ணப்பப் பத்திரம்.

அறிவுக்கதிர் : 2

பெயர்

முகவரி

பிறந்த திகதி..... வயது.....

.....
கையொப்பம்.

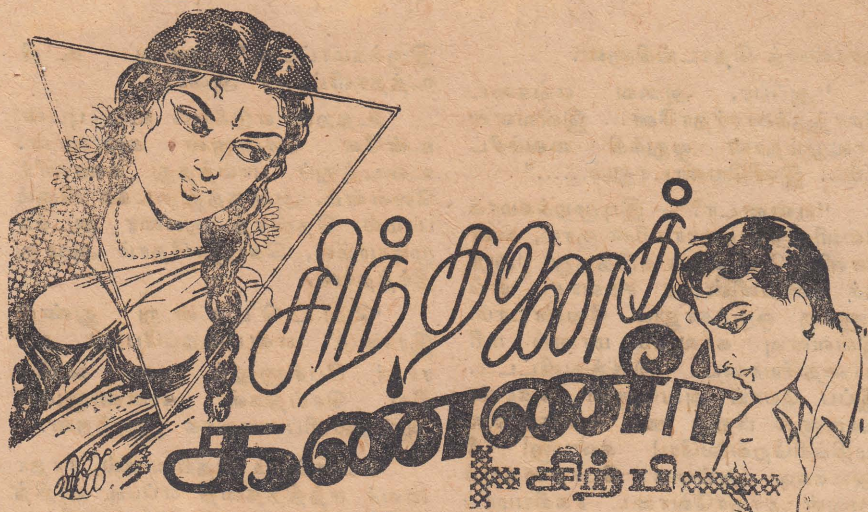
அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

கலைச்செல்வி

பாலன் வெளியீடு,

செட்டிகுளம்.

(Ceylon.)

துளி : நான்கு

கீகப்பன் வாய் திறந்து எதை யாவது கேட்பதற்கு முன் தான் தப்பி ஓடிவிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பதுங்கிப் பதுங்கி, ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கி ஒதுங்கி உள்ளே செல்ல முயன்றான் கண்ணன். ஆனால் அது சாத்தியப்படவில்லை.

“கண்ணா! இங்கே வா!”—கர்ண கரூரமாக இருந்தது நடராசரின் அழைப்பு. கஷ்டப்பட்டுச் சேமித்து வைத்திருந்த தைரியம் முழுவதையும் கலைத்து விட்டது அந்தத் தொனி. பயந்து நடுங்கிக் கொண்டு சென்ற அவன் தலையைக் குனிந்து, குடங்கிக்கொண்டு நின்றான்.

“நான் நேர காலத்தோடேயே உனக்குச் சொன்னான் வேலாயுதம் வீட்டை போக வேண்டாமென்று..... அதை நீ கேக்கேல்லை” — நடராசரின் குரலில் கண்டிப்பு மிகுந்திருந்தது.

“நான் அவை வீட்டை போறதேயில்லை அப்பா”—அனுங்கினான் கண்ணன்.

சிரித்தார் நடராசர். கேலியும் கிண்டலும் கோபமும் நிறைந்த சிரிப்பு.

“எனக்கு எல்லாம் தெரியும். நீ ஒளிச்சு மறைச்சுப் பிரயோசன மில்லை..... நீ அங்கை ஓடி ஓடிப் போய் உறவு கொண்டாட அவைக்குத் துணிச்சல் வந்தீட்டுது, கல்யாணம் பேசுகிற அளவுக்குத் துணிச்சல் வந்தீட்டுது”

ஒன்றுமே புரியாத பாவனையில் தந்தையை நிமிர்ந்து பார்த்தான் கண்ணன்.

“என்னடா பேசாமல் நிக்கிறாய்? உன்னைத் தன்ரை மேளுக்குக் கலியாணம் செய்து தரட்டாம்..... கொழும்பிலை நிண்டுகொண்டு தபால் போட்டிருக்கிறான் அவன்.”

எப்படித்தான் துணிவு வந்ததோ, கண்ணன் தன் கருத்தைச்

சொல்லத் தொடங்கினான்.

“அப்பா, அவை எங்கடை சொந்தக்காரர்தானே... இவ்வளவு காலமும் தான் ஒதுக்கி வைச்சீட்டம்... இனியெண்டாலும்.....”

“என்னடா?”—இடிமுழக்கமாக வெளிவந்த நடராசரின் குரல், கண்ணின் பேச்சைத் தடுத்தது. “அந்தச் சனியளின்ரை சகவாசம் எங்களுக்கு ஒருக்காலும் வேண்டாம். இவ்வளவு காலமும் மாளம் மரியாதையோடே இருந்துவிட்டம். இப்ப போய் அவனோடே கொண்டாடினால் பிறகு ஊர் உலகத்திலே முழிக்கிறேல்லையே! கண்ணை! நீ அடிக்கடி அங்கை போறதையும் அவள் ராதாவோடே ரகசியமாய் நின்று கதைக்கிறதையும் பொன்னம்மா கண்டு எனக்குச் சொல்லிப் போட்டாள். அதைக் கேள்விப்பட்ட உடனேயே உனக்குச் சொல்லிப் போட்டன். அதைத்தான் இண்டைக்கும் சொல்லப் போறன். அவனைக் கலியாணம் கட்டிற எண்ணம் கடுகனவு இருந்தாலும் அதை மறந்துபோடு. இல்லை, உன்ரை எண்ணப்படிதான் நடக்கப்போற யெண்டால், கடைசியிலே கொலை தான் விழும். அதை மட்டும் மறந்து போகாதே... ஓ...!” வார்த்தைக்கு வார்த்தை சூடேறப் பேசியவர் தன் வரட்டுக் கௌரவத்தை நிலைநாட்டிய திருப்தியில் ஓர் உறுமலுடன் பேச்சை நிறுத்திக்கொண்டார்.

சிறிது நேரம் அமைதி நிலவியது. தன் கட்சியை எடுத்துவாதாட முயன்றான் கண்ணன். ஆனால் தகப்பன் நின்ற நிலை அதைத் தடை செய்தது. வீராசைம் கொண்ட வேங்கைப்புலி போல் அவனைத் தன் விழிகளால் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தார் நடராசர்.

“சரி, உள்ளே போய் உன்ரை வேலைகளைப்பார். இனி உன்னைப் பற்றி ஏதேனும் கேள் விப் பட்டேனோ, பிறகு நான் மனிசனாக

இருக்கமாட்டன்”—என்று கூறி உத்தரவிட்டார் அவர்.

உதறல் எடுக்கும் உடம்புடன் உள்ளே சென்றான் கண்ணன். உடைத்துப் பாய்ந்தது கண்ணீர் வெள்ளம். அதைத்துடைக்க விரும்பாமல், நெஞ்சத் துயரை அடக்க முடியாமல், கொஞ்சநேரம் அழுது தீர்த்தான்.

‘வெட்டுடொன்று துண்டு இரண்டு’ என்பதைப்போல நடராசர் பேசினாலும் அவர் கூறிய சில செய்திகள் கண்ணனுக்கு ஆறுதலளிப்பனவாக இருந்தன.

எவருக்கும் தெரியாமல் ராதாவைச் சந்தித்ததை எப்படி அறிந்தார் தந்தை என்பதற்கு விடைகிடைத்துவிட்டது. அநாவசியமாக மூளையைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்வதற்கு இனி இடம் இல்லை; எதிர்ப்படும் எல்லாரையும் சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்க்கவும் வேண்டியதில்லை. ஊரில் பல வீடுகளில் ‘தொட்டாட்டு’ வேலைகள் செய்துவருபவள் பொன்னம்மா. அவள் வேலாயுதம் வீட்டிற்கும் போவாள். நடராசர் வீட்டிற்கும் வருவாள். எப்பவோ ஒரு நாள் ராதாவையும் கண்ணனையும் கண்டு விட்டாள் போலிருக்கிறது. நடராசரிடம் சொல்லிவிட்டாள். கண்ணனுக்கு அது ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தினாலும், பொன்னம்மாவைத் தன் பக்கம் வளைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை அந்த ஆத்திரத்தைக் கலைத்தது. பொன்னம்மாவைக் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டால் பல்வித நன்மைகள் ஏற்படும். ராதாவைச் சந்திக்க முடியாத வேலைகளில் பொன்னம்மாவின் உதவியை நாடலாம்.

இதிலும் பார்க்க, அவனுடைய இதயத்திற்கு இதமளித்தது கொழும்பிலிருந்து தந்தைக்கு வந்த கடிதம். மகளின் கல்யாண விஷயமாக வேலாயுதம்பிள்ளை கொழும்பு

பிற்கு வந்துவிட்டார் என்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடனே அவன் எவ்வளவு தூரம் துடித்துப் பதைத்து விட்டான். விஷயத்தை விபரமாக அறிந்திருந்தால், கொழும்பில் நின்றே எத்தனையோ வேலைகளை அவன் செய்திருப்பானே! ராதாவை அவளது பெற்றோர்கள் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறார்கள் என்ற உணர்வு அவனுடைய உள்ளத்தைத் துள்ளியெழுச் செய்தது. தனக்காக அவர்கள் எவ்வளவு நாட்களென்றாலும் காத்திருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தானாகவே ஏற்படுத்திக்கொண்டான்.

இந்த இனிய நினைவுகளில் லயித்திருந்த அவனுக்குச் சற்று முன் நடராசர் பார்த்த பார்வையும் பேசிய பேச்சும் உறுமிய உறுமலும் பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. அவற்றை அவன் மறந்துவிட்டான். ராதா பக்கத்தில் நூற்றுக்கு நூறு வீத ஆதரவு இருப்பதால், மெல்ல மெல்ல எல்லாவற்றையும் தந்தையிடம் எடுத்துச் சொல்லித் தன்காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துக்கொள்ள முடியும் என நம்பினான்.

நாட்கள் சில உருண்டன.

ஒரே வீட்டிலேயே இருந்து கொண்டு தகப்பனுடன் சுமுகமாகப் பேச முடியாததையும், ஒரே ஊரிலேயே இருந்துகொண்டு ராதாவைச் சந்திக்க முடியாததையும் எண்ணி எண்ணி உள்ளம் நைந்தான். 'லீவு' முடிந்தது அவனுக்குப் பெரிதும் ஆறுதலாக இருந்தது. ஒரு நாள் முன்னதாகவே புறப்பட்டுக் கொழும்பிற்குப் போனான்.

'என்ன மாப்பிள்ளை! யாழ்ப்பாணம் போனால் அங்கே ஒரேயடியாகப் 'பானையம்' போட்டு விடுவதா? இப்போதே இப்படி என்றால், இன்னும் கொஞ்ச நாட்கள் சென்றால், பிறகு கேட்கவே வேண்டாம். இங்கேயுள்ள கந்தோரை யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டியதுதான்' என்று கூறியபடி அவனை வரவேற்றார் கனகலிங்கம். கண்ணனுக்கு ஒரு புறம் வெட்கமாகவும் இன்னொரு புறம் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது. முதன் முதல் அவர் அவனை 'மாப்பிள்ளை' என்று அழைத்ததில் ஒரு விசேட அர்த்தம் இருப்பதாக அவனுக்குத் தோன்றியது. அந்த நினைவே அவனுக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. 'கனகலிங்கத்தாருக்கு எல்லா விஷயமும் தெரியும். மெல்லக் கதை கொடுத்து எல்லாவற்றையும் அறிந்துவிடவேண்டும்' என்று மனதுக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

"சரி, பிரயாண அனுப்போடு நிற்கிறீர், போய்க் கோப்பியைக் குடித்துவிட்டு வாரும், ஆறுதலாய் பேசலாம்" அன்று அவனை உள்ளே அனுப்பிவைத்தார் கனகலிங்கம்.

'அப்பாவுக்கும் இவரோடொத்த வயசுதான். காலத்திற்கு ஏற்ற மாதிரி இவர் தன் வாழ்க்கை முறையையும் மனப்பான்மையையும் மாற்றி அமைத்து விட்டார். அப்பாவுக்கும் இப்படி ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டால்.....' என்று எண்ணி ஏங்காமலிருக்க அவனால் முடியவில்லை. அன்று ஞாயிற்றுக் கிழமை.

எந்தவித இடைஞ்சலும் அவசரமும் இன்றி மனம்விட்டு எல்லாவற்றையும் பேசிக்கொள்ள அவர்களால் முடிந்தது.

“வேலாயுதம் இங்கு வந்த போது உம்முடைய குணம், நலையைப் பற்றி விடுத்து விடுத்துக் கேட்டான். ஏன் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அப்படி அவன் கேட்டது அநாகரிகமாகக்கூட எனக்குத் தோன்றியது. இரண்டு பேரும் ஒரே ஊர்க்காரர் என்பதனால்தான் அப்படியெல்லாம் கேட்கிறானாக்கும் என்று நினைத்தேன். அடுத்த நாள் பெரளையில் அவனைச் சந்தித்தபோதுதான் விஷயம் புரிந்தது. கல்யாணத்திலுள்ள கஷ்டங்கள் எல்லாவற்றையும் என்னிடம் சொல்லி ஆலோசனை கேட்டான். எல்லாவற்றையும் வெளிப்படையாக உம்மோடு பேசுவண்டிய பொறுப்பையும் என்னிடம் விட்டு விட்டான். அதைப்பற்றிப் பேசலாம் என்று நான் அன்று திரும்பிவர நீர் யாழ்ப்பாணம் போய்விட்டீர்” - கனகலிங்கத்தாரின் குரலில் கண்ணியமும் கடமையுணர்ச்சியும் நிரம்பி வழிந்தது.

“வேலாயுதத்தாற்றை மகளுக்குக் கல்யாணம் என்று நீங்கள் சொன்னவுடனேயே எனக்குப் பயம் ஏற்பட்டுவிட்டது. எனக்கு அவள் கிடைக்க மாட்டாளோ என்று உண்மையில் நான் பயந்து போனேன். எப்படியாவது சென்று எல்லா விபரங்களையும் அறிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஓடிப்போனேன்.” தன் செயலுக்குக் காரணத்தைக் கூறியவன் அதற்கு மேல் எதையும் கூற வெட்கப்பட்டு

அத்துடனே நிறுத்திக் கொண்டான்.

“இளமையின் துடிப்பு உம்மை ஆறுதலாக நின்று ஆலோசிக்க விடவில்லை; அப்படியே விரட்டி விட்டது. அது போகட்டும். உம்மைப்பற்றி நல்லதொரு ‘சேர்டிக் கட்’ நான் வேலாயுதத்திற்குக் கொடுத்துள்ளேன். உம்மைப்பொறுத்தவரையில் அவனுக்குப் பரிபூரண திருப்தி, கவலையெல்லாம் உம் அப்பாவைப் பற்றித்தான். என்ன செய்யலாம் என்று நீர் நினைக்கிறீர், மிஸ்டர் கண்ணன்?”

“அதுதான் எனக்கும் தெரியவில்லை. அப்பாவின் முரட்டுக் குணம் என்னிலும் பார்க்க வேலாயுதத்தாருக்கு நல்லாகத் தெரியும். சின்ன வயதில் ஒரே வீட்டில் ஓண்டுகவே வளர்ந்தவர்கள் இருவரும். ஆனால் அப்பாவின் சொல்லை மீறி அவர் தான் நினைத்த இடத்தில் கல்யாணம் செய்ததால், குடும்ப உறவே அறுந்து விட்டது. அவர் எனக்கு “மாமா” முறையானவர் என்பது கூட இப்போது சில மாதங்களுக்கு முந்தித்தான் எனக்குத் தெரியும். அந்த உறவையே அறிய முடியாதபடி நடந்து விட்டார் அப்பா”.

“இந்த விபரங்கள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். அப்பாவை எப்படி வழிக்குக் கொண்டு வருவது என்பதுதான் இப்போதைய பிரச்சனை. வேலாயுதம் பிடிவாதக்காரர்தான். ஆனால் தன்னுடைய மகளின் விஷயத்தில் அவன் எதையும் விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறான். நடராசரின் காலில் விழுந்து கெஞ்சவும் அவன் தயங்க மாட்டான். ஆனால் ஏறுக்கு மாறாக

எதுவும் நடந்து விடக்கூடாதே என்பதுதான் அவனுடைய கவலை”

பேச்சை நிறுத்திவிட்டுக் கண்ணனை நிமிர்ந்து பார்த்தார் கனகலிங்கம். தலையைக் குனிந்தபடியோசித்துக் கொண்டிருந்தான் கண்ணன். அவனைப் பொறுத்தவரையில் அப்பா என்ற வார்த்தைக்கு அன்பு என்ற அர்த்தம் ஒளித்து மறைந்தாவது தொங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை. அப்பா என்பது ஆணவம், அகங்காரம், அடக்குமுறை, ஆத்திரம் ஆகியவற்றின் கூட்டுத் தொகை. அவனுடைய அனுபவம் அது. அத்தகைய உருவம் மனத்தில் தோன்றியவுடனேயே அவனுக்கு ‘ஐந்தாம் கெட்டு அறிவும் கெட்டபோது’ அவனால் எதைப்பற்றித்தான் தீர்க்கமாக ஆலோசிக்க முடியும்?

“இருக்கிற இரண்டு வழிகளையும் சொல்லிவிடுகிறேன்” என்ற படிமீண்டும் பேச்சைத் தொடர்ந்தார் கனகலிங்கம். கண்ணன் சற்று நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான். அந்த இரண்டு வழிகளையும் அறியும் ஆவல் அவன் விழிகளில் சுடர்விட்டது.

கனகலிங்கம் கூறினார், “தான் விரும்பியபடியே காதல் மணம் செய்தவன் வேலாயுதம். அ்தன் அருமை அவனுக்குத் தெரியும். அதனால் தன்னுடைய மகளுக்காக எதையும் செய்யத் தயாராயிருக்கிறான் அவன். ஆகவே, உம்முடைய அப்பாவுக்கு வேண்டியவர் யாரையாவது பிடித்து அவரை வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அதைச் செய்யவேண்டியது உமது பொறுப்பு. அதுவரைக்கும் காத்திருப்பதற்கு வேலாயுதம் தயார். அப்ப

டிச் செய்வது முடியாதென்றால், அப்பாவின் விருப்பத்தைக் கவனியாது கல்யாணம் செய்யவேண்டியது தான்: தன்னுடனேயே வாழ்நாள் முழுவதும் உம்மை வைத்திருப்பதற்கும் வேலாயுதத்துக்குச் சம்மதம். காலம் செல்லச் செல்ல அப்பா வழிக்கு வந்தாலும் வருவார். இந்த இரண்டு வழிகள்தான் இருக்கின்றன. எது நல்ல தென்று யோசித்து முடிவைக் கூறும். இப்போதே முடிவைச் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்தவில்லை. எல்லா விஷயங்களையும் ஆறுதலாக ஆழமாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கல்யாணம் என்பது திடீரென்று செய்யும் ஒரு வேலையல்ல, அது ஆயிரங்காலத்துப்பயிர். வாழவேண்டியவர் நீர். உமது வாழ்க்கையின் போக்கைத் தீர்மானிக்க வேண்டியவர் நீர். பதட்டப்படாமல், பயப்படாமல் எல்லா வற்றையும் சிந்தித்துப் பார்த்து விட்டு முடிவைத் தெரிவியும்”.

பேச்சு முடிவடைந்தது. மேலும் சிறிது நேரம் அங்கிருந்து விட்டு பின் இருவரும் எழுந்து சென்றார்கள்.

∴ ∴ ∴

நிட்கள் நகர்ந்தன. கவலையும் சிந்தனையும் கண்ணனுடன் கைகோர்த்துக்கொண்டன. வீட்டில் தனியாக இருக்கும்போதும், அலுவலகத்தில் ‘பைல்’ களுக்குள் புதையுண்டிருக்கும்போதும், பிரயாணம் செய்யும் போதும் அவனுக்கு ஒரே சிந்தனைதான்.

அப்பாவுக்கு வேண்டிய அநேகரை அவனுக்குத் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் அந்த விஷயத்

தில் அவரிலும் பார்க்க அதிக கண்டிப்பு நிறைந்தவர்கள். அப்பா என்றாலாவது, சில சமயம் மகன் என்பதற்காகப் புத்திமதி கூறித் தன்பக்கம் திருப்ப முயல்வார், ஆனால் அவர்களோ, 'குடி கெட்டது' என்று கூச்சலிடத் தொடங்கி விடுவார்கள்; ஒன்றுக்குப் பத்தாக அவரிடம் சொல்லி, இன்னும் அவருடைய ஆத்திரத்தைத் தூண்டிவிடுவார்கள் அத்தகைய 'ஓத்த பண்பும் ஓத்த குணமும் ஓத்த குலமும்' உடையவர்களுடன் தான் அவர் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அப்படியானவர்கள் அவனுக்காகப் பரிந்து பேசுவார்களா?

இரண்டாவது வழி அதைவிட மோசமாக இருந்தது. குடும்பத்தொடர்பைக் குலைத்து விட்டு ஒரேயடியாக ராதாவிடம் ஓடிவிடலாம் என்பதைக் கண்ணால் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. அப்பா அதிபயங்கரமான மனிதர்தான்; அன்பு என்பது அறவே இல்லாத மனிதர்தான்; யாருக்கும் அடிபணியாத ஆணவம் படைத்தவர் தான்; அளவிற்கு மீறிய சாதித் தடிப்பின் அவதாரமாக விளங்குபவர்தான். அத்தனை இருந்தும் அவர் அப்பா தானே! அவனை ஆசை அருமையாக வளர்த்து ஆளாக்கியவர்தானே! அவருடைய கட்டளையை ஒரேயடியாக மீறிவிட்டுப் போக அவன் விரும்பவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, அப்பாவை மீறுவதானால், அம்மாவையுமே முற்றாக மறந்து விட்டுப் போகவேண்டியதுதான். வெறுமனே விளையாட்டிற்காகக்கூட அவனால் எண்ண முடியாத எண்ணம் அது; செய்ய முடியாத செயல்.

அன்பு ஒன்றே அவருடைய வாழ்க்கையின் அடிநாதம். தன் ஆசைகளைத் தியாகம் செய்து அந்தக் குடும்பத்தைக் கட்டிக் காத்து வருபவள் அவள். தகப்பனுக்கும் மகனுக்கும் தகராறு ஏற்படும் வேளைகளில் எல்லாம் தானாகவே இடையில் புகுந்து அவரிடம் ஏச்சையும் பேச்சையும் சில சமயம் அடியையும் ஏற்றுக் கொண்டு அவனைத் தப்புவித்தவள் அவள். அனுபவக் குறைவு காரணமாக அடிக்கடி உணர்ச்சிவசப்பட்டு அவன் ஏசிய போதெல்லாம் சிரித்துக் கொண்டு சகித்துக்கொண்டவள் அவள். அந்த வீடும் குடும்பமும் தான் அவன் உலகம். கணவன் தான் அவன் கடவுள். மகன் தான் அவன் உயிர். கண்ணனைப் பொறுத்தவரையில் தாய் என்பது ஒரு பெருந்தத்துவம். சாதாரண மனிதர்களால் காரண காரியத்துடன் விளக்க முடியாத, விளங்க முடியாத ஒரு மாபெருந்தத்துவம். அத்தகைய அருமைத் தாயை அறவே பார்க்க முடியாத ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த அவன் விரும்பவில்லை அது அவனால் முடியாது.

அப்படியானால் ராதா? அவளை அடைவதுதான் எப்படி?

ராதா இல்லாத ஒரு உலகம் அவனுக்கு வேண்டாம் போலத்தோன்றியது. அவன் உள்ளத்தோடு ஒன்றிவிட்டவள் அவள்; முதன் முதலாகச் சந்தித்த போதே தன் அடக்கமான குணத்தாலும் அழகான தோற்றத்தாலும் அவனைக் கவர்ந்து அவனுடைய இதய சிம்மாசனத்தில் ஏறி ஏகச்சக்கரவர்த்தினியாக உட்கார்ந்து விட்டவள் அவள்.

ராதாவைக் கல்யாணம் செய்யல்

தானால், பெற்றவர்களை முற்றாக மறக்க வேண்டும். பெற்றவர்களுக்குக் கட்டுப்படுவதானால் ராதாவை நினைத்துப் பார்க்கவே கூடாது.

‘பெற்றவர்களையும் புறக்கணிக்காமல் ராதாவை அடைய முடியுமானால்.....?’

நினைக்க இனிக்குமென் ண்ணம், ஆனால் நிறைவேற்ற முடியாத நினைவு

முன்னால் போகவும் முடியாது, பின்னால் திரும்பி வரவும் முடியாது மரணப் பூட்டொன்றினுள் அகப்பட்டுத் தவித்தான் கண்ணன்.

கனகலிங்கத்தாரை வீட்டில் சந்திக்கும் போதெல்லாம் ‘ஏதாவது சொல்லப் போகின்றனா?’ என்ற ஆவலில் அவனைப் பார்ப்பதை அவன் உணர்ந்துகொண்டான். ஏதாவதுசொல்ல முடிந்தால்லவா அவன் சொல்வதற்கு? இந்த நிலையைத் தவிர்ப்பதற்காக, கூடியவரை அவரைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்களைக் குறைத்துக் கொண்டான். தற்காலிக நிம்மதியை அது அளித்தாலும் அவன் மனச்சாட்சி அவனை அடிக்கடி இடித்துக் காட்டியது.

சிந்தித்துக் கவலைப்படுவதும் தனிமையில் இதயம் நொந்து கண்ணீர் பெருக்குவதுமாகச் சில நாட்களைக் கழித்தான்.

∴ ∴ ∴

ஒளித்து மறைந்து ஒதுங்கி இருந்தவனைத் தேடி ஒரு நாள் வந்தார் கனகலிங்கம். நிமிர்ந்து பார்க்கத் தைரியமற்றவனாய் அவருடைய நிழலைப் பார்த்தபடி நின்றான் கண்ணன்.

“மிஸ்டர் கண்ணன்!” —கனகலிங்கத்தாரின் குரல் கரகரத்தது.

முக்கிய அறிவிப்பு

இடமின்மையால், வழக்கமாக இடம்பெறும் பலதும்பத்தும், ‘இசையரங்கம்’ ஆகிய பகுதிகள் இந்த இதழில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

இந்த இதழின் அச்சவேலைகள் முடிவடைகின்ற நேரத்தில்தான் ‘திருடாதே’ பற்றிய தன் கருத்துரையை அனுப்பி வைத்திருக்கின்றர் எழுத்தாள அன்பர் திரு. டொமினிக்ஜீவா. அடுத்த இதழில் அவருடைய கட்டுரை வெளியாகும்.

-ஆசிரியர்.

அவரை நிமிர்ந்து பார்த்தான் கண்ணன். அவர் முகத்தில் ஈயாடவில்லை. துக்கம் அவர் கண்களில் தோணிவிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இனம் தெரியாத பயம் கண்ணனைச் சூழ்ந்தது.

“மிஸ்டர் கண்ணன்! இந்தக் கடிதம் எனக்கு வந்தது. படித்துப் பாரும்” என்று சொல்லி நீண்ட தோர் கடிதத்தை அவனிடம் கொடுத்தார்.

கைகள் நடுங்கக் கடிதத்தைப் பெற்றுப் படித்தான் கண்ணன். உள்ளம் மிரண்டது. தொண்டை வரண்டது. கண்ணீர் உருண்டது.

அவன் அலறியும் அந்த அவலக் காட்சியைக் காணச் சகிக்காது அப்பால் நகர்ந்தார் கனகலிங்கம்.

(வளரும்.)

அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது.

இராகம் : ஸிம்மேந்திர மத்யமம்.

தாளம் : ஆதி.

பல்லவி.

அறக்கடல் தன்னில் நீந்தும் அந்தணனாகும் அத்
திறக்கடவுளின் தாள்கள் தொழுதிடுவாய் மனமே

அனுபல்லவி

பிறக்கடல் என்னுமிரு பொருள் இன்பம் நீந்திடப்
பெறுவதற் கரியநற் பேறுதரும் புனிதனும்

சரணம்

அறவடிவாகிய இறையவன் தருமத்தின்
அந்தணன் அக்கடலில் ஆனந்தமாய் மிதப்பான்
பெற அரும் அவன் கழல் பெற்றவர்க்கல்லால்
பொருளின்பக் கடல் நீந்தல் பெரிதும் அரிதாகையால்

யாழ்ப்பாணம் ந. வீரமணி

எங்கிருந்தாலும் வாழ்க!

நல்லூர் இலங்கைநாயகி நாடக
மன்றத்தினரால் சென்றமாதம் 3 ந்
திகதி யாழ்-நகரமண்டபத்தில் இந்
நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது. இலங்
கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கச்
செயலாளர் திரு. தேவன் - யாழ்ப்
பாணம் தலைமை வகித்தார்.

நாடகத்தின் கதை உருக்க
மானது. ஆனால் இந்திய வாரப்
பத்திரிகை ஒன்றில் வெளியான ஒரு
தொடர்கதையின் தழுவுவல் என்பதை
ஆசிரியர் அறிவிக்காதது ஏனோ?
சாந்தாவாக நடித்த செல்வி V மகா
லட்சுமி நடிப்பில் முதலாவது ஸ்தா
னத்தைப் பெற்றார். 'எங்கிருந்தாலும்
வாழ்க'-அவருக்கு நல்லதொரு பெய
ரைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்துவிட்
டது. வானொலி நடிகர் V. கணகலிங்
கம் சாத்திரி சரவணையாக வந்து

இலங்கை நாயகி நாடகமன்றம்

சபையோரைக் குலுங்கக் குலுங்கச்
சிரிக்க வைத்தார். வாசவாக வந்த
S. சரவணபவான் அமைதியாக,
அருமையாக நடித்தார். வில்லன்
N. பாலசுப்பிரமணியத்தின் ஒப்பனை
பிரமாதம்! நடிப்பு அதைவிடப் பிர
மாதம்! டாக்டர் விஜயகைத் தேன்
றிய S. நவரத்தினம் தவறவிட்டவை
பல - அவற்றுள் ஒன்று; நடிப்பு!

கதை, வசனங்களுக்குப்
பொறுப்பு N. செல்வராஜ். வசனங்
கள் பரவாயில்லை. சில இடங்களில்
வசனத்தை நீட்டிவிட்டார். N. செல்வ
ராஜா, V. கணகலிங்கம் ஆகியோர்
நட்டுவாங்கம் செய்தனர்; தல்ல
வெற்றி ஈட்டினர். இலங்கைநாயகி
நாடக மன்றத்தினரின் முயற்சி
பாராட்டுக்குரியது.

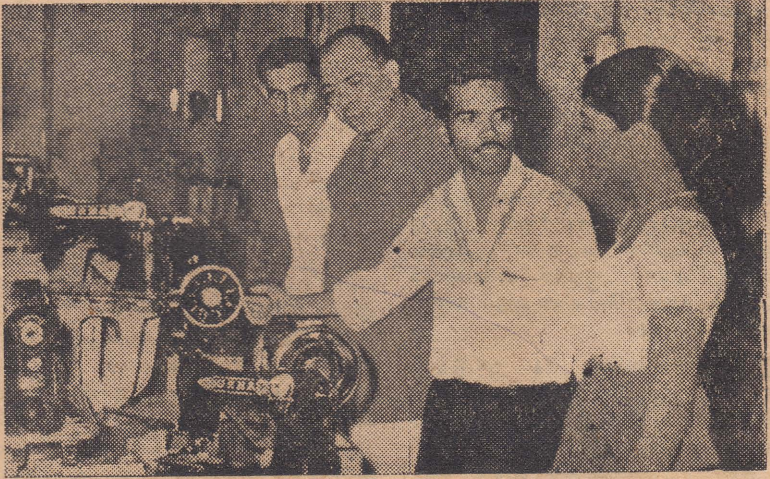
—சோதி.

உஷா

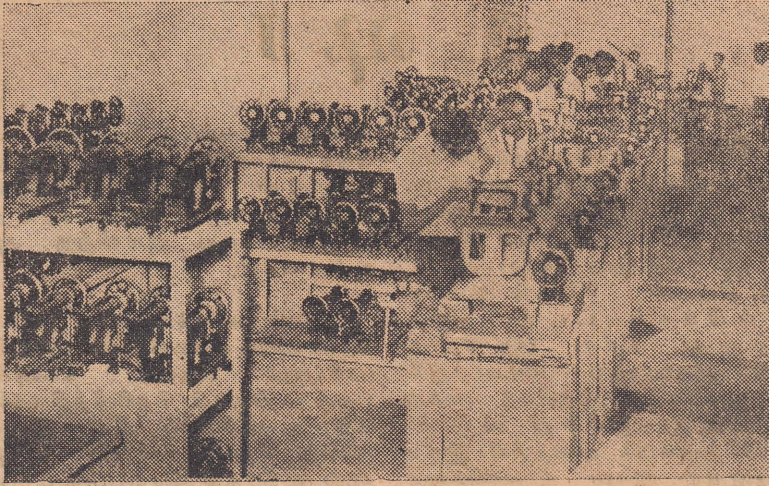
உஷா தையல் மெஷினையும் மின்சார விசிறி களையும் உலகிற்கு அளித்தது, கல்கத்தாவில் நிறுவப்பட்டுள்ள ஜே என்ஜினியரிங் வேக்ஸ் லிமிட்டட் என்னும் ஸ்தாபனமே. இந்த நிறுவனம் 1935 ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது சேர். ஸ்ரீ. ராம் அதன் தலைவராகப் பணியாற்றுகிறார். அன்றாடை இந்தியக் கைத் தொழிலின் தந்தை என்று கூறுவர். 27 ஆண்டுக் காலத்தில், இந்த நிறுவனமும் இதன் நிர்வாகிகளும் உஷா பொருட்களைப் பெருக்கியும், உற்பத்தியைத் தரமாக்கியும், ஒவ்வொரு தையல் மெஷினையும், மின்

சார விசிறியையும் தரத்தின் உச்சிக்கே கொண்டு வந்தும், அதனால் உலகின் மிகச்சிறந்தவற்றுடன் உஷா பொருட்களையும் வைத்து எண்ணக்கூடிய அளவிற்கு ஆக்கியுள்ளார்கள்.

ஆயிரக்கணக்கான வீட்டுப் பெண்களும் தையற்காரர்களும் வியாபாரிகளும் தையல் மெஷினைப் பற்றித் திருப்தி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உலகிலேயே மிகப் பெரிய தனித் தொழிற்சாலையில் உஷாவின் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சார விசிறிகள் உன்னதமானவையாகவும், பாவிப்பில் சிறந்தவையாகவும் திகழ்கின்றன.

‘தவண’ இதழின் ரூப சுந்தரியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட செல்வி. சந்திரா ஷேதர் கொழும்பிலுள்ள உஷா தொழிற்சாலையைப்பார்வையிடுகின்றார்

இலங்கையிலுள்ள உஷா தொழிற்சாலையில் உஷாமெஷின் உறுப்புக்கள் இணைக்கப்படுகின்றன.

உஷா தையல் மெஷின் கள் இவ்வளவு புகழ்பெற்றதன் மர்மம் என்ன? ஆம், இம் மெஷின் உயர் தரமானது. அதே நேரத்தில் குறைந்த விலையில் பெற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது. தேவையற்றவைகளை நீக்கியும், தைக்கும் நுண்கருவிகளை இணைத்தும் பாவிப்பிற்கு உவந்ததாக கியும், உற்பத்தியாளர்கள் தரம் மிகுந்த மெஷினை உருவாக்குவதில் முனைந்துள்ளனர். ஆனால் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதிலே கண்ணும் கருத்துமாக உள்ளனர்.

இன்று உலகில் 54 நாடுகள் உஷா பொருட்களை இறக்குமதி செய்கின்றன. இவற்றுள் ஐக்கிய நாடுகள், ஐக்கிய இராச்சியம் ஜேர்மனி, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, நியூ சிலாந்து என்பன சிலவாகும். இதுவே இந்நிறுவனத்தை ஆரம்பித்தவர்களின் தொழில் நுணுக்கத்திற்குக்

கும், அயரா முயற்சிக்கும் கிடைத்துள்ள பெரும் மதிப்பாகும்.

இலங்கையில் உஷா.

இலங்கையில் உஷா இன்ட்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிட்டெட் 1962ம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்நிறுவனத்தை அமைப்பதற்கு அமைப்பாளர்கள் பெரும் சிரத்தை எடுத்தார்கள்.

இலங்கையின் மிகப்பெரிய வியாபாரிகளுள் ஒருவரான சென்றிர் சேர் சிறில் டி சொய்சா. இலங்கையின் பெரிய நிறுவனங்கள் பலவற்றின் ஒரு நிர்வாகியான திரு. J. L. M. பெர்னான்டோ. தொழில் விற்பன்னர் திரு. C. V. பட், இலங்கைக்கு முதன் முதல் உஷா உற்பத்திகளை அறிமுகம் செய்து வைத்த திரு. A. அலீஸ் ஆகியோரே இலங்கை உஷா இன்ட்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிட்டெட்டின் நிர்வாகிகளாவர்.

கல்கத்தாவிலிருந்து தருவிக்கப் பட்ட உறுப்புக்களையும், பகுதிகளையும், சேர்த்துப்பொருளாக்கல், கடந்த ஏப்ரல் மாதத்தில் தொடங்கப்பட்டது. இங்கு பெருவாரியான இலங்கைத் தொழிலாளர்கள் ஒரு சில இந்தியத் தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களின் பேருதவியுடன் செயலாற்றுகின்றனர். இன்று, உற்பத்தி அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றது. ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை நிறுவும் நோக்கத்துடன், 5½ ஏக்கர் நிலம் வாங்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டின் முழுத் தேவைகளையும், காலகதியில், இத்தொழிற்சாலை பூர்த்தி செய்யுமென்றும், பல இலங்கையர்களுக்கு வேலை வசதியளிக்கக் கூடுமென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. செலாவணியை மிச்சப்படுத்துவதும், சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்வதும் இப்பெருந் திட்டத்தின் அரும்நோக்கமாகும்.

இப்பொழுது இலங்கையில் செய்யப்படும் தையல்மெஷின், "மக்களின் தையல் மெஷின்" என்ற பெயருடன் திகழ்கின்றது. இதன் உயர் தரத்தினால் சிறந்த உழைப்பிற்கும், நெடுங்காலப் பாவிப்பிற்கும் உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. உஷா, எல்லோராலும் வாங்கக் கூடிய ஒன்றாகவும் இருக்கின்றது, அதன் விலையைப் பொறுத்தமட்டில் கூட. உஷா தையல் மெஷின்களின் விற்பனை அதிகரித்துச் செல்வதைக் கொண்டே அவற்றின் வளர்ந்துவரும் புகழ் தெற்றென விளங்குகின்றது. இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும், இந்தியாவில் நிறுவப்பட்டுள்ள 900 பள்ளி

கள் மாதிரி தையல் நுட்ப வேலைப்பாடுகள் உடுப்புத்தைத்தல் போன்ற வற்றில் பயிற்சியளிக்கும் பள்ளிகள் அமைத்து வருகின்றார்கள். இதன் விளைவாக இளம் பெண்களும், ஏன், இல்லத்தலைவிகள் கூட பூவேலைப்பாடுகள் டிசைன்கள் போடுதல் முதலியவற்றில் குறைந்த செலவில் சிறந்த நுணுக்கங்களைக் கற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கின்றது.

நல்லகனவொன்று நனவானதைப் போன்று விளங்குகின்றது புத்தம் புதிய, தானே இயங்கும் 'சிக்சாக்' உஷா மெஷின். மனதிற்குந்த வண்ணங்களில் அழகான அமைப்புடன் கூடிய இந்த நவீன தையல் மெஷின் உலகின் மிகப் புதிய நுட்பங்களை இணைத்துள்ளது. உஷா மெஷினின் வடிவ அமைப்பு, செயல் முறையும் உலகின் மிகச் சிறந்த மெஷினிலும் பார்க்க உயர்ந்ததாக இல்லாவிட்டாலும், அதனுடன் சரி சமதையாக இருக்கின்றன.

தம் பாவனையாலும் பெறுமதியாலும் உஷா விசிறிகள் தமக்கென இலங்கையில் ஒரு நற் பெயரை ஈட்டியுள்ளன. இப்பொழுது ஏறக்குறைய எல்லா அரசாங்க, வர்த்தக ஸ்தாபனங்களும் தனிப்பட்டவர்களும் மற்றைய மின் விசிறிகளிலும் பார்க்க உஷா விசிறிகளையே விரும்பி உபயோகிக்கின்றனர். உஷா மின்விசிறிகள் தயாரிப்பதற்குச் சைக்கிள் தொழில் அமைச்சு உஷா இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஸ்தாபனத்தாருக்குச் சமீபத்தில் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது.

... சினிமா எழுத்தாளர்கள்

... தயாரித்து அளிக்கும்...

... ரீரைப் புகதி -

இவர் எப்படி?

எல். விஜயலக்ஷ்மி

அறிமுகம்

இன்று நடிக்கையாக இருக்கும் பலர்- அந்தத் தொழிலை விருப்பத்துடன் ஏற்று, முழுமனத்துடன் உழன்று நடிக்கையானவர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. நடிக்கையாக வேண்டும் என்ற ஆர்வமோ, ஆசையோ துள்ளி கூட, சிதுவயதில் இவ்வாதவர்கள், நடிக்கையாக மாறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சிலரில் நடிக்கை விஜயலக்ஷ்மியும் ஒருவர். இவர் சிறுவயதில் நடிக்கையாக வேண்டும் என்று நினைத்தறியாதவர். ஆனால் "தை தக்கா தை" என்று ஆடும் நாட்டியத்தைத் தலையையாட்டி ரசிக்கும் குணம் அப்பொழுதே இவருக்கு இருந்தது. பாதநாட்டியத்தைப் பெரிதும் ரசித்த விஜி- அதை முறையாகக் கற்கவும் விரும்பினார். உடல் மெல்லியதாகவும், இடை ஒடிக்கின்ற இயல்புடையதாகவும் விஜயலக்ஷ்மிக்கு அமைந்து இருந்ததால் 'நடனம்' அவரைப் பிடித்துக் கொண்டது. பாதநாட்டியத்தில் தேறியவராக அவர் விளங்குவதைப்பார்த்த படாதிபதிகளின் ரசிக்கும் கண்கள் அவரைப் படவுலகில் இழுத்து விடத்துடித்தன. விஜியின் பெற்றோர்களும் அதற்குச் சம்மதித்து- அவரும் தலையைய ஆட்டியதால் முதல் முதல் "சில் பாயி கூத்துரு" என்றதெலுங்குப் படத்தில் ஆடுகின்ற பாக்கியம் இவருக்குக் கிடைத்தது. இதைத் தொடர்ந்து தமிழ்ப் படங்களிலும் இவற்றைக் காணும்வாய்ப்பு நமக்குக்கிடைத்தது.

குக் கிடைத்தது. இதைத் தொடர்ந்து தமிழ்ப் படங்களிலும் இவற்றைக் காணும்வாய்ப்பு நமக்குக்கிடைத்தது.

விஜி விட்ட கோட்டை

இன்று திரையுலகில் மிகப் பெரிய நடிக்கையாக மதிக்கப் படுகின்ற ஒரு வருடைய இடத்தில் விஜயலக்ஷ்மி இருந்திருக்கவேண்டியவர். ஏனெனில் அந்தப் பிரபல நடிக்கை முதல்முதல் எந்தப்படத்தில் நடித்ததினால் மிகப் பிரபலமானாரோ அதே படத்தில் அதே வேடத்தில் இவரைப் போட்டு படமாக்க அந்தப்படத்தின் டைரக்டர் நினைத்து இருந்தார். ஆனால்? டைரக்டர் ஸ்ரீதரைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம். அவரது முதல் படமான (டைரக்ட்செய்த) கல்யாணப்பரிசு படத்தில் பாங்கான உடலும், பதவிசான மென்மையும் கொண்ட விஜயலக்ஷ்மியை நாயகியாகப் போடலாம் என்று முதலில் அவர் திட்டமிட்டிருந்தார். விஜயலக்ஷ்மியின் 'ஸ்டார்' அவருக்குச் சரியாக அப்பொழுது வேலை செய்ய வில்லை. அவ்வளவே!

திரும்பிப் பார்த்தால்!

விஜயலக்ஷ்மி முழுப்பாகமும் ஏற்று நடித்த படங்கள் மிகக்குறைவுதான். அவற்றில் குறிப்பிடக் கூடியவை- பாதை தெரியுதுபார், ஆளுக்கு ஒரு வீடு, தாயில்லாப்பிள்ளை, கவலை இல்லாத மனிதன் ஆகியனவேயே. தனது ஒவ்வொரு படத்திலும் ஒவ்வொரு புதுநடிக்கருடன் நடிக்கும் வாய்ப்புத்தான் விஜயலக்ஷ்மிக்குக்

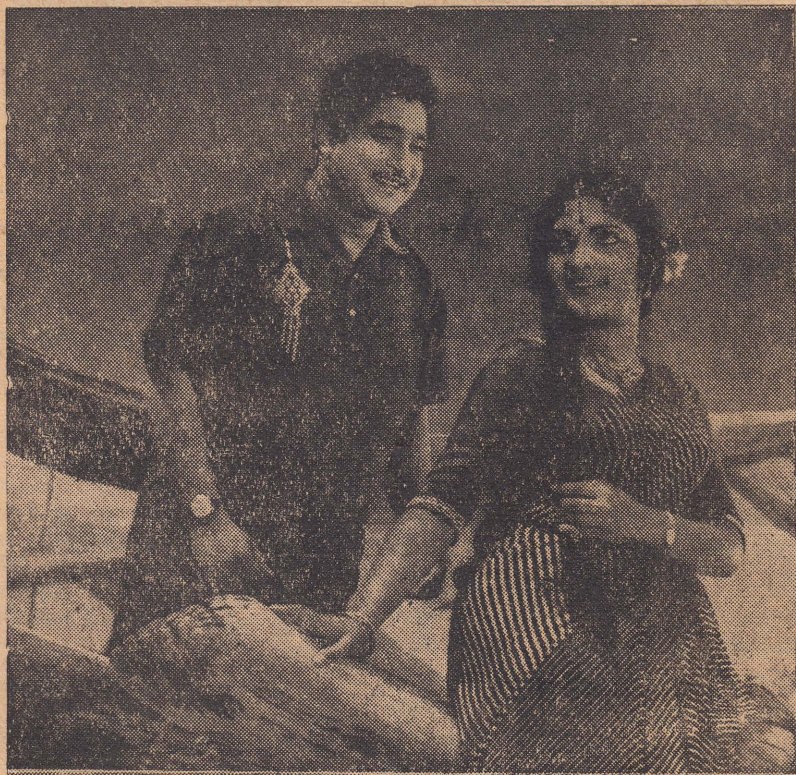
சிவாஜி தேடுவது தேவிகாவையல்ல, தேநீரை!
படம்: பந்தபாசம்

கிடைத்திருந்தது. பெரிய நடிகர்களுடன் நடித்து - நடிப்பில் பழுக்காத வருமான புதியவரைவேறு இணைத்து விட்டதால் சிலபடங்கள் இவரை நல்ல முறையில் ரசிகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் வேலையைச் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. எனினும் கவலையில்லாத மனிதன், தாயில் லாப்பிள்ளை ஆகிய இருபடங்களிலும் விஜயின் நடிப்பு அழகாகவும் இயற்கையாகவும் அமைந்து ரசிகர்கள் மனதில் 'குறிப்பு' எழுதிக்கொள்ளவைத்தது - அவரைப்பற்றி. குறிப்பாக தாயில்லாப்பிள்ளையில் "வாத்தியாரம்மா" பாட்டுப்பாடிகல் யாணுடன் விஜயலக்ஷ்மி இணைந்து நடித்தது சிக்கிரத்தில் மறக்க முடியாதது.

நாட்டியமும் - இவரும்.
விஜயலக்ஷ்மியின் உடல் பெருக்காமல், குறையாமல் கச்சிதமாக இருப்பதால் நாட்டியமாட இவலாயக்கானவராக இருக்கிறார். இவ

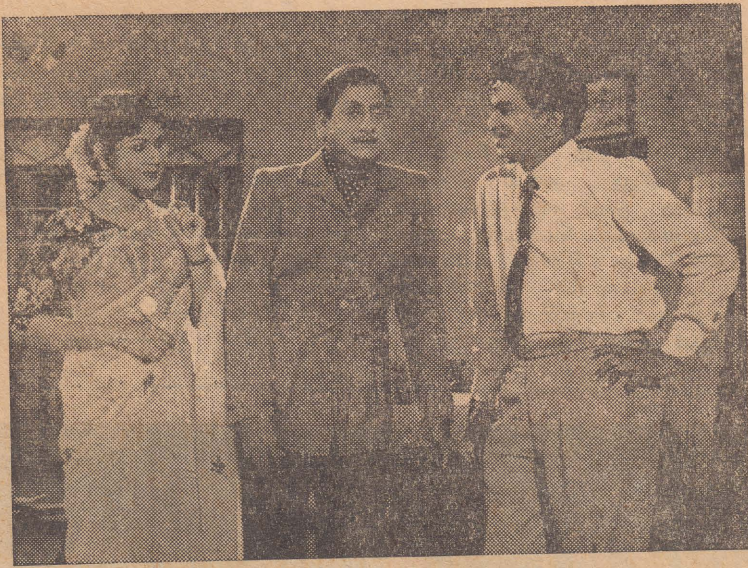
நடிக்கும் பலபடங்களில் இவரை நடனமாட விட படாதிபதிகள் மறப்பதே யில்லை. இவர் நடித்த சமீபத்திய படம் 'கொடுத்து வைத்தவள்'. அந்தப்படத்தில் காதல் காட்சிகளிலும் நடனகாட்சியிலும் நல்ல பெயரை வரங்கியுள்ள இவர் நடித்த சில காட்சிகள் சென்சாரில் வெட்டப்படாமல் இருந்திருந்தால் ரசிகர்கள் கண்கவர் கூட்சியில் தேன்றிய பெருமையும் ஒரு பிளி ஸ்டாராகும் வாய்ப்பும் இவருக்குக் கிடைத்து இருக்கும்.

தமிழ் நடிக்கையான இவர் இப்பொழுது தமிழ். இந்தி. வங்காளம் மலையாளம், ஆகிய நான்கு மொழிப்படங்களிலும் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். பம்பாய்க்கும் கல்கத்தாவிற்கும் அடிக்கடி பறந்து சென்ற படி இருக்கும் விஜயலக்ஷ்மிக்கு தமிழ்பட மார்க்கெட்டும் சமாராக இருந்துவருகிறது. அவர் நடித்துக் கொண்டிருக்கும் படங்களில் அடுத்து வெளிவரக் கூடியது 'பொய்மை' தான். அந்தப்படம் ஓரளவிற்கு விஜயின்

மர்லின் மன்றோவை மயக்கிய கண்களைக் கண்ட தேவிகாவும் மயக்க மடைகிறாரா?

“பந்தபாசம்” படத்தில் சிவாஜி-தேவிகா

“பொம்மை”யில் லக்ஷ்மிராஜ்யம், ராவகன், புதுமுகம் ஸ்ரீநிவாசன்.

நடிப்புத்திறமையை வெளிப்படுத்தும் படமாக அமையும் என நம்பலாம்.

இவர் எப்படி!

படத்தில் பார்ப்பதை விட நேரி ல்பார்க்க நல்ல சிவந்த நிறத்துட னும் அழகுடனும் விஜயலக்ஷ்மி இருக்கிறார். இவர் உடல் மிகவும் மெல்லியதாக இருப்பது ஒருவகை யில் இவருக்குப்பாதகமாகவே இருக் கின்றது. உடலிலே இன்னமும் ஊட்டம் சேர்ந்தால் விஜயலக்ஷ்மி க்கு இன்னும் அழகான “போட்டோ ஜினிக்” முகபாவம் அமையலாம். இவரது குரலை இவர் கவனிக்க வேண் டும். சில சமயங்களில் கிரீச்சிட்டு விடும் விஜயலக்ஷ்மி வசன உச்சரிப்பு தான் நடிப்பிற்கு ஜீவநாடி என்பதை உணர வேண்டும். சகஜமாகப் பழ கும் குணம் விஜியுடைது.

விஜயலக்ஷ்மி இப்பொழுது நடி த்துக் கொண்டிருக்கும் பலபடங்கள்

புதிய படாதிபதிகளுடையது தான். பழையவர்களும் இவர் நடிப்பை ப விரும்பி ‘புக்’ செய்யும் அளவிற்கு இனி இவர் நடிக்கவேண்டும். நாயகியாக நடிக்கும் வாய்ப்பு எல் லாருக்கும் கிடைப்பது இல்லை. ஒரு முறை நாயகியாக நடித்து விட்ட பின் இரண்டாந்தர நடிக்கையாக நடிக்கமுடியாது என்று உச்சாணிக் கினையில் ஏறிக் கொள்ளும் வழக்க மும் இவருக்கு வராததால் கிடைக் கின்ற நல்வாய்ப்புகளை தவறவிடக் கூடாது விஜி! என்று சொல்லிவைக் கிறோம்.

உடல் பெருத்துவிட்ட நடிக்கைகள் எல்லாம் படவுலகை விட்டு விலக வேண்டிய நோம் வந்து விட்டதால் இவரைப் போன்ற மெல்லிடையாள களுக்கு இனி சாண்ககள் அடிக்க லாம். அதை அழகாகப் பயன்படுத் திக் கொண்டு வகையாக முன்னே றட்டும் விஜயலக்ஷ்மி என்று வாழ்த் துகிறோம்!

சீனிமாரேஸ்!

நீங்காத நினைவு!

தலைப்பிலேயே கதையின் கருத்தை அள்ளித்தரும் வகையில் இப்பொழுதெல்லாம் படத்தின் பெயரை வைத்து விடுகிறார்கள். இப்படியொருதலைப்பில் எப்படியொரு கதையை நாம் எதிர்பார்ப்போம்? காதலன்காதலியை ஏனோபிரிவான். ஆனால் அவள் நினைவு அவளை விட்டு நீங்காது. பிறகு எப்படியோ அவளை மீண்டும் சந்திப்பான். அந்தச் சமயத்தில் அவளோ வேறு ஒருவனை மணந்து கொண்டு "குடியும் — குடித்தனமுமாகவே" கணவனுடன் சிரிப்பும் கும்மாளமுமாகவோ இருப்பாள். அவனுக்கோ அவருடன் முன்பு பழகிய நாட்கள் நினைவுவரும் — இப்படியாக கதையை ஓட்டி, கடைசியில் யாரையாவது கொண்டு விட்டு முடிப்பார்கள். இந்தப் படம் என்ன எப்படியிருக்கிறது ஏதாவது புதுமையிருக்குமா என்று வெளிவந்ததும் ஆராய்வோம்!

'நீங்காத நினைவு' என்ற இந்த நல்ல தலைப்புள்ள படத்தில் இரண்டு ஜோடிகள் நடிக்கின்றனர். முதல் ஜோடி இலட்சியஜோடி அதாவது ராஜேந்திரன் விஜயகுமாரி. இரண்டாவது, ஜோடி புது ஜோடி. அதாவது கல்யாண்குமார் புஷ்பலதா. ஆக இந்த நால்வரும் இணையும் முதல் படமான இது தீதார் என்ற இந்திபடத்தை தழுவி தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. மார்ச் மர்ச வெளியீடாக அமையலாம் என எதிர்பார்க்கப்படும் இப்படத்தில்

இசை வெகு விமரிசையாக இருக்குமா.

'பெரிய இடத்துப்பெண்',

'பாசம்' படத்தை தயாரித்து, வெளியிட்டு வெற்றி கண்ட ராமண்ணை—ஆர். ஆர் பிக்சர்சாரின் அடுத்த படமான பெரிய இடத்து பெண்ணிற்காக மிகவும் சிரமப்பட்டு உழைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார். எம்.ஜி. ஆர்-சரோஜாதேவி இணைந்துநடித்து அடுத்து வெளிவரவிருக்கும் படம் இந்த பெண்தான். இதில் 'நாட்டாளை' குடுமியுடன் எம். ஜி. ஆர்.வருகிறார். சரோஜாவோ கவுண்டியும் அசல் பட்டணத்துக்காறியாக நடிக்கிறார். படம் ஏட்டிக்கு போட்டியுமான இருவரையும் கொண்ட காதல் காட்சிகள் நிறைந்ததாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

வீராங்களை.

பத்மினி — நடித்துக்கொண்டிருக்கும் படங்களில் ஒன்றான காட்டு ரோஜா அனேகமாக முடிவடைந்து விட்டது. விரைவில் அது வெளிவரும். அதையடுத்து அவர் நடித்து கொண்டிருக்கும் படம் அவரது உறவினரான சத்தியபாலின் ஓரியன்டல் முவீஸ்தயாரிக்கும் வீராங்களை தான் இதில் இவருடன் காதல் ஜோடியாக நடிப்பது ஜெமினி கணேசன் இவர்களது ஜோடி நடித்த படங்கள் இதுவரை ஐந்து வெளிவந்தி

ருக்கின்றன. அவற்றில் கட்ட
பொம்மை தவிர மற்றவை ஜோடிக்கு
பெருமை சேர்க்கவில்லை. இது எப்ப
டியோ? பொறுத்துப்பார்ப்போம்!

பாலச்சந்தரின் 'பொம்மை'

தயாரிப்பாளர் டைரக்டர் எஸ்.
பாலசந்தர் அவர்களின் 'பொம்மை'
திரைச்சித்திரம் வாகினி ஸ்டூடியோ
வில் விரைவாக உருவாகி வருகிறது.
சென்ற ஜனவரி 21ஆம் தேதிதான்
படப்பிடிப்பு வேலை ஆரம்பமானது.
அந்த நாள்முதல் நாள்தவறாமல்
படப்பிடிப்பு வேலை இடைவிடாமல்
நடந்து வருகிறது. ஆரம்பித்த 25
தினங்களுக்குள் 12ஸெட்டுகள் ஒன்
றையடுத்து ஒன்றாகப் போடப்பட்டு.

அவைகள் எல்லாவற்றிலும் படப்பிடி
ப்பு முடிந்து விட்டது. சுமார் 12000
அடிகள் வரை வளர்ந்துவிட்ட இப்
படத்தில் இனி எஞ்சியுள்ள வேலை
வெளிப்புறப்படப்பிடிப்பு மட்டுமே
என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதுவும்
இன்னும் ஒருவாரத்தில் முடியவிருக்
கிறது.

பார்ப்பவர் மனம் விரும்பி வர
வேற்கத்தக்கபடி, நூதனமான கதை
யை அமைத்து, நுணுக்கமான சம்ப
வங்களைத் தொகுத்து, புதுமைக்குப்
புதுமையான உத்திகளைக்கையாண்டு
பாலசந்தர் அவர்கள் உருவாக்கி
வரும் இத்திரைச்சித்திரம் இவ்வரு
ஷத்தின் உன்னத படைப்பாகத் திக
ழும் என்று திண்ணமாக எதிர்பார்க்
கலாம்.

மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி!

சித்திரைப் புதுவரு
டத்தைச் சிறப்பாக
கொண்டாடுவதற்கு
எத்தனை வகைச்
சேலைகள்.

சீத்தைகள், வேட்டிகள்
வேண்டுமோ அத்தனையும்
எம்மிடம் உண்டு.

அடுத்த முறையாழ்ப்பாணத்
திற்கு வரும்போது எங்க
ளிடம் நிச்சயமாக வாருங்
கள்.

மு. தில்லையம்பலம்,

2, 3, பெரியகடை

யாழ்ப்பாணம்.

செட்டிகுளம் பாலன் வெளியீட்டு நிலையத்தினரால் சுன்னாகம் கலாதேவி
அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது.